

**Protokoll fört vid Stockholms kommunfullmäktiges
sammanträde måndagen den 26 november 2018****Tid:**

kl. 16:00-20:35

Lokal:

Rådssalen

Närvarande:

Se bilaga

§§1-21

Justerat den 3 december 2018 Anslaget den 4 december 2018

Cecilia Brinck

Rana Carlstedt

Ann-Katrin Åslund

Mats Larsson
Sekreterare

**§ 1
Justering**

Förste vice ordföranden Rana Carlstedt (S) och andre vice ordföranden Ann-Katrin Åslund (L) justerar dagens protokoll tillsammans med ordföranden Cecilia Brinck (M). Justering sker den 3 december 2018.

§ 2**Återtagande av interpellation****Beslut**

Återtagande av interpellation godkänns.

Följande interpellation återtas av interpellanten:

Nr 2018:8 av Erik Slottner (KD) om arbetet med Sociala
Insatsgrupper (SIG) i Stockholms stad. Rotel VIII
Dnr KS 2018/801

§ 3

**Nr 2018:9 av Karin Wanngård (S) till finansborgarrådet
Anna König Jerlmyr angående utvecklingen av Arlanda
flygplats och Bromma som stadsutvecklingsområde
KS 2018/1504**

Beslut

Interpellationen är besvarad.

Interpellationen

Borgarrådet Wanngård (S) har ställt en interpellation angående utvecklingen av Arlanda flygplats och Bromma som stadsutvecklingsområde. Kommunfullmäktige beslutade den 5 november 2018 att interpellationen fick ställas.

Borgarrådet König Jerlmyr (M) besvarar interpellationen.

I debatten yttrar sig borgarrådet Wanngård, Rikard Warlenius och borgarråden König Jerlmyr, Helldén och Valeskog.

§ 4**Nr 2018:10 av Karin Wanngård (S) till finansborgarrådet
Anna König Jerlmyr (M) angående Vinter-OS och
Paralympics i Stockholm 2026**

KS 2018/1505

Beslut

Interpellationen är besvarad.

Interpellationen

Borgarrådet Wanngård (S) har ställt en interpellation angående
Vinter-OS och Paralympics i Stockholm 2026.

Kommunfullmäktige beslutade den 5 november 2018 att
interpellationen fick ställas.

Borgarrådet König Jerlmyr (M) besvarar interpellationen.

I debatten yttrar sig borgarråden Wanngård, König Jerlmyr och
Ernlund.

§ 5**Bordläggning av interpellation****Beslut**

Kommunfullmäktige bordlägger interpellation nr 11 för år 2018 till nästkommande ordinarie sammanträde den 17 december 2018.

**§ 6
Ny interpellation****Beslut**

1. Interpellationen får ställas.
2. Interpellationen bordläggs till nästkommande ordinarie sammanträde den 17 december 2018.

Följande interpellation anmäls:

Nr 2018:12 av Olle Burell (S) till borgarrådet Edholm (L) om
förskolans pedagogiska uppdrag. Rotel IV
Dnr KS 2018/1539

**§ 7
Frågestund****Fråga nr 1**

Borgarrådet Wanngård (S) ställer en fråga om äldreomsorgen.

Borgarrådet Slottner (KD) svarar på frågan.

Fråga nr 2

Borgarrådet Lindblom (V) ställer en fråga om bostäder.

Borgarrådet Luhr (MP) svarar på frågan.

Fråga nr 3

Linnea Vinge (SD) ställer en fråga. Kan socialborgarrådet garantera att Stockholms "Tak över huvudet-garanti" kommer att följas i vinter?

Borgarrådet Jönsson (L) svarar på frågan.

Fråga nr 4

Sissela Nordling Blanco (Fi) ställer en fråga om HBTQ-diplomering.

Borgarrådet König Jerlmyr (M) svarar på frågan.

Fråga nr 5

Borgarrådet Burell (S) ställer en fråga om förskolan.

Borgarrådet Edholm (L) svarar på frågan.

Fråga nr 6

Sara Stenudd (V) ställer en fråga om begravningsavgifter.

Borgarrådet König Jerlmyr (M) svarar på frågan.

Fråga nr 7

Felix Byström (SD) ställer en fråga. Avser den moderatledda majoriteten införa ett tiggeriförbud?

Borgarrådet König Jerlmyr (M) svarar på frågan.

Fråga nr 8

Anna Rantala Bonnier (Fi) ställer en fråga om utsatta EU-medborgare.

Borgarrådet Jönsson (L) svarar på frågan.

Fråga nr 9

Anders Göransson (S) ställer en fråga om Zinkensdamm och stadens idrottsytor.

Borgarrådet Ernlund (C) svarar på frågan.

**§ 8
Anmälningar**

Inga skrivelser finns att anmäla till dagens sammanträde.

Länsstyrelsen i Stockholms läns beslut den 20 november 2018 att utse nya ersättare i kommunfullmäktige för tiden till och med den 14 oktober 2022 anmäls.

Tiemon Okojevoh (MP) har utsetts till ny ersättare efter Tamim Alameddine (MP).

Ewa Larsson (MP) har utsetts till ny ersättare efter Magda Rasmusson (MP).

§ 9
Närvaro

Närvaro antecknas enligt **bilaga 1**.

**§ 10
Justering**

Förste vice ordföranden Rana Carlstedt (S) och andre vice ordföranden Ann-Katrin Åslund (L) justerar dagens protokoll tillsammans med ordföranden Cecilia Brinck (M). Justering sker den 3 december 2018.

§ 11**Valärende i kommunfullmäktige**

Avsigelser och fyllnadsval

26 november 2018

KS 2018/259

Beslut

1. Avsigelser och entlediganden godkänns.
2. Val förrättas för att utse ny person till uppdrag enligt valberedningens och kommunstyrelsens förslag.
3. Om inte annat framgår inträder den senast valda ersättaren sist till tjänstgöring för sitt parti.
4. Om en ersättare/suppleant utses till ordinarie ledamot, utses en ny ersättare/suppleant.
5. För avsägelse i kommunfullmäktige hemställs om ny sammanräkning hos länsstyrelsen.
6. Vakanser bordläggs.

Ärendet

Valärende i kommunfullmäktige den 26 november 2018 behandlas.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och att kommunfullmäktige beslutar enligt förslaget.

§ 12**Fastställande av skattesats för 2019**

KS 2018/1425

Beslut

1. Kommunal inkomstskatt utdebiteras år 2019 med kronor 17:90 per skattekrona.
2. Begravningsavgift utdebiteras år 2019 med 7,5 öre per skattekrona.

Reservationer

Samtliga ledamöter för Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ reserverar sig mot beslutet till förmån för egna förslag.

Ärendet

Kommunstyrelsens utlåtande behandlas. Utlåtandet gäller fastställande av skattesats för 2019.

I debatten yttrar sig borgarråden König Jerlmyr och Wanngård, Alexandra Mattsson Åkerström, Anna Rantala Bonnier, Salar Rashid, Martin Hansson, borgarråden Lindblom och Slottnér, Sissela Nordling Blanco, borgarrådet Bjuggren, Maria Jansson, borgarråden Valeskog och Helldén, Ulf Walther, borgarråden Edholm och Burell, Ingela Edlund, Anders Göransson, Martin Westmont, Alexander Lindholm, Johan Paccamonti, Rikard Warlenius, borgarrådet Larsson, Torun Boucher, borgarrådet Ernlund, Patrik Silverudd, Arvid Vikman och Lars Svärd.

Förslag till beslut

Borgarråden König Jerlmyr (M) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

Borgarrådet Wanngård (S) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt Socialdemokraternas förslag till beslut, **bilaga 2**.

Borgarrådet Lindblom (V) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt Vänsterpartiets förslag till beslut, **bilaga 3**.

Martin Westmont (SD) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt Sverigedemokraternas förslag till beslut, **bilaga 4**.

Sissela Nordling Blanco (Fi) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt Feministiskt initiativs förslag till beslut, **bilaga 5**.

Beslutsordning

Ordföranden ställer förslagen mot varandra och finner att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

Omröstning

Omröstning begärs och verkställs. Kommunstyrelsens förslag utgör huvudförslag. Ordföranden ställer därefter övriga förslag mot varandra och finner att kommunfullmäktige beslutar att Socialdemokraternas förslag ska utgöra motförslag till kommunstyrelsens förslag.

Kommunfullmäktige godkänner därefter följande omröstningsordning:

Den som vill bifalla kommunstyrelsens förslag röstar ja.

Den som vill bifalla Socialdemokraternas förslag till röstar nej.

Omröstningsresultat

Med 54 ja-röster mot 23 nej-röster beslutar kommunfullmäktige enligt kommunstyrelsens förslag, **bilaga 6**.

§ 13
Forsgrénska stiftelsen 2018
KS 2018/1406**Beslut**

Medel ur Forsgrénska stiftelsen föreslås fördelas för 2018 enligt bilaga 1 till utlåtandet.

Ärendet

Kommunstyrelsens utlåtande behandlas. Utlåtandet gäller Forsgrénska stiftelsen 2018.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och det är kommunstyrelsens förslag. Ordföranden finner att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

§ 14**Godstrafikplan**

En del av framkomlighetsstrategin
Framställan från trafiknämnden
KS 2018/1302

Beslut

Godstrafikplan, enligt bilaga 1 till utlåtandet, godkänns.

Reservationer

Samtliga ledamöter för Socialdemokraterna reserverar sig mot beslutet till förmån för det egna förslaget.

Ärendet

Kommunstyrelsens utlåtande behandlas. Utlåtandet gäller godstrafikplan.

I debatten yttrar sig borgarråden Helldén och Valeskog, Patrik Silverudd och Ulla Hamilton.

Förslag till beslut

Borgarrådet Helldén (MP) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

Borgarrådet Valeskog (S) föreslår att kommunfullmäktige beslutar enligt Socialdemokraternas förslag till beslut, **bilaga 7**.

Beslutsordning

Ordföranden ställer förslagen mot varandra och finner att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

§ 15**Taxa för vatten och avlopp 2019**

Hemställan från Stockholm Vatten AB

KS 2018/935

Beslut

1. Återremissen besvaras enligt vad som framgår av utlåtandet.
2. Taxa för vatten och avlopp 2019 i enlighet med förslag från Stockholm Vatten AB, bilaga till utlåtandet, fastställs att gälla från och med den 1 januari 2019.

Ärendet

Kommunstyrelsens utlåtande behandlas. Utlåtandet gäller taxa för vatten och avlopp 2019.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och det är kommunstyrelsens förslag. Ordföranden finner att kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

§ 16

Ändring i föredragningsordningen

Punkt 66 behandlas före punkt 17 på dagordningen.

§ 17
Återtagande av motioner**Beslut**

Motioner återtats enligt bilaga 8.

Ärendet

Ärendet gäller återtagande av motioner som redovisas i **bilaga 8**.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och att kommunfullmäktige beslutar enligt förslaget.

§ 18**Återremiss av motioner****Beslut**

Kommunfullmäktige återremitterar motionerna med ärendenummer 41, 47 och 52 på kungörelsen.

Förslag till beslut

Borgarrådet Wedin (M) föreslår att kommunfullmäktige återremitterar motionerna nr 41, 47 och 52 på kungörelsen.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och finner att kommunfullmäktige beslutar enligt förslaget.

§ 19
Bordläggning av motioner**Beslut**

Kommunfullmäktige bordlägger motionerna nr 54, 55, 60 och 65 på kungörelsen till nästkommande ordinarie sammanträde den 17 december 2018.

Förslag till beslut

Martin Westmont (SD) föreslår att kommunfullmäktige bordlägger Sverigedemokraternas motionerna nr 54, 55, 60 och 65 på kungörelsen.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och att kommunfullmäktige beslutar enligt förslaget.

§ 20**Parkeringsapplikation för rörelsehindrade med
parkeringstillstånd**

Motion (2017:7) av Martin Westmont (SD)

2017/000343

Beslut

Motionen besvaras med hänvisning till vad som sägs i
utlåtandet.

Reservationer

Samtliga ledamöter för Sverigedemokraterna reserverar sig mot
beslutet till förmån för det egna förslaget.

Ärendet

Kommunstyrelsens utlåtande behandlas. Utlåtandet gäller svar på
motion om parkeringsapplikation för rörelsehindrade med
parkeringstillstånd.

I debatten yttrar sig Martin Westmont och borgarrådet Helldén.

Förslag till beslut

Borgarrådet Helldén (MP) föreslår att kommunfullmäktige beslutar
enligt kommunstyrelsens förslag.

Martin Westmont (SD) föreslår att kommunfullmäktige beslutar
bifalla motionen.

Beslutsordning

Ordföranden ställer förslagen mot varandra och finner att
kommunfullmäktige beslutar enligt kommunstyrelsens förslag.

**§ 21
Nyväckta motioner**

Under tiden 6 november 2018 till 26 november 2018 väcktes följande motioner:

1. Motion av Jan Valeskog (S) om initiativ från staden för byggande av Tvärförbindelse Södertörn.
Dnr KS 2018/1639
2. Motion av Jan Valeskog (S) om ökad framkomlighet genom Brommaplan för fordons- och kollektivtrafiken.
Dnr KS 2018/1640

Närvarolista

Upprättad vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 26 november 2018

Plats	Ledamot	Ersättare	Parti	Ankom	Utgick
49	Brinck, Cecilia (Ordförande) §§ 8 – 15		M	16:00	20:36
104	Carlstedt, Rana (1:e v Ordf) §§ 1 – 6, 16 – 21		S	16:00	20:36
87	Åslund, Ann-Katrin (2:e v Ordf) § 7		L	16:00	20:36
82	Abdulahi Mohamed, Ahmed	Moreira Duarte, Mariana	MP	16:45	20:36
56	Abdullahi Ali, Nassir		S	17:21	20:36
99	Agetoft, Linda		S	16:00	20:36
23	Bjuggren, Emilia		S	16:04	20:36
7	Boucher, Torun		V	16:07	20:36
24	Burell, Olle		S	15:59	20:09
91	Byström, Felix		SD	16:00	20:36
61	Bäck, Lars		V	17:03	20:36
36	Carlsson, Christian		KD	16:18	20:36
72	Cederschiöld, Anna		M	17:54	20:36
17	Edholm, Lotta		L	16:50	20:36
58	Edlund, Ingela		S	16:00	20:36
60	Edvardsson, Inger		S	16:00	20:36
41	Elfvén, Anne-Lie	Hasselgren, Mats	L	17:58	20:36
54	Elmgren, Claes		S	17:57	20:36
20	Ernlund, Karin		C	16:01	20:36
76	Fava, Daniele		L	17:38	20:20
10	Fernell-Ingelström, Yvonne		M	16:18	20:36
78	Fors, Emilie		L	17:37	20:36
42	Fälldin, Johan		C	16:00	20:36
77	Gerdes, Hanna	Jonlund, Rasmus	L	17:21	20:36
33	Granswed Baat, Sophia		M	17:57	20:36
25	Gustafsson, Karin		S	17:59	20:36
53	Göransson, Anders		S	18:05	20:36
11	Hamilton, Ulla		M	18:03	20:36

86	Hansson, Martin		MP	17:03	20:36
52	Hansson, Stefan		S	16:46	20:36
94	Hedelin, Joakim		SD	16:00	20:36
73	Hedrup, Tom		M	17:31	20:36
48	Helldén, Daniel		MP	16:00	20:36
71	Hellström, Anette		M	17:36	20:36
95	Herke, Bengt	Wallsén, Mona	SD	16:00	20:36
14	Hollis, Michaela		KD	17:22	20:36
70	Häggman, Börje		M	16:03	20:36
80	Jacobsson, Kristin		C	15:59	20:36
29	Johansson, Tobias		V	18:00	20:36
13	Järkeborn, Christoffer		M	17:47	20:36
18	Jönsson, Jan		L	16:52	20:36
12	Jönsson, Peter		M	17:26	20:36
30	Kratz, Tina		V	16:33	20:36
6	König Jerlmyr, Anna		M	15:59	20:36
92	Larsson, Björn		SD	16:00	20:36
5	Larsson, Joakim		M	16:00	20:09
74	Lennaárd, Fritz		M	17:44	20:36
9	Lindblom, Clara		V	18:03	20:36
84	Lindell, Anders		MP	17:38	20:36
46	Lindhagen, Åsa		MP	18:01	20:36
101	Lindholm, Alexander		S	16:01	20:36
45	Lindstål, Fredrik		C	16:00	20:36
16	Ljung, Björn	Backlund, Peter	L	17:32	20:36
64	Ljuslin, Maria		V	16:32	20:23
47	Luhr, Katarina		MP	15:59	20:36
35	Lutz, Kristina		M	17:21	20:36
93	Malmström, Jeanette		SD	16:00	20:36
31	Mattsson Åkerström, Alexandra		V	16:32	20:36
63	Mirsafian, Arvand		V	16:57	20:36
28	Mjörnberg, Robert		V	17:05	20:36
37	Modigh, Sofia		KD	16:06	20:36
65	Mohammed, Rashid		V	17:03	20:36

19	Naddebo, Jonas		C	16:00	20:36
67	Nilsson, Johan	Gardos Ek, Petra	M	17:14	20:36
107	Nordling Blanco, Sissela		FI	16:56	20:36
79	Nyberg, Claes		C	16:41	20:36
83	Obermüller, Cecilia	Vikhe Patil, Nila	MP	17:09	20:36
59	Odin Ekman, Åsa		S	15:59	20:36
85	Olsson, Elin	Tonell, Lennart	MP	16:00	20:36
68	Paccamonti, Johan		M	17:57	20:36
105	Palm, Lisa	Jansson, Maria	FI	16:00	20:36
106	Rantala Bonnier, Anna		FI	16:02	20:36
51	Rashid, Salar		S	16:04	20:36
69	Redin, Jennyfer		M	17:08	20:35
62	Rooth, Rose-Marie Gabriella		V	17:54	20:36
26	Räihä, Mirja		S	16:00	20:36
44	Sabet, Banar		C	17:17	20:36
57	Said, Suleiman		S	16:29	20:36
39	Silverudd, Patrik		L	16:51	20:36
100	Sjöbergh, Ulla		S	16:00	20:36
103	Sjölander, Johan	Carlsson, Elisabet	S	17:49	20:36
15	Slottner, Erik		KD	16:19	20:36
40	Smedberg Palmqvist, Isabel		L	18:00	20:36
75	Solberg, Eva		M	17:41	20:36
55	Stavling, Margareta		S	16:28	20:36
27	Stenudd, Sara		V	16:48	20:36
34	Ström, Andrea		M	17:56	17:56
34	Ström, Andrea		M	17:56	20:36
66	Sundin, Bo		M	18:03	20:36
32	Svärd, Lars		M	17:40	20:36
81	Tovatt, Lorentz		MP	17:54	20:36
22	Valeskog, Jan		S	15:59	20:36
38	Valier, Mikael		KD	17:45	20:36
98	Vikman, Arvid		S	16:00	20:36
90	Vinge, Linnéa		SD	16:00	20:36
89	Wallmark, Peter		SD	16:00	20:36

102	Walther, Ulf	S	18:00	20:36
21	Wanngård, Karin	S	16:00	20:36
8	Warlenius, Rikard	V	15:59	20:36
4	Wedin, Dennis	M	15:59	20:36
88	Westmont, Martin	SD	16:00	20:36
43	Wicklund, Susanne	C	16:00	20:36

Kommunfullmäktige 20181126
Ärende 13

Karin Wanngård m. fl. (S)

Fastställande av skattesats för 2019

Förslag till beslut

Vi föreslår att kommunfullmäktige beslutar följande.

1. Kommunal inkomstskatt utdebiteras år 2019 med kronor 17:90 per skattekrona.
2. Begravningsavgift utdebiteras år 2019 med 6,5 öre per skattekrona.
3. Därutöver anföras:

Finansborgarrådet har i sitt förslag till budget deklarerat en sänkning av den kommunala inkomstskatten med 16 öre och begravningsavgiften med ett öre.

Sänkningen av begravningsavgiften är rimlig givet de kostnader verksamheten uppvisar.

Sänkningen av den kommunala inkomstskatten sker däremot på bekostnad av kvaliteten i skolan och omsorgen, samtidigt som andra områden som kultur, idrott och bostadsbyggande drabbas av direkta neddragningar. Vi avvisar därför finansborgarrådets förslag.

Under flera år har de borgerliga partierna hävdat att man både kan sänka skatten och stärka kvaliteten i skolan, förskolan och omsorgen mer än vad den dåvarande majoriteten bestående av Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Feministiskt initiativ gjorde. Nu vet vi svaret på detta påstående.

- Den nya majoriteten gör en mindre höjning av schablonen för grundskolan än genomsnittet under förra perioden,
- Den nya majoriteten gör en mindre höjning av schablonen för förskolan än genomsnittet under förra perioden,
- Den nya majoriteten gör en mindre höjning av schablonen för omsorgen än genomsnittet under förra perioden,

De borgerliga partierna påstår sig ha ambitionen att stärka kompetensförsörjningen inom skola och förskola genom höjda löner inom verksamhetsområdet. Den nu aktuella skattesänkningen innebär dock en uppenbar risk för sämre personaltäthet och successivt större grupper i förskolan. För ambitionshöjningar finns inget utrymme alls.

Inom omsorgen om personer med funktionsnedsättning innebär schablonökningen en reell neddragning. Det är de i behov av service och stöd som kommer få betala skattesänkningen genom sämre omsorg. Varför just denna grupp anses ha det för bra framgår inte av det borgerliga budgetförslaget.

När det gäller äldreomsorgen får de äldre själva, genom en avgiftschock, betala en uppräknings som inte ens svarar mot löneökningarna inom området.

Skattesänkningen sker på bekostnad av kvaliteten i välfärden.

I den borgerliga budgeten föreslås också stora sparbeting inom kulturområdet. Det kommer innebära att färre kan ta del av kultur i vår stad. Sänkta anslag innebär sämre öppettider, färre kurser i kulturskolan och högre avgifter.

Direkta neddragningar föreslås också för idrottsnämnden och stadsdelarnas arbete med barn, kultur och fritid. Det är inte genom att minska utbudet av bra verksamheter för unga som vi skapar en trygg stad.

För att få till en skattesänkning tvingas också majoriteten göra tvivelaktiga budgeteringar som riskerar att leda till underskott framöver. För att budgeten ska gå ihop har man hittat på drygt 100 000 nya felparkeringsböter. Centrala medelsreserven är fylld med uppgifter men tömd på pengar. Budgeten för markförsäljningar är märkligt opåverkad av en svalare byggkonjunktur.

Under de kommande åren växer behoven av omsorg till följd av den demografiska utmaningen. Vi blir både fler äldre och fler barn i skolålder. De närmaste tio åren kommer antalet äldre över 80 år öka med 40%. Det kommer ställa stora krav på stadens budget för att kunna betala för omsorgen som krävs. Men det kommer också krävas en budget redan nu som gör omsorgen attraktiv att jobba inom, genom bra löner och bra arbetsvillkor, för att klara kompetensförsörjningen också framöver.

Den skattesänkning som nu föreslås leder inte åt rätt håll. Vi kommer inför kommunfullmäktiges budgetbehandling presentera en budget som är i balans, innebär betydande satsningar på en bra välfärd och bygger på en oförändrad skatt.

2018-11-26

Fastställande av skattesats för
2019

Dnr. KS 2018/1425

KF ärende 13

Clara Lindblom m.fl. (V)

Förslag till beslut

Kommunfullmäktige beslutar följande.

1. För år 2019 föreslås att en kommunal inkomstskatt utdebiteras med kronor 18,04 per skattekrona.
2. För år 2019 föreslås en utdebitering av begravningsavgiften med 7,5 öre per skattekrona.
3. Till beslutet anføres följande:

Stockholm stad ska vara en jämlik, jämställd och klimatsmart stad. För det krävs en budget som tryggar välfärden och tar ett långsiktigt ansvar för stadens ekonomi och ägande. Vi har därför sett det som nödvändigt att höja skatten med 14 öre gentemot 2018 års nivå, begravningsavgiften är oförändrad. Mer om detta kommer man kunna läsa i Vänsterpartiets reservationsbudget 2019.

2018-11-26

Fastställande av skattesats för
2019

Dnr. KS 2018/1425

KF ärende 13

Peter Wallmark m.fl. (SD)

Förslag till beslut

Kommunfullmäktige beslutar följande.

1. För år 2019 föreslås att en kommunal inkomstskatt utdebiteras med kronor 17,65 per skattekrona.
2. För år 2019 föreslås en utdebitering av begravningsavgiften med 6,5 öre per skattekrona.
3. Till beslutet anføres följande:

Det står klart att Stockholm står inför stora utmaningar. Vi har under senaste mandatperiod sett att skattetrycket för stadens invånare har ökat. I längden är det inte en hållbar lösning och ett för högt skattetryck hämmar stadens tillväxt.

Sverigedemokraterna fortsätter att vara ett parti som står fast vid sina vallöften, därför förespråkar vi att skattesatsen ska sänkas med 25 öre till 17:65 kronor. Vår budget i sin helhet kommer man kunna ta del av i vår reservationsbudget för 2019.

KS 2018-11-26

Ärende

Förslag till beslut om skattesats

Feministiskt initiativ föreslår att kommunfullmäktige beslutar följande.

1. Kommunal inkomstskatt utdebiteras år 2019 med kronor 18,00 per skattekrona.
2. Begravningsavgift utdebiteras år 2019 med 7,50 öre per skattekrona.

Stockholm den 26 november 2018

Sissela Nordling Blanco

Stockholms kommunfullmäktige

2018-11-26 20.09

Omröstningsresultat

Ärendenr: 13.
Beskrivning: § 12

Ärendemening:
Fastställande av skattesats för 2019

Ja: 54 **Nej:** 23 **Avstår:** 24 **Frånvarande:** 0

Ledamot	Parti	Plats	Funktion	Resultat
Nassir Abdullahi Ali	S	56	Ledamot	Nej
Linda Agetoft	S	99	Ledamot	Nej
Peter Backlund	L	16	Ersättare	Ja
Emilia Bjuggren	S	23	Ledamot	Nej
Torun Boucher	V	7	Ledamot	Avstår
Cecilia Brinck	M	1	Ordförande	Ja
Olle Burell	S	24	Ledamot	Nej
Felix Byström	SD	91	Ledamot	Avstår
Lars Bäck	V	61	Ledamot	Avstår
Christian Carlsson	KD	36	Ledamot	Ja
Elisabet Carlsson	S	103	Ersättare	Nej
Rana Carlstedt	S	2	1:e v Ordf	Nej
Anna Cederschiöld	M	72	Ledamot	Ja
Lotta Edholm	L	17	Ledamot	Ja
Ingela Edlund	S	58	Ledamot	Nej
Inger Edvardsson	S	60	Ledamot	Nej
Claes Elmgren	S	54	Ledamot	Nej
Karin Ernlund	C	20	Ledamot	Ja
Daniele Fava	L	76	Ledamot	Ja
Yvonne Fernell-Ingelström	M	10	Ledamot	Ja
Emilie Fors	L	78	Ledamot	Ja
Johan Fälldin	C	42	Ledamot	Ja
Petra Gardos Ek	M	67	Ersättare	Ja
Sophia Granswed Baat	M	33	Ledamot	Ja
Karin Gustafsson	S	25	Ledamot	Nej

Anders Göransson	S	53	Ledamot	Nej
Ulla Hamilton	M	11	Ledamot	Ja
Martin Hansson	MP	86	Ledamot	Ja
Stefan Hansson	S	52	Ledamot	Nej
Mats Hasselgren	L	41	Ersättare	Ja
Joakim Hedelin	SD	94	Ledamot	Avstår
Tom Hedrup	M	73	Ledamot	Ja
Daniel Helldén	MP	48	Ledamot	Ja
Anette Hellström	M	71	Ledamot	Ja
Michaela Hollis	KD	14	Ledamot	Ja
Börje Häggman	M	70	Ledamot	Ja
Kristin Jacobsson	C	80	Ledamot	Ja
Maria Jansson	FI	105	Ersättare	Avstår
Tobias Johansson	V	29	Ledamot	Avstår
Rasmus Jonlund	L	77	Ersättare	Ja
Christoffer Järkeborn	M	13	Ledamot	Ja
Jan Jönsson	L	18	Ledamot	Ja
Peter Jönsson	M	12	Ledamot	Ja
Tina Kratz	V	30	Ledamot	Avstår
Anna König Jerlmyr	M	6	Ledamot	Ja
Björn Larsson	SD	92	Ledamot	Avstår
Joakim Larsson	M	5	Ledamot	Ja
Fritz Lennaárd	M	74	Ledamot	Ja
Clara Lindblom	V	9	Ledamot	Avstår
Anders Lindell	MP	84	Ledamot	Ja
Åsa Lindhagen	MP	46	Ledamot	Ja
Alexander Lindholm	S	101	Ledamot	Nej
Fredrik Lindstål	C	45	Ledamot	Ja
Maria Ljuslin	V	64	Ledamot	Avstår
Katarina Luhr	MP	47	Ledamot	Ja
Kristina Lutz	M	35	Ledamot	Ja
Jeanette Malmström	SD	93	Ledamot	Avstår
Alexandra Mattsson Åkerström	V	31	Ledamot	Avstår
Arvand Mirsafian	V	63	Ledamot	Avstår

Robert Mjörnberg	V	28	Ledamot	Avstår
Sofia Modigh	KD	37	Ledamot	Ja
Rashid Mohammed	V	65	Ledamot	Avstår
Mariana Moreira Duarte	MP	82	Ersättare	Ja
Jonas Naddebo	C	19	Ledamot	Ja
Sissela Nordling Blanco	FI	107	Ledamot	Avstår
Claes Nyberg	C	79	Ledamot	Ja
Åsa Odin Ekman	S	59	Ledamot	Nej
Johan Paccamonti	M	68	Ledamot	Ja
Anna Rantala Bonnier	FI	106	Ledamot	Avstår
Salar Rashid	S	51	Ledamot	Nej
Jennyfer Redin	M	69	Ledamot	Ja
Rose-Marie Gabriella Rooth	V	62	Ledamot	Avstår
Mirja Räihä	S	26	Ledamot	Nej
Banar Sabet	C	44	Ledamot	Ja
Suleiman Said	S	57	Ledamot	Nej
Patrik Silverudd	L	39	Ledamot	Ja
Ulla Sjöbergh	S	100	Ledamot	Nej
Erik Slottnér	KD	15	Ledamot	Ja
Isabel Smedberg Palmqvist	L	40	Ledamot	Ja
Eva Solberg	M	75	Ledamot	Ja
Margareta Stavling	S	55	Ledamot	Nej
Sara Stenudd	V	27	Ledamot	Avstår
Andrea Ström	M	34	Ledamot	Ja
Bo Sundin	M	66	Ledamot	Ja
Lars Svärd	M	32	Ledamot	Ja
Lennart Tonell	MP	85	Ersättare	Ja
Lorentz Tovatt	MP	81	Ledamot	Ja
Jan Valeskog	S	22	Ledamot	Nej
Mikael Valier	KD	38	Ledamot	Ja
Nila Vikhe Patil	MP	83	Ersättare	Ja
Arvid Vikman	S	98	Ledamot	Nej
Linnéa Vinge	SD	90	Ledamot	Avstår
Peter Wallmark	SD	89	Ledamot	Avstår

Mona Wallsén	SD	95	Ersättare	Avstår
Ulf Walther	S	102	Ledamot	Nej
Karin Wanngård	S	21	Ledamot	Nej
Rikard Warlenius	V	8	Ledamot	Avstår
Dennis Wedin	M	4	Ledamot	Ja
Martin Westmont	SD	88	Ledamot	Avstår
Susanne Wicklund	C	43	Ledamot	Ja
Ann-Katrin Åslund	L	3	2:e v Ordf	Ja

Kommunfullmäktige 20181126

Karin Wanngård (S) m.fl.

Godstrafikplan

Förslag till beslut

Vi föreslår att kommunfullmäktige beslutar följande.

1. Godstrafikplan, enligt bilaga 1 till utlåtandet godkänns
2. Att arbetet med Tvärförbindelse Södertörn prioriteras
3. Att därutöver anföra följande:

I godstrafikplanen framhålls betydelsen av att Stockholms stad i ett brett samarbete i länet arbetar för en bättre tillgänglighet för godstrafiken och varuförsörjningen i Stockholmsregionen. Regionens kraftiga befolkningsökning gör att logistik-, terminal- och varuförsörjningsfrågor kommer att öka i betydelse. Godstrafikplanen visar detta på ett tydligt och bra sätt.

Stockholms stad bygger nu en stor regional containerhamn i Norvik i Nynäshamn som kommer att bli en mycket viktig terminal för försörjning av den stora konsumtionsregion som östra Mellansverige utgör. Utbyggnaden i Norvik medför också att delar av den omfattande lastbilstrafiken via hamnar i södra och västra Sverige kan minska väsentligt och därmed även dess negativa inverkan på miljö- och trafikarbete på bland annat europavägarna.

Många av gods-försörjningsfrågorna är problem som måste lösas på längre sikt. Ny teknik, bättre citylogistik och fler miljöanpassade tunga fordon är exempel på saker som kommer att underlätta den nödvändiga varuförsörjningen i Stockholm. Men på kort sikt finns det också ett hot mot nödvändiga investeringar i bland annat infrastruktur, vilket måste uppmärksammas och motverkas.

Ett sådant allvarligt exempel är landstingets beslut att under de närmaste åren inte medverka i eller prioritera en medfinansiering av Tvärförbindelse Södertörn.

Tvärförbindelse Södertörn är av stor betydelse för att Norviks hamn skall kunna bli en effektiv och lättillgänglig terminal. Vägen är också av betydelse för att motverka den stora regionala obalans som finns i Stockholms län där cirka en tredjedel av arbetstillfällena finns i södra Stockholmsregionen samtidigt som hälften av befolkningen finns här. Vägsträckan kommer att underlätta för fler arbetsplatser i Södertörn och minska den regionala obalansen.

Konkret innebär landstingets ställningstagande att den Länsplan som landstinget senare i form av en Region kommer att ansvara för efter årsskiftet, troligtvis inte kommer att föreslå en medfinansiering av Tvärförbindelsen. I länsplanen kommer uppskattningsvis cirka 10

miljarder kunna fördelas varav cirka 3-4 miljarder kommer bli möjliga att fördela till helt nya och angelägna trafikprojekt.

Idag finns cirka hälften av de 10 miljarder som Tvärförbindelse Södertörn kostar i den nationella planen. Skall den kunna finansieras måste privata, kommunala och statliga medel tas fram under de närmaste åren. Detta är av stor betydelse för att i praktiken kunna genomföra den till fullmäktige föreliggande godstrafikplanen.

Mot denna bakgrund av detta är det viktigt att Stockholms stad i enlighet med föreslagen Godstrafikplan verkar för att Tvärförbindelse Södertörn kan påbörjas och byggas de närmaste åren.

Handläggare
Håkan Hultgren
Telefon: 08-50829129

Till
Kommunfullmäktige

Återtagande av motioner

Ärendet

Följande motioner, med numrering från kungörelse den 26 november, har genom skrivelser till KF/KS-kansli återtagits av motionär/motionärer:

17. Stombusslinje till Norra Djurgårdsstaden. Rotel V
Motion (2015:40) av Karin Ernlund och Christina Linderholm (båda C)
Dnr 2015/000926
18. Indexering av stadens miljömål. Rotel IX
Motion (2016:117) av Jonas Naddebo och Karin Ernlund (båda C)
Dnr 2016/001731
19. Fruktlunder i staden. Rotel I
Motion (2016:62) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000839
20. Bygg "Klarastaden" med 6 000 nya bostäder genom överdäckning av spårområdet norr om Centralstationen. Rotel I
Motion (2016:42) av Karin Ernlund, m.fl. (alla C)
Dnr 2016/000600
21. Utveckling av Skeppsbron. Rotel I
Motion (2016:61) av Jonas Naddebo (C)
Dnr 2016/000838
22. Inrätta fler livscener i Stockholm. Rotel X Motion (2016:33) av Stina Bengtsson m.fl. (alla C)
Dnr 2016/000534

23. Ny park längs Årstaviken. Rotel V
Motion (2016:23) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000246
24. Boulevardisering av Örbyleden för att möjliggöra
tiotusentals nya bostäder. Rotel II
Motion (2016:87) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2016/001124
25. Ett skyskrapaprogram för Stockholm. Rotel II
Motion (2016:53) av Karin Ernlund och Jonas Naddebo
(båda C)
Dnr 2016/000778
26. Minska utsläppen och bygg bostäder vid västra
Valhallavägen. Rotel V
Motion (2016:24) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000335
27. En mer levande stadsmiljö under Stockholms broar. Rotel
X Motion (2016:29) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000456
28. Etablering av företagshotell i Slakthusområdet. Rotel I
Motion (2016:79) av Ulla Hamilton (M)
Dnr 2016/001030
29. Right Livelihood Award ska delas ut i Stockholms
Stadshus. Rotel I
Motion (2016:101) av Stina Bengtsson (C)
Dnr 2016/001438
30. Kaffecyklar. Rotel V
Motion (2016:34) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2016/000537
31. Möjlighet för medborgare och företag att bidra till
stadsmiljön. Rotel X
Motion (2016:82) av Jonas Naddebo och Stina Bengtsson
(båda C)
Dnr 2016/001033
32. Vuxpangsregion. Rotel VI
Motion (2016:63) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2016/000840

33. Fler cykelpumpsstationer i Stockholm. Rotel V
Motion (2016:64) av Jonas Naddebo (C)
Dnr 2016/000841
34. Etablera "One stop shop" för arbetskraftsinvandring i
Stockholm. Rotel I
Motion (2016:80) av Ulla Hamilton (M)
Dnr 2016/001031
35. Elcykelns krav på cykelinfrastrukturen. Rotel V
Motion (2016:83) av Jonas Naddebo och Stina Bengtsson
(båda C)
Dnr 2016/001034
36. Enklare regler för Food trucks. Rotel V
Motion (2016:37) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000540
37. Tillåt bar trucks i Stockholms stad. Rotel V
Motion (2016:96) av Jonas Naddebo och Christina
Linderholm (båda C)
Dnr 2016/001337
38. Säker och trygg cykelinfrastruktur. Rotel V
Motion (2016:84) av Jonas Naddebo och Stina Bengtsson
(båda C)
Dnr 2016/001035
39. Stävja problemen med sopsäckar på Stockholms gator.
Rotel V
Motion (2016:107) av Jonas Naddebo och Christina
Linderholm (båda C)
Dnr 2016/001454
40. Demokratitorg. Rotel X
Motion (2016:52) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2016/000777
42. Se över stadens lokala alkoholförbud. Rotel I
Motion (2016:116) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2016/001730

- 43. Skyskrapa i trä. Rotel II
Motion (2016:124) av Jonas Naddebo och Christina Linderholm (båda C)
Dnr 2016/001875

- 44. Bygg väderskydd vid Stockholms båthållplatser. Rotel V
Motion (2017:18) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2017/000525

- 46. Inrätta ett Trygghetsråd i Stockholm. Rotel VII
Motion (2017:8) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2017/000428

- 48. Gör Stockholm till teststad för gårdsförsäljning. Rotel I
Motion (2017:36) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2017/000964

- 49. Inför en kulturtaxa för upplåtelse av stadens mark. Rotel V
Motion (2017:10) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2017/000486

- 50. Gör tio gator till barngator. Rotel V
Motion (2017:42) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2017/001005

- 51. Sätt stopp för förseningar och dålig planering. Rotel V
Motion (2017:39) av Karin Ernlund (C)
Dnr 2017/000990

- 53. Måltidsoptimering för minskat matsvinn i stadens skolor.
Rotel IV
Motion (2017:64) av Jonas Naddebo m. fl. (C)
Dnr 2017/001702

- 56. Bygg ut den eldrivna pendelbåtstrafiken. Rotel V
Motion (2017:61) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2017/001564

- 57. Bevara och utveckla Årsta Golf på Årstafältet. Rotel I
Motion (2017:53) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2017/001331

- 58. Parklyft för Stockholm och en kommunal nedskräpningsavgift. Rotel V
Motion (2017:65) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2017/001703
- 59. Grönt och skönt takpaket för Stockholm. Rotel I
Motion (2017:63) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2017/001701
- 61. Utbyggnad av Arlanda flygplats. Rotel I
Motion (2017:25) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2017/000626
- 62. Jobbtorg och nyföretagande. Rotel VI
Motion (2017:74) av Johan Fälldin (C)
Dnr 2017/001964
- 63. Fler citybad. Rotel VI
Motion (2017:71) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C)
Dnr 2017/001858
- 64. Omvandla Karlbergsvägen till en esplanad likt Karlavägen. Rotel V
Motion (2017:20) av Karin Ernlund m.fl. (alla C)
Dnr 2017/000527

Nedan följer återtagande av motioner genom skrivelse till KF/KS-kansli där motionen inte återfinns på kommunfullmäktiges föredragningslista över bordlagda motioner. Redovisas i motionsnummerordning och därefter diarienummerordning.

Motion (2017:17) av Lars Svärd (M) om att utveckla Tyck tillappen för bättre trygghet.
Dnr KS 2017/496

Motion (2017:49) av Lotta Edholm m.fl. (alla L) om ett stadsövergripande handlingsprogram för minskad nyrekrytering till brottslighet.
Dnr KS 2017/001327

Motion (2017:51) av Joakim Larsson och Lars Jilmstad (båda M) om planläggning för bostäder vid Snösätra verksamhetsområde.

Dnr KS 2017/1329

Motion (2017:54) av Anna König Jerlmyr m.fl. (alla M) om åtgärder för ett säkrare och tryggare Stockholm för alla.

Dnr KS 2017/1474

Motion (2017:60) av Jonas Naddebo m.fl. (alla C) om att underlätta stadens tillståndsprocesser.

Dnr KS 2017/001563

Motion (2017:68) av Anna König Jerlmyr (M) om att starta konceptet Trygg stad

Dnr KS 2017/1781

Motion (2017:69) av Anna König Jerlmyr (M) om att bygga ett studentcampus i Hjorthagen

Dnr KS 2017/1782

Motion (2017:70) av Jonas Naddebo, Christina Linderholm och Johan Fälldin (alla C) om mer kultur för äldre.

Dnr KS 2017/001857

Motion (2017:72) av Jonas Naddebo, Christina Linderholm och Johan Fälldin (alla C) om att reformera stadens målstyrningsmodell.

Dnr KS 2017/001859

Motion (2017:75) av Christina Linderholm, Karin Ernlund och Jonas Naddebo (alla C) om affordable housing.

Dnr KS 2017/001991

Motion av Christina Linderholm, Karin Ernlund och Jonas Naddebo (alla C) om innovativa stadsodlingar.

Dnr KS 2018/336

Motion av Christina Linderholm, Karin Ernlund och Jonas Naddebo (alla C) om självförsörjning.

Dnr KS 2018/337

Motion av Rasmus Jonlund, Hanna Gerdes och Anne-Lie Elfven (alla L) om Kulturpolitik för konst och samhälle.

Dnr KS 2018/721

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 26 november 2018

§ 3 Nr 2018:9 av Karin Wanngård (S) till finansborgarrådet Anna König Jerlmyr angående utvecklingen av Arlanda flygplats och Bromma som stadsutvecklingsområde

Anförande nr 1

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 2

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Tack så mycket, finansborgarrådet Anna König Jerlmyr, för svaret! Trots de svar som du har försökt att ge på mina frågor anser jag att det är viktigt att diskutera denna fråga i fullmäktige. Den handlar om att utveckla Arlanda som ett internationellt nav för att säkerställa att vi har fler direktlinjer till och från Stockholm och att vi undviker de mellanlandningar som måste till om man fördelar flyget på fler flygplatser.

Jag anser att Bromma flygplats ska avvecklas. Den bör läggas ned så snart som möjligt under förutsättning att man utvecklar Arlanda flygplats. Stockholm behöver bättre flygkommunikationer, men vi behöver också fler bostäder. Då är det viktigt att vi kan utveckla det område som Bromma flygplats besitter för i storleksordningen 35 000 bostäder. Det handlar också om att Bromma flygplats hindrar närliggande områden från att bygga mycket högre hus än vad vi kan göra i dag.

Därför undrar jag vad Moderaterna egentligen vill med Bromma flygplats. Vi har hört några svar i medierna om att avtalet inte kommer att förlängas under denna mandatperiod. Men som jag är väl medveten om har finansborgarrådet ett extremt stort inflytande när det gäller arbetet kring Bromma flygplats. Om finansborgarrådet själv anser att Bromma flygplats ska finnas kvar är förutsättningarna att arbeta i den riktningen stora. Det är vad det innebär att ha posten som finansborgarråd i staden.

Jag skulle därför verkligen vilja veta vad du, finansborgarrådet Anna König Jerlmyr, anser om Bromma flygplats framtid. Jag är tydlig: Jag vill lägga ned Bromma flygplats, jag anser att det ska byggas bostäder där och jag anser att Arlanda ska utvecklas till den stora internationella hubb – nästan Nordens största flygplatshubb – som vi kan göra den till. Det möjliggör fler direktflyg.

Så, finansborgarrådet, vad vill du egentligen med Bromma flygplats?

Anförande nr 3

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Fru ordförande! Jag får väl svara på fler frågor sedan. Egentligen är det mest intressanta med interpellationen att Anna König Jerlmyr nu erkänner att snacket om att majoriteten på något sätt håller på att lägga ned Bromma flygplats inte stämmer. Det behöver vi alltså inte prata om mer, för som det skrivs i svaret är detta en fråga som kommer att hanteras först om många år. Det här var kanske inte någon jättestor grön framgång.

Frågan kvarstår dock: Ska staden fortsätta att kräva av staten att Bromma flygplats ska läggas ned i förtid, innan kontraktet går ut 2038? Det tycker nämligen fortsatt Vänsterpartiet, och det enda som krävs är en ny riksdagsmajoritet. I dessa tider är inte

det något otänkbart. Vi tycker, med goda skäl, att Bromma flygplats skulle kunna läggas ned utan att man först bygger ut Arlanda med en fjärde landningsbana.

I går lyssnade jag på professor Staffan Laestadius på KTH. Han har skrivit flera böcker om klimatet och om hur samhället behöver ställas om. Han är liksom många andra oroad över flygets utveckling eftersom utsläppen från vårt flygande är så stora. Svenskarnas utsläpp från flygande motsvarar ungefär hela biltrafiken i Sverige. Dessutom ökar utsläppen, medan de flesta andra sektorers utsläpp faktiskt minskar. Det finns ingen snabb väg ur detta. Det talas om till exempel elflygplan, men de är väldigt avlägsna. Biobränslen är tänkbara, men de är betydligt dyrare än fossila bränslen för flyg. De kan också användas på andra håll, så klimatnyttan av att använda dem för flyg är liten. Staffan Laestadius menar därför att för att vi ska klara klimatmålen bör vi ha som mål att halvera flyget till 2030. Då inser man ganska snart att Bromma flygplats blir överflödigt och kan läggas ned rätt snart. Det kan göras utan att först bygga ut Arlanda. Vi är inte emot att man utvecklar Arlanda; det finns saker som kan bli bättre. Men någon ytterligare landningsbana kommer inte att behövas för att absorbera Brommas trafik.

Staffan Laestadius föreslår också att en ny stad av trähus ska byggas på Bromma flygplats, vilket jag tycker är en fin idé. Trähus utgör en kolsänka, som bidrar till klimatomställningen. Han föreslår att Bromma läggs ned 2025, och vi håller med om det. Under förutsättning att Swedavia går med på det genom ett nytt riksdagsbeslut – är detta någonting som också den nya majoriteten skulle kunna tänka sig? Kan man förhandla med staten om att lägga ned Bromma i förtid, innan avtalet går ut?

Anförande nr 4

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Tack, Karin Wanngård, för frågan! Efter att ha lyssnat på de två tidigare inläggen hör jag att det är två olika nyanser i dessa. En röst vill utveckla Arlanda och är orolig för vår konkurrenskraft i Sverige. Denna röst menar att vi behöver fler direktflyg och fler internationella flygförbindelser till Arlanda. Den andra rösten är mer emot flyg i största allmänhet och vill minska flygandet.

Låt mig ta fasta på interpellantens fråga. Jag delar synen på behovet av att utveckla Arlanda som ett nav för tillgänglighet till vår region. Det finns ett direkt samband mellan huvudkontor och internationella flygförbindelser. Det är viktigt, och konkurrensen är knivskarp. Här skulle man ha kunnat göra mycket mer tidigare när det gäller investeringar i Arlanda men också i Märsta station och annat för att utveckla kapaciteten. Swedavia står inför ett utvecklingsarbete just nu när det gäller terminalkapacitet och annat. Det är viktigt för framtiden att förbättra för bagagehantering och annat som gör resandet smidigare.

Men den tidigare majoriteten och finansborgarrådet agerade inte i linje med vad som nu framhålls från talarstolen. Då fanns inga tydliga initiativ från Karin Wanngårds sida att bryta avtalet med Bromma i förtid. Det är också staten som gör detta; det är alltså inte vi i Stockholms stad som kommun som kan göra det.

Jag tycker att vi kan hitta varandra i en gemensam röst när det handlar om att utveckla flygkapaciteten och Arlanda i vår region. Jag ser fram emot den typen av samtal och samarbeten. Men det är inte realistiskt att vi under denna mandatperiod skulle bryta

avtalet. Dels är det staten som gör det, dels skrev Karin Wanngård i sin roll som dåvarande medlem i Connects styrelse under ett remissvar om att behålla Bromma flygplats och hur viktig Bromma är. Det handlar inte minst om inrikestransporterna och att hela Sverige ska leva; det är viktigt att komma ihåg. Då var det alltså viktigt för Karin Wanngård att behålla Bromma. Nu ska man avveckla samma flygplats. Jag får inte riktigt ihop vad det är som har hänt efter valet.

Kapaciteten har slagit i taket både när det gäller Bromma och Arlanda. De kommer att nå sin fulla kapacitet redan i år. Det är olyckligt, och vi måste säkra att vi har tillräcklig kapacitet i vår region. Där behöver debatten föras.

Anförande nr 5

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Det som har hänt är att du inte har historieber beskrivningen klar för dig. Som finansborgarråd i den här staden har du ett jättestort ansvar för att säkerställa att staten säger upp avtalet om Bromma flygplats. Här har jag agerat kraftfullt dels via Arlandarådet, dels via Connect Sweden och framför allt direkt med infrastrukturministern. Det är här viljan och den politiska inriktningen finns och pekas ut. Det är därför det är så oerhört viktigt att veta vad dagens finansborgarråd vill med Bromma flygplats.

Att du inte har följt mig till hundra procent i min vardag som finansborgarråd har jag stor respekt för, men försök inte förvränga historieber beskrivningen! Jag har alltid sagt att Bromma flygplats ska läggas ned. Det ska inte hota jobb och tillväxt, utan vi ska naturligtvis utveckla Arlanda. Men den roll man besitter som finansborgarråd och det ansvar man då har för denna stads utveckling handlar om att våga gå främst och att våga peka på att Bromma flygplats ska bli ett stadsutvecklingsområde – att det ska byggas bostäder förskolor, skolor och idrottshallar där. Det handlar om att i sin aktiva roll ha kontakt med regeringen, oavsett regeringskonstellation, och med ansvarig minister för att peka på hur det är möjligt att staten kan häva avtalet om Bromma flygplats. Det *är* möjligt om den politiska viljan finns.

Problemet är, som jag tolkar ditt tidigare inlägg från talarstolen, att det inte längre finns någon politisk vilja från Stockholms stad att lägga ned Bromma flygplats. Därför kommer jag gång på gång till dess att jag har fått svar från ansvarigt finansborgarråd att fråga: Vill du lägga ned Bromma flygplats? Det kräver sitt svar eftersom du har portföljen att påverka regeringen. Jag vill veta: Tänker du agera för att lägga ned Bromma flygplats?

Anförande nr 6

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Ordförande! Vi sade inte att vi är emot flyg i allmänhet, och det tror jag att Anna König Jerlmyr också hörde. Som vi brukar säga: När det gäller bilar är vi inte emot bilar, utan vi är emot utsläppen. Det är samma sak här. Vi är inte emot flyg, utan vi är emot flygets utsläpp. Det finns tyvärr ingen snar teknisk lösning på frågan. Då står valet lite grann mellan mycket flyg och klimatförändring eller att försöka minska flyget – inte ta bort det helt, för det tror jag inte vore realistiskt – i syfte att säkra ett gott klimat för våra barn och barnbarn. Denna fråga vill vi också gärna ha ett svar på från majoriteten.

Vad gäller kapaciteten finns det ganska tunga remissinstanser till Anders Sundström-utredningen som hävdar att det går att bygga ut kapaciteten också på Arlanda utan att

bygga en fjärde landningsbana under ett par decennier. Det finns redan tre landningsbanor, vilket är fler än på till exempel London Heathrow.

Jag vill ha svar på min fråga. Tänk er att en riksdagsmajoritet skulle säga att det är okej att lägga ned Bromma och att man har kommit fram till att det inte behövs ännu en flygplats tre kilometer från Stockholms innerstad. Det är ju en stad som dessutom expanderar och har behov av mark för att bygga nya bostäder, skolor och så vidare på. Om en ny riksdagsmajoritet skulle säga det undrar jag om de blågröna i Stockholm kommer att svara: Nej, det tänker vi inte göra. Vi vill ha kvar vårt innerstadsflyg. Denna fråga tycker jag att det skulle vara väldigt intressant att få svar på från er majoritet. Jag ser att Daniel Helldén har satt upp sig på talarlistan. Han kanske vill säga något om detta.

Anförande nr 7

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Om finansborgarrådet har en sådan makt och om Karin Wanngård under fyra års tid satt med all denna makt med en socialdemokratiskt ledd regering – varför hävdades då inte avtalet? Kan det tidigare finansborgarrådet svara på den frågan? Det skulle jag gärna vilja veta.

Avtalet löper ut 2038. Det är alltså inte aktuellt just nu att bryta något avtal i förtid. Vi har en kapacitet i vår region som har nått taket. Det gäller både Bromma och Arlanda. Vi måste säkra både inrikes och utrikes flygresor, för vårt land är beroende av att människor kan ta sig till och från arbete och annat för att hela Sverige ska leva. Där har vi också ett viktigt ansvar.

Däremot skrev Karin Wanngård under – och jag återkommer till detta – ett remissvar angående en avveckling av Bromma när hon satt i Connects styrelse, och hon betonade då vikten av att Bromma ändå skulle finnas kvar. Det framstår som lite märkligt att å ena sidan framhålla vikten av Bromma flygplats för att sedan säga att man hela tiden har varit motståndare till densamma. Jag får som sagt inte ihop det.

Vi behöver både utveckla Arlanda och jobba för en klimatomställning också när det gäller flyg. Vi måste titta på biodrivmedel och annat för att arbeta för att vi får en fossilneutral fordonsflotta också inom flyget. Vi behöver säkra upp med ny teknik. Senast i förra veckan talade vi om elflyg som någonting som kan komma inom bara några år. Det handlar om att uppmuntra innovationer och teknikutveckling som möjliggör en bättre klimatomställning när det gäller flyget utan att för den sakens skulle behöva minska resandet.

Bromma är spännande som ett stadsutvecklingsområde. Men det är avhängigt hur det går för Arlandas utveckling. Just nu händer det lite men som sagt inte tillräckligt. Vi har talat om möjlighet att bygga ut pir, möjlighet till utökad terminalkapacitet och så vidare. Innan vi får betryggande svar om det löper avtalet med Bromma flygplats till 2038. Detta är inte en seriös diskussion eftersom det tidigare finansborgarrådet inte tog några som helst initiativ i frågan som ledde till några konkreta resultat. Därför är det upp till en regering att bryta avtalet. Vi tycker inte att det ska göras eftersom vi har stora behov av kapacitetsförstärkning i vår region för att kunna klara vår framtida konkurrenskraft och för att kunna se till att hela Sverige ska leva.

Anförande nr 8

Borgarrådet H e l l d é n (M): Ordförande! Detta är en intressant fråga, som har behandlats här länge. Jag tycker att det är intressant när Karin Wanngård så starkt talar för Brommas nedläggning. Det är bra. Stockholm behöver det, och vi behöver denna mark för andra saker. Men frågan är när vi kan göra det.

Det är helt centralt hur man kan klara kapacitetsfrågan i regionen. Det måste vi se till. Det intressanta i sammanhanget är att Anders Sundströms utredning, som tittade på detta, sade en hel del fantastiskt intressanta saker. Det gällde för det första att flygplatsen inte har någon framtid och för det andra att det finns olika sätt man kan skapa kapacitet på. Detta måste man sätta igång med det på en gång, sades det också, så att flygplatsen fungerar för olika överflyttningar och så vidare.

Vad som hände sedan var att utredningen skickades på remiss. Remissvaren lades i de socialdemokratiska ministrarna Anna Johanssons respektive Tomas Eneroths skrivbordslåda. Remissvaren har aldrig redovisats. Det har jag aldrig hört Karin Wanngård på något vis lyfta fram – att de socialdemokratiska ministrarna helt enkelt har låtit bli att lyfta upp dessa utredningssvar som pekar på hur man kan göra i denna fråga. Det är det vi skulle behöva. Vi skulle behöva den mångsidiga debatten om de saker som finns där.

Det fanns också en del två av denna utredning som skulle göras. Men den gjordes aldrig, och det handlade om hur man eventuellt skulle kunna göra en förtida nedläggning och hur det skulle fungera. Jag har inget minne av att Karin Wanngård var uppe när denna del drogs tillbaka och kritiserade det. Jag kritiserade regeringen, och jag kritiserade Miljöpartiet i regeringsställning och sade att detta inte var bra. Men det kom ingenting från Socialdemokraterna i sammanhanget.

När det gäller Arlandas kapacitet finns det massor av intressanta olika typer och sätt att hantera den på, vilket också sägs i de olika remissvaren. Det är också hela den diskussionen som gäller Skavsta, som vi vet kommer att få en snabbtågsstation, och så vidare. Alla dessa saker och idéer skulle man kunna titta på just nu och ta upp i ljuset, och därmed skulle vi kunna se vad Stockholm har för framtid när det gäller just att få till bostadsbyggandet. Det behöver vi göra, och detta borde vi egentligen ha en samsyn på här, allihop. Man kan prata med vilken regering det än blir. Vi vet inte – det kanske är alla partier här som sitter i den till slut. Så kan vi få till en bostadsutveckling, ett fungerande flyg i regionen och en bra klimatpolicy när det gäller flyget.

Anförande nr 9

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Det var jättespännande att höra Daniel Helldén i frågan om Bromma flygplats. Jag förstår att du sitter i en knivig situation när du har släppt fram ett finansborgarråd som uppenbarligen vill ha kvar Bromma flygplats. Men du kan inte i och med det skylla på den socialdemokratiska regeringen – en regering som du själv och ditt eget parti har ministerposter i.

Frågan handlar om vad staden vill. Vad vill den styrande majoriteten med Bromma flygplats? Var ska vi driva frågan? Hur kommer ni att driva detta oavsett regering? Daniel Helldén kanske får rätt; alla partier kanske kommer att sitta i den nya regeringen. Men oavsett vilka som sitter där: Vad kommer stadens ställningstagande

att vara till den nya ansvariga ministern för flygfrågorna? Uppenbarligen får vi spretande svar här i dag.

Vi kommer att fortsätta att kräva svar när det gäller Bromma flygplats. Jag är oerhört tydlig i denna fråga, och det har jag varit från dag ett. Bromma flygplats ska läggas ned. Det får inte hota jobb och tillväxt. Därför behöver Arlanda utvecklas. Men detta handlar om att Stockholms kommun hela tiden driver på. Eftersom finansborgarrådet uppenbarligen inte kommer att driva på – vilken ansvarig politiker från den nuvarande majoriteten kommer att driva på för en nedläggning av Bromma flygplats? Det måste finnas någon i den nya majoriteten som kan driva på för en nedläggning av Bromma flygplats eftersom finansborgarrådet uppenbarligen inte kommer att göra det.

Jag hoppas verkligen att det kommer att bli ett annat ansvarigt borgarråd som driver på i frågan om nedläggningen av Bromma. Staden kanske säger: Vi kommer att fortsätta. Efter valet 2022 kommer vi att skriva nya avtal med Bromma. Varför ska då staten investera miljardbelopp i att utveckla Arlanda? De kommer vackert att bara sitta och vänta på nya avtal kring Bromma flygplats.

Därför måste det tydligt uttalas: Bromma flygplats är ingen flygplats som ska utvecklas. Den ska avvecklas.

Anförande nr 10

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Jag blev lite förvånad när jag lyssnade på debatten och hörde både Anna König Jerlmyr och Daniel Helldén plötsligt vara lite oklara i synen på Bromma. Det får väl tolkas som att hela den nya majoriteten är oklar kring Brommaflygets framtid. När det gäller fyraårsperspektivet kommer det inte under de närmaste fyra åren att ske någon uppsägning av avtalet.

Men det är faktiskt betydligt mer komplicerat än så. Bortsett från hur man ser på Arlandas utveckling – för det finns uppenbarligen olika åsikter – och dess betydelse som nationell angelägenhet och nav i den här regionen, som är utsatt för en oerhörd konkurrens, bör vi med hänsyn till det nationella intresset verkligen göra allt vi kan för att stärka Arlanda i konkurrensen med exempelvis Köpenhamn och Oslo. Skavsta i all ära, men det kommer bara att vara ett komplement. Det är samma sak med Västerås, oavsett om går höghastighetståg förbi eller inte. De kommer inte att konkurrera med Arlanda. Vi behöver stärka Arlanda.

Men det som förvånar mig mest är att vi i vår översiktsplan i enighet – så uppfattade jag det – har uttalat att Bromma skulle vara ett stadsutvecklingsområde. Vi vet vilka långa ledtider som finns när det gäller stadsutvecklingsområden. Men det är särskilt viktigt att kollektivtrafiken stärks rejält om och när vi bygger bostäder vid Bromma, vilket alla vet som bor i denna del av Stockholm med de kommunikationer och den bristfälliga kollektivtrafik som finns. Vi behöver alltså redan nu, denna mandatperiod, planera exempelvis för tunnelbaneanknytning till området för att kollektivtrafiken ska fungera. Det hade vår majoritet för tre fyra år sedan planerat. Vi hade tittat på ett projekt som relativt andra tunnelbaneprojekt hade hög samhällsnytta.

Jag utgår från att frågan kommer upp igen när nästa nationella plan ska diskuteras och nya Sverigeförhandlingar eller annat kan tänkas dyka upp. Men då kan vi inte ha en majoritet här i salen som är passiva i processen, som vi hörde att Anna König Jerlmyr

och Daniel Helldén var. Då måste vi tvärtom vara aktiva redan den här mandatperioden när det gäller att om det ska bli ett stadsutvecklingsområde måste det också trafikförsörjas, och helst med en tunnelbanelösning, för att klara den stora befolkningen. Då kan man inte sätta sig på sin bak här och säga att det bara är fyraårsperspektiv i denna fråga.

Jag är förvånad över det sätt som den nya majoriteten resonerar på i denna fråga.

Anförande nr 11

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Avtalet löper till 2038 – bara så att vi kommer ihåg det. Nästa gång avtalet ska omförhandlas är långt fram. I stället står vi inför en situation här och nu där kapaciteten på både Bromma, Arlanda och Landvetter har slagit i taket. Någoting behöver göras.

Jag har själv engagerat mig sedan valet i Arlandafrågan, och jag kommer att fortsätta att jobba tillsammans med Swedavia och andra för hur vi kan utveckla Arlanda och utöka kapaciteten. Men jag tror att det finns många socialdemokratiska kollegor till Karin Wanngård som undrar om Socialdemokraternas nya ställning när det gäller Bromma. För vart ska dessa passagerare ta vägen? Hur ska småorterna runt om i Sverige kunna överleva utan Bromma just nu? Det tror jag att hennes kollegor gärna vill ha svar på.

Det är ju inte sant att man har drivit detta tydligt under fyra år! Det har man inte gjort, utan detta är någoting som har kommit nu efter valet. Ni vill nu lägga ned och avveckla Bromma i förtid, men det har inte varit några sådana tongångar tidigare. Det här är helt nytt, och det är ren och skär oppositionspolitik. Det är inte seriöst. Seriöst är att sätta sig i diskussioner och både titta långsiktigt på Bromma, som givetvis är ett spännande stadsutvecklingsområde, och säkerställa hur vi kan få till stånd både detta och utvecklingen av Arlanda. Det är seriöst. Det är långsiktigt. Och det kan vi göra tillsammans.

Men det här ger jag inte mycket för. Tongångarna och retoriken kring att Bromma ska läggas ned kommer efter ett val då man inte längre sitter i majoritet. Man har haft fyra år på sig att kunna agera tydligt, men det har man inte gjort. Erfarenheterna visar att inga sådana initiativ har tagits vare sig från stadens eller från regeringens sida. Det ska vi komma ihåg.

Anförande nr 12

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Fru ordförande! Jag vill fortsätta där Anna slutade. Min poäng var att Socialdemokraterna här i Stadshuset inte har drivit på den socialdemokratiska infrastrukturministern – som fortfarande är infrastrukturminister, visserligen med begränsat mandat – att redovisa de resultat som finns från de remissgenomgångar som har gjorts. De har inte lyft fram de saker som utredningen sade redan 2016 när Sundström presenterade den. Han sade då att man måste sätta igång planeringen nu på en gång, det vill säga för två år sedan. Ur hans perspektiv var det så om flygplatsen ska vara nedlagd 2038, och enligt vissa av dem som har skrivit remissvar går det att göra tidigare. Man måste sätta igång arbetet, men det kräver också att en infrastrukturminister tar detta ansvar. Det måste staden göra och prata med infrastrukturministern. Det har inte hänt, och det är det som ställer till det nu. Denna diskussion har inte funnits.

Om vi på något vis ska kunna gå vidare med det som står i översiktsplanen och som vi alla är överens om här i staden – att det är ett stadsutvecklingsområde som Bromma är – måste vi också få staten att göra detta och att ta det vidare. Där vilar ett tungt ansvar på Socialdemokraterna, som inte har gjort detta under gången mandatperiod.

Anförande nr 13

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Jo, det har vi verkligen gjort. Frågan om Arlanda hade vi från vår sida, och den var också uppe i en del texter. Man ville få med den i skrivningar om den nationella planen. Den sträcker sig i och för sig fram till 2029. Där ville vi ha skrivningar om Arlanda. Men nu råkar det vara så att denna regering inte ville det, utan man ville ha en separat process. Det var ingen opposition i riksdagen mot detta handläggssätt, utan det var en enig riksdag som var överens om hanteringen att Arlanda skulle hanteras utanför den nationella planen. Vi hade gärna sett, och vi hade många kontakter om detta, att det hade kommit med i skrivningar om en nationell plan. Den sträckte sig dock, som jag sade, fram till 2029. Det var en hel del möten som dåvarande finansborgarrådet Karin Wanngård deltog i kring dessa frågor.

Jag måste säga att jag tycker att det i sak är ganska enkelt och solklart hur frågan ska hanteras. Bromma kan inte läggas ned förrän vi får en fjärde bana på Arlanda, punkt. Så är det; den uppfattningen har vi bestämt. Men man kan inte göra som man gör i detta oroväckande svar. Vi kan naturligtvis diskutera att vi borde ha skrivit in det ena och det andra i vårt remissvar. Men det intressanta är vad som händer de fyra åren framöver, och då har vi fått klart för oss att ni kommer att sätta er på era rumpor och inte göra någonting i Brommafrågan. Men det behöver ju klaras ut utifrån översiktsplanen bland annat hur vi ska försörja området med kollektivtrafik, och det handlar om långa ledtider. Sverigeförhandlingen sträckte sig fram till 2035. Om det kommer en ny Sverigeförhandling är det väl ytterligare fyra år, 2039. Det är sådana tidsperspektiv vi har i förhandlingarna när det gäller just trafikinfrastruktur, som är ännu mer komplicerad.

Resonemanget gäller vart trafiken ska ta vägen. Vad tycker olika kommuner ute i landet? När det gäller detta är jag övertygad om att den argumentation som också Anders Sundström stod för var helt korrekt: Nedläggningen av Bromma förutsätter ett utbyggt Arlanda. Det handlar inte om Skavsta eller Västerås, utan det är Arlanda vi måste stärka.

Nu hör vi att det spretar åt alla håll, och det är klart bekymmersamt att ni inte har en linje utan bara ett fyraårsperspektiv på en sådan här stor fråga. Det kan man inte ha. Arlanda behöver utvecklas. En fjärde bana behöver komma dit. Vi behöver lägga ned Bromma flygplats så tidigt som möjligt, men då måste arbetet bedrivas också under de här fyra åren.

Anförande nr 14

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Fru ordförande! Jag vill bara backa bandet lite grann – fyra år. Det har kommit kritik mot specifika S-ministrar. Men om vi drar oss till minnes vad som hände för fyra år sedan efter det förra valet vet vi att det var alla vi rödgröna partier i Stockholms stad som ställde oss bakom att lägga ned Bromma redan 2022. Vi var egentligen anförda av Miljöpartiet. Detta plockades upp av den då nya rödgröna S-MP-regeringen – vi i Vänsterpartiet var inte med där – och en utredning tillsattes med Anders Sundström som utredare. Sedan var det faktiskt en miljöpartistisk

minister som presenterade de nya direktiven för denna utredning, som jag tror förvånade och gjorde oss alla som då var med och styrde i Stockholm besvikna. Det handlade just om att man ska lägga ned Bromma men inte förrän 2038, alltså ett par decennier senare än vad vi hade kommit överens om.

Vi var kritiska mot detta, men det skedde också till följd av att S-MP-regeringen inte hade en egen riksdagsmajoritet. Det var alltså de borgerliga partierna som drev fram detta beslut. Det är väldigt många som har varit inblandade, och det är orättvist att beskylla exempelvis bara S för att det inte hände så mycket under den förra majoriteten. Det var ju riksdagen som satte stopp: de borgerliga partierna och S-MP-regeringen. Låt mig ändå säga att det enda parti som hela tiden var för en tidig nedläggning av Bromma och som även fortsättningsvis är det är Vänsterpartiet.

Anförande nr 15

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Jag tänkte bara komma med ett visst klargörande. Det var inte så att en minister sade att 2038 var det årtal som han gillade, utan han representerade utredningen som hade beställts. Sedan togs utredningarna över av de båda infrastrukturministrarna som sedan satt. Det var detta som var lite problematiskt. Man begravde det helt enkelt, och jag kritiserade också den miljöpartistiska delen av regeringen för att man gjorde på detta sätt.

Året 2022 fanns i våra förhandlingar. Som vi alla vet gick varken regeringen eller riksdagen på denna linje, utan man hotade med misstroendevotum mot en minister. På så vis skrotades den ena delen av utredningen. Det är den utredningsdel som vi skulle behöva. Men det intressanta är egentligen att den andra utredningen – den som faktiskt blev av – är otroligt tydlig och innehåller massor med punkter om hur man måste gå vidare med processen om huruvida det är 2038 eller något annat tidigare årtal. Det handlar om hur man måste göra med Arlanda. Denna har inte behandlats ännu. Man skickade ut den, och sedan blev det tvärtyst. Det vilar tungt på Socialdemokraterna.

§ 4 Nr 2018:10 av Karin Wanngård (S) till finansborgarrådet Anna König Jerlmyr (M) angående Vinter-OS och Paralympics i Stockholm 2026

Anförande nr 16

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 17

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Interpellationen handlar om en dagsaktuell fråga som dock inte inträffar förrän 2026 – frågan om vinter-OS och Paralympics i Stockholm. Jag ställde fyra frågor till finansborgarrådet som handlar om huruvida finansborgarrådet fortfarande anser sig behöva svar på frågor om alla oförutsedda händelser fram till 2026 för att kunna fatta beslut om OS och Paralympics i Stockholm. Om hon inte behöver det – avser finansborgarrådet att vidta åtgärder för att utreda de kvarvarande frågorna? Och är finansborgarrådet beredd att lyssna på slutsatserna i en sådan utredning, eller har hon bestämt sig för vad hon tycker om ett vinter-OS 2026? Vilka analyser av effekterna för ekonomi och sysselsättning av uteblivna större arrangemang gjorde den borgerliga majoriteten innan man valde att avfärda vinter-OS och Paralympics 2026?

Varför sade jag inledningsvis att detta var en dagsaktuell fråga? Jo, därför att Sveriges Olympiska Kommitté hade ett möte i förra veckan med den nya majoriteten i Stockholms stadshus. Det är såklart inte till allmän åskådan vad som sades på detta möte, men det vore underligt om man inte skulle vara lite nyfiken. Vad gav ni för besked till Sveriges Olympiska Kommitté inför OS och Paralympics i Stockholm 2026? Fick de något besked över huvud taget? Sveriges Olympiska Kommitté har ju gått vidare med frågan om att fortsätta att försöka få vinter-OS och Paralympics till Stockholm 2026, vilket jag naturligtvis är en stor supporter av.

Ett vinter-OS i Stockholm, naturligtvis med fler grannkommuner samt Åre och Falun, skulle gynna näringsliv, jobb och tillväxt. Det skulle också vara bra för idrotten, för föreningslivet och för att vi skulle kunna arrangera OS på ett ekonomiskt hållbart sätt, ett socialt hållbart sätt och ett klimatsmart sätt. Vi har de stora arenorna, vi har idrottslivet och vi kommer att klara av att finna alla de volontärer som behövs för ett lyckat arrangemang. Men då behöver vi få reda på vad dagens finansborgarråd anser om att arrangera ett vinter-OS och Paralympics i Stockholm 2026.

Anförande nr 18

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Tack, Karin Wanngård, för frågan! Jag är en person som försöker sätta laget före jaget. Det handlar alltså inte bara om vad jag tycker, utan nu är vi en majoritet som helt enkelt ska gå igenom de nya förutsättningarna. Det ser minst sagt lite annorlunda ut jämfört med den utredning som fanns och den tid som rådde den förra majoriteten behandlade ansökan. Det är helt nya förutsättningar.

I stället för att som då köpa grisen i säcken och åta sig ett väldigt kostsamt arrangemang ser det nu ut som att det är uppdelat på flera olika orter, till och med länder, och att man ska utgå från befintliga arenor och anläggningar som redan finns för att göra det både miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbart samt i linje med den nya Agenda 2020. Det är alltså andra och nya förutsättningar, men vi behöver givetvis titta på dem. Vi hade ett möte när dessa nya förutsättningar presenterades för oss i den grönbå

majoriteten. Vi får nu gå vidare med hjälp av Stadsledningskontoret och titta på dessa förutsättningar innan vi kan ge något ytterligare besked.

En svår fråga är att vi inte har någon regering på plats, och vi behöver ju någonstans nationella garantier från en regering. Avser man att backa exempelvis säkerhetskostnader, ökade utgifter för tull och annat? Vi kommer att behöva dessa garantier oavsett hur en regering ser ut. Beslut ska fattas i början av januari, så det är kort om tid och därmed utmanande.

Jag är dock väldigt trygg i att vi sade nej till de förutsättningar som rådde med de tidigare förslagen. Det handlade om att bygga dyrbara hoppbackar och bob- och rodelbanor. Vi hade svårt att se ett något efterhandsvärde för det. Det handlade om att inte dela upp ett OS på olika orter, för beskedet var att vi i så fall inte skulle få ett vinter-OS till Stockholm. Allt skulle läggas i Stockholm. För oss var det förenat med både ekonomiska risker och, givetvis, med svåra miljöproblem. Det lämpar sig inte alltid att göra konstsnö på alla platser i Stockholm. Det fanns många frågor att utreda. Det handlade också om att kunna bygga en OS-by och tidplanen för det. Det handlade även om en sådan liten sak som Mässan, som alltså skulle hyras ut i flera månader. Det är klart att det tränger undan andra typer av arrangemang.

Detta har man nu tittat på. Det är som att man har lyssnat på de invändningar som fanns och kommit tillbaka med ett helt nytt förslag, som vi nu ser på och ska diskutera. Mitt besked i dag är därför att vi får återkomma i frågan.

Anförande nr 19

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Laget före jaget, säger finansborgarrådet. Ja, men laget behöver en lagledare. Laget behöver en lagledare som kan peka ut riktningen för vart man är på väg. Jag tycker att det är väldigt tråkigt att vi inte kan se det från den nya majoriteten i Stockholms stadshus.

Jag har samma fråga här som i den förra interpellationsdebatten: Vilket annat borgarråd är beredd att axla ansvaret för en OS-ansökan och ett Paralympics i Stockholm? Det är inte helt nya förutsättningar. Vi tog fram en utredning till en kostnad av 10 miljoner kronor. Det är jättemycket pengar! Där fanns remissvar där det bland annat var uppdelat på flera orter och på flera länder, med bob och rodel hängande lite i luften. Skulle det vara i Lillehammer? Skulle det vara i Baltikum? Man skulle titta på befintliga arenor.

När det gäller säkerhetskostnaderna hade vi med oss in i det hela att regeringen garanterade detta. Det skulle förvåna mig, oavsett vilken regering som kommer på plats, att man skulle säga nej till minst 8 miljarder kronor i internationella investeringar i Sverige. Vilken regering skulle säga nej till det? Det skulle jag vilja se.

Detta handlar om politisk vilja. Det handlar om ledarskapet – alltså lagledaren för laget. Vem är beredd att gå i bräsch och de facto peka ut att vi kan klara ett OS i Stockholm och ett Paralympics i Stockholm? Vi kan bygga OS-by, vi klarar säkerhetsåtgärderna och vi klarar att göra det på ett med internationella mått mätt mycket bättre sätt. För vi tror på OS. Vi vill att OS ska finnas kvar i framtiden, och vi vill visa att ett OS kan arrangeras i demokratiska länder där vi har full arenapacitet, men där vi naturligtvis behöver komplettera bland annat när det gäller

längdskidåkningen – som vi gärna vill se gå av stapeln i Stockholmsregionen. Men man måste vilja. Då är frågan: Vad vilja Moderaterna i OS-frågan i Stockholm? Det vet vi fortfarande inte.

Min uppmaning är: Läs på! Jag vet att ni är kompetenta politiker, så det skulle förvåna mig om ni inte har läst OS-utredningen. Det skulle förvåna mig om inte ni anammar den information som SOK skulle leverera på nolltid. Vad vill finansborgarrådet i Stockholm?

Anförande nr 20

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Problemet uppstår när lagledaren inte får med sig någon annan. Vi hade tidigare ett finansborgarråd som gärna ville ha ett olympiskt spel till Stockholm, men vi hade inget annat parti som var positivt och som backade upp detta. Om vi ska ha ett olympiskt spel i Stockholm behöver vi ha en bred politisk majoritet för detta. Det är en förutsättning. Då måste vi titta på eventuella risker.

Tro mig, vi har haft åtskilliga möten med olympiska kommittén! I de tidigare förslagen talades det både om miljardinvesteringar i hoppbackar och bob och rodel. Det fanns tveksamheter till att Stockholm över huvud taget kunde vara aktuellt om vi delade upp ett OS på flera städer. Vi hade inga tydliga besked – trots att jag ställde den typen av frågor vid upprepade tillfällen – om några garantier från någon socialdemokratisk regering. Vi behöver ha det, oavsett hur kommande regering ser ut.

Nu är förslaget annorlunda. Nu tittar vi på att använda både Åre och Falun och även andra länder. Det är positivt. Man utgår ifrån de arenor och anläggningar som finns. Miljardinvesteringarna går framför allt till att drifta hela arrangemanget. Det är också bra, och det är mycket mindre risk. Men det handlar om att få med sig ett stöd politiskt för detta. Då handlar det om förankring – att partier känner sig informerade och pålästa. Det ska finnas möjlighet att ställa frågor.

Vi fick inte ens se remissvaren innan finansborgarrådet stängde dörren till utredningen. Tala om remissvar – vi har alltså inte ens sett dem! Vi har inte haft den insyn i denna process som vi hade önskat, och det beklagar jag. Vi ställde relevanta frågor om ett visst ekonomiskt stöd men också om att kostnader var knutna till dollarn och vad som skulle hända om exempelvis dollarvärdet halverades. Vem tar den risken? Då hånade man nästan denna typ av frågeställningar, som jag ändå tycker är relevanta utifrån skattebetalarnas synpunkt.

Så mina vänner, jag tycker som sagt att vi ska gå in i detta med nya ögon utifrån de nya förutsättningar som jag menar är annorlunda än tidigare. Vi ska ta diskussioner, men de ska inte föras just nu och i den här salen. Vi kommer att ha underhandskontakt med flera partier för att se hur man ställer sig till de nya förutsättningarna. Samtal pågår, och vi kommer att göra det ordentligt den här gången.

Anförande nr 21

Borgarrådet E r n l u n d (C): Ordförande och fullmäktige! Jag måste gå upp i debatten när jag hör Karin Wanngård tala om politisk vilja och ledarskap. Jag undrar varför du då när du var finansborgarråd drömde igen dörren för ett OS i Stockholm 2026. Det var för ett och ett halvt år sedan, i april 2017, som ni helt enkelt avslutade

allt arbete i staden när det gäller att ta fram underlag för vad ett OS i Stockholm skulle innebära för Stockholm och stockholmarna.

Om du verkligen, som du uttrycker, både tror och vill hade ni ju alla förutsättningar att jobba med frågan fram till för sex veckor sedan. Nu är tiden väldigt knapp, och det är klart att det hade varit enklare för den nya majoriteten om vi hade haft ett vettigt underlag att ta ställning till. Men det underlaget finns inte. Vi har träffat SOK både under förra mandatperioden och under denna. Men vi fattar inte beslut utifrån de dragningar vi får från SOK. Politiska beslut i den här staden fattas ju på underlag som skrivs fram från vår stads tjänstemän, från våra jurister och från våra ekonomer.

Det är det som är vårt besked: Vi kommer nu att titta på de nya underlag som vi har fått från SOK. Men eftersom förutsättningarna är oklara när det gäller vad åtagandena skulle vara från Stockholms sida krävs det nu att vi tittar på detta seriöst från stadens tjänstemän. Det är det som är att ta ansvar: att fatta beslut på vettiga underlag. Det är någonting som ni inte lämnade efter er.

Anförande nr 22

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Jag ser positivt på att det är andra borgarråd som träder fram när finansborgarrådet inte vill ta ställning. Jag tackar särskilt Karin Ernlund för att hon verkligen framför att de tänker titta på detta och göra nya bedömningar. Det är det som är så viktigt: att hela tiden ha den politiska viljan och kapaciteten att arbeta framåt.

Sedan är varken remissvaren eller den utredning vi tog fram hemliga. Utredningen lades på kommunstyrelsens bord. Kommunstyrelsen hade full tillgång till den utredning som lades fram. Att påstå att orterna Åre och Falun inte fanns med tidigare tycker jag är okunskap. Åre och Falun har hela tiden funnits med. Däremot var man från SOK:s sida skeptisk till Falun och hoppbacken. Men det har aldrig kommit från Stockholms stad, och det har aldrig kommit fram i denna utredning. Där pekar man tydligt på att man skulle använda befintlig hoppbacke i Falun.

Om partier känner sig pålästa eller inte är det bara enskilda ledamöter och ersättare som kan säkerställa genom att läsa på adekvat information och ta till sig den information som finns. Det finns en utredning om OS. Det finns också annan internationell fakta att ta till. Det är här det är oerhört viktigt att Stockholm kan gå i bräsch och visa på att ett vinter-OS med Paralympics kan arrangeras i Stockholm med omnejd och i Sverige för demokratins skull, för de sociala rättigheterna, för det ekologiskt hållbara och så att vi har koll på ekonomin.

När det nya styret nu ska titta på saker och ting springer SOK före. Det står nu mellan Stockholm och Milano, och det ska fattas beslut. Ni kanske kommer i efterhand och säger att detta kanske inte var så dumt ändå, för IOK har redan fattat beslut om att det ska vara Stockholm och Sverige. Ska vi komma först då? Icke att förglömma är det viktigt att vara med i processen och att vilja ha vinter-OS och Paralympics i Stockholm. Det är också en viktig målbild. Men till syvende och sist handlar det om stora internationella investeringar i Stockholm som vi behöver för jobben, för tillväxten och för idrotten.

Anförande nr 23

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Jag vet faktiskt inte vad jag ska säga. Vi har helt olika bilder av hur processen har ägt rum. Vi fick höra via medierna att processen var stängd för en ansökan till vinter-OS 2026, via radion, samtidigt som vi fortfarande inte hade läst de remissvar som hade kommit in. Jag tror till och med att det var så att remisstiden inte riktigt hade gått ut. Då stängde finansborgarrådet dörren för processen. Det är inte att vara lagledare och att försöka söka stöd för ett stort arrangemang.

I de samtal vi hade med SOK var det tydligt att Stockholm kanske inte hade varit aktuellt om vi hade delat upp ett OS på flera kommuner och städer. Det fanns inte den typen av vår information i vår egen utredning, men det var information som framkom genom möten med SOK. Det var också viktigt för oss att ta ställning till om det är rimligt att göra miljardinvesteringar i hoppbackar och bob- och rodelbanor som kanske inte har något efterhandsvärde för Stockholm.

Jag vill fortsätta att hävda att Karin Wanngård köpte grisen i säcken och inte gjorde några reflektioner om ekonomiska risker eller miljökonsekvenser av den tidigare ansökan. Nu står vi inför ett helt annat läge, där jag skulle vilja säga att man har tagit till sig av alla de invändningar vi förde fram och kommit med ett helt nytt förslag. Det utgår från befintliga anläggningar och befintliga arenor för att göra ett riktigt hållbart evenemang. Vi är för stora internationella evenemang i Stockholm. Vi är också för det i Sverige, och vi vill se mer av det. Men vi är också måna om att vara varsamma med skattebetalarnas pengar och med de konsekvenser som våra evenemang bidrar med.

Därför behöver vi fortsätta att analysera de nya buden. Vi har en bra samtalston tillsammans med SOK, och vi får återkomma om detta. Men som sagt: Vi gör det tillsammans. Vi gör det flera partier emellan, för det är så vi måste jobba om vi ska få igenom ett brett stöd för en sådan process. Samtal pågår, och vi har fortsatt varit tveksamma till de tidigare utredningar och förutsättningar som har funnits. Nu är det ett lite nytt läge, och hur vi förhåller oss till det får vi helt enkelt återkomma till lite senare. Men först ska vi helst ha en ny regering på plats som kan säkra nationella garantier.

*§ 7 Frågestund**Fråga nr 1. Äldreomsorgen*

Anförande nr 24

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Vi startar alltså två minuter före fem; det var oväntat. Så härligt att se så många åhörare på läktaren – jättekul! Vi får vinka lite.

Jag vill ställa en fråga till borgarrådet Erik Slottnér. Jag gör det med anledning av det budgetförslag där jag kan konstatera en 15-procentig höjning av avgiften inom äldreomsorgen. Det innebär att hela effekten av den sänkta pensionärsskatten äts upp för dem med större behov av omsorg. Jag vill ställa min fråga till Erik Slottnér med anledning av att du i tidningarna säger att ni är tvungna till detta eftersom äldreomsorgen är underfinansierad. Kände du dig tvingad att sänka skatten med just 16 öre? Om du i stället hade sänkt den med 15 öre hade du kunnat ha en finansiering.

Anförande nr 25

Borgarrådet S l o t t n é r (KD): Fru ordförande! Tack för frågan, Karin Wanngård! Jag förstår att frågan kommer upp, för detta är såklart inga lätta beslut att fatta. Men det var den socialdemokratiska regeringen som i budgetpropositionen för 2016 valde att höja taken för avgifterna inom äldreomsorgen. Kommunerna fick mindre pengar i tilldelning. Man minskade anslaget till kommunerna just för att man skulle kunna höja taket. Detta har väldigt många andra kommuner gjort, bland andra de socialdemokratiskt styrda Göteborg och Malmö. De valde att införa den nya maxtaxan. Vi har gjort det inom förskolan när maxtaxan har höjts och vi får mindre pengar för detta av staten. Då väljer vi att följa efter i kommunerna. Vi har gjort detta inom förskolan, och jag kan tycka att det är rimligt att göra det också inom äldreomsorgen. Vi följer de belopp som finns i socialtjänstlagen.

Jag tycker att det är viktigt att säga att detta inte drabbar alla pensionärer. Det drabbar inte de pensionärer som har det sämst ställt, som oppositionen försöker säga. I socialtjänstlagen finns ett förbehållsbelopp. Detta drabbar alltså inte de äldre med låga inkomster, och det tycker jag är viktigt att säga.

Göteborg, som har infört maxtaket, har en skattesats som ligger så pass mycket högre än den vi har i Stockholm. Man betalar ungefär 500 kronor i högre inkomstskatt i Göteborg än man gör i Stockholm om man har en pension på exempelvis 20 000 kronor. Det är dubbelt så mycket som avgiftshöjningen skulle vara. Detta är en höjning som inte drabbar pensionärer med lägre inkomster. Den kommer att drabba ungefär hälften av dem som är föremål för så pass mycket hemtjänst att det omfattar mer än 50 timmar per månad eller som bor på ett vård- och omsorgsboende.

Anförande nr 26

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Nu är ju inte vi i Göteborg, utan vi är i Stockholm. Den nya borgerliga majoriteten i Göteborg har inte bestämt sig för att sänka avgifterna på något sätt, utan de gör samma sak där som ni gör i Stockholm. Ni höjer avgifterna med 15 procent.

Jag vill fortfarande ställa min fråga. Vadå inget lätt beslut? Det är väl väldigt enkelt. Antingen sänker man skatterna, och då slår det mot dem med störst behov. Nu väljer ni att slå mot de äldre med störst behov av omsorg i vår stad. Det är just där avgifterna ska öka. Varför valde ni det där sista öret? Ett öre ger 27 miljoner kronor. Det där öret hade gjort att du hade sluppit chockhöja avgifterna i äldreomsorgen. Varför nöjde du dig inte med 15 öres skattesänkning? Då hade du sluppit detta så kallade svåra beslut. För dig var det glasklart: Du valde att sänka skatten.

Anförande nr 27

Borgarrådet S l o t t n e r (KD): Fru ordförande! När ni för denna typ av argumentation kan man undra varför Socialdemokraterna föreslår en skattehöjning så att vi kan slopa alla avgifter inom äldreomsorgen i stället. Vi har inte suttit och räknat skattesatsen och avgifterna på det sättet. Men visst, vi kan ta bort alla avgifter inom förskola och inom äldreomsorgen och höja skatten med motsvarande nivå. Det har jag dock inte sett och tror inte att vi kommer att se i någon av oppositionspartiernas alternativbudgetar. Riksdagen var såvitt jag vet också överens om detta beslut i budgeten för 2016 om att man skulle höja maxtaxan inom äldreomsorgen.

Jag säger det återigen: Det är inga generella höjningar på 15 procent, utan det är maxtaxan som höjs med 15 procent. Hälften av de som i dag är föremål för de här insatserna slipper den stora höjningen. Pensionärer med lägre inkomster slipper se avgifterna inom äldreomsorgen höjas.

Anförande nr 28

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande! Erik Slottners påstår i medierna att detta inte var någon lätt fråga. Det är väl väldigt lätt för dig som kristdemokrat: Skattesänkningar går före de äldres väl och ve. Du sänker hellre skatten och chockhöjer avgiften i äldreomsorgen. Det är de äldre som ska betala för dina skattesänkningar. För det är så, Erik Slottner, att med din lön får du sänkt skatt med 2 000 kronor per år. Grattis, Erik Slottner! Men det är de äldre som ska betala Erik Slottners skattesänkning med höjda avgifter – med 15-procentigt höjda avgifter. Och du fabulerar och säger att det inte var något lätt beslut.

Du valde att sänka skatten. Du valde att chockhöja. Jag ser med oro på att du påstår att ni inte har räknat på budgeten. Det är oroväckande.

Anförande nr 29

Borgarrådet S l o t t n e r (KD): Fru ordförande! Vi ska ha en skattedebatt här med start klockan 18, och vi får ta mer skattepolitik då. Men det är klart att det var ett kristdemokratiskt vallöfte att sänka skatten. Vi mötte väljarna med det vallöftet. Vi tycker att det var onödigt av er att höja skatten, och vi vill nu successivt ta ned detta skattetryck. Vi tycker att det är rätt att människor som jobbar och kämpar får tillbaka lite mer i plånboken varje månad.

En del av äldreomsorgen är, precis som en del av förskolan, avgiftsfinansierad. Det gäller för övrigt också sjukvården. En liten del är avgiftsfinansierad. Jag tycker att det är rimligt att vi använder de taxor som finns i socialtjänstlagen. Det har man valt att göra i andra kommuner, och en enig riksdag var överens om de nya taxorna. Det var en socialdemokratisk regering som baxade igenom detta i riksdagen. I Malmö och Göteborg har man infört de nya taxor som finns i riksdagsbeslutet. Jag tycker inte att

det är särskilt uppseendeväckande att vi också gör det i Stockholm – med brasklappen att vi skyddar de pensionärer som har lägre inkomster.

Fråga nr 2. Bostäder

Anförande nr 30

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Hej Katarina! Jag har en fråga till dig. På förra kommunfullmäktigemötet, den 5 november, ställde jag en ganska enkel och tydlig fråga till finansborgarrådet vad gällde er överenskommelse. Nu vänder jag mig till dig både som borgarråd och som gruppleadare för Miljöpartiet. Frågan jag ställde var: Kommer det att ske utförsäljningar av allmännyttan till privata hyresvärdar – ja eller nej?

Bakgrunden är att Anna i Svenska Dagbladet den 18 oktober svarade så här vad gäller utförsäljning av allmännyttan: Vi kommer att ta intäkter genom aktiv fastighetsförvaltning. Vi vill få in fler investeringar och fler långsiktiga fastighetsägare. Det nya bostadsborgarrådet Dennis Wedin har också uttryckt i samma tidning ungefär en månad senare att allmännyttiga hyresrätter kan komma att säljas. Men på Miljöpartiets Facebooksida har ni på en direkt fråga om utförsäljning och ombildningar svarat: Det kommer inte att ske någon utförsäljning av allmännyttan.

Jag fick inget tydligt svar från finansborgarrådet, så jag vill fråga dig om vad er överenskommelse egentligen innebär. Kommer det att ske utförsäljningar av allmännyttan till privata hyresvärdar – ja eller nej?

Anförande nr 31

Borgarrådet L u h r (MP): Tack för frågan, Clara! Jag vet att du fick frågan tidigare om du skulle ställa din fråga till föredragande borgarråd på miljöområdet, och du sade då att det här skulle handla om miljö. Men jag kan fortfarande svara att den överenskommelse som vi har gjort handlar om ombildningar av allmännytta. Då har vi sagt att vi kan pröva försiktig ombildning i områden som har övervägande hyresrätter och som är övervägande allmännytta. Varje ombildning som initieras av hyresgäster ska då provas noggrant innan vi kan godkänna en ombildning i det fallet.

Anförande nr 32

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Bostäder var ämnet. I så fall missförstod jag frågeställaren. Jag fick bland annat frågor om vilka kurser jag hade läst på universitet av Dennis Wedin, så ibland får man lite konstiga frågor.

Jag pratar alltså inte om ombildningar, Katarina. Jag pratar om utförsäljningar av fastigheter som till exempel ägs av Svenska Bostäder, Familjebostäder eller Stockholmshem till privata hyresvärdar. Man kan till exempel se på hur det var när Albyberget såldes, alltså stora fastigheter som säljs till en privat hyresvärd. Både Anna König Jerlmyr och Dennis Wedin säger på olika ställen att man vill ha en aktiv fastighetsförvaltning. Dennis säger uttryckligen i Svenska Dagbladet att man ska sälja allmännyttiga hyresrätter. På er Facebooksida säger ni att ni inte ska sälja hyresrätter. Det finns många hyresgäster där ute som är väldigt oroliga just nu och som undrar om deras hem kommer att säljas till en privat hyresvärd. Är det kanske en slumvärd? Vad kommer att hända med ens år i internkon?

Ni behöver vara lite tydliga: Vad har ni kommit överens om? Ska det säljas hyresrätter till privata hyresvärdar eller inte?

Anförande nr 33

Borgarrådet L u h r (MP): Jag berättade precis vad vi har kommit överens om. När ni pratar om att vi ska sälja ut hela allmännyttan säger jag: Nej, det ska vi inte göra. Det är inte någonting som vi har kommit överens om.

Det vi har kommit överens om är det som även står i Miljöpartiets bostadspolitiska program Stad 2020. Det är att i de områden som domineras av allmännytta kan vi på de boendes initiativ pröva en försiktig ombildning. Det handlar om att bygga en blandad stad, och det är någonting som jag har varit ute och pratat om också före valet. Jag har suttit i Hyresgästföreningens paneler och pratat om det här, och det är också vad vi har kommit överens om.

Anförande nr 34

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Jag pratar fortfarande inte om ombildningar utan om utförsäljningar av fastigheter. Den privatperson som ställde frågan till er frågade om utförsäljning av hyresrätter. Det är ingen som har sagt att ni har gått med på att sälja hela allmännyttan – hela Svenska Bostäder. Det jag försöker få klarhet i är om ni över huvud taget ska sälja fastigheter som ägs av allmännyttan – en, två eller tre. Det skulle vara jättebra att veta för det första om ni ska göra det, för det andra hur många och för det tredje var. Om du nu säger att ni inte har kommit överens om att sälja några fastigheter undrar jag varför Anna König Jerlmyr och Dennis Wedin hävdar det i Svenska Dagbladet. Det vore ju jättetoppen om Miljöpartiet då röstar emot och ser till att det inte blir någon utförsäljning av allmännyttan. Det skulle jag vara otroligt glad över.

Tolkar jag dig rätt nu? Det blir alltså inga utförsäljningar av fastigheter? Jag pratar alltså inte om ombildningar utan om försäljningar till privatvärdar. Lovar du att det inte blir några sådana försäljningar – är det så jag ska tolka dig?

Anförande nr 35

Borgarrådet L u h r (MP): Jag uppfattar fortfarande att din fråga till mig handlar om vad vi har kommit överens om inom den här majoriteten. Det vi har kommit överens om är att vi i vissa områden där allmännyttan helt dominerar kan testa ombildning på initiativ av de hyresgäster som är intresserade av detta.

Fråga nr 3. Kan socialborgarrådet garantera att Stockholms "Tak över huvudet-garanti" kommer att följas i vinter?

Anförande nr 36

L i n n é a V i n g e (SD): Fru ordförande! Det blir allt kallare ute, och kylan drabbar inte minst stadens hemlösa. Många är oroade över att hemlösa riskerar att frysa ihjäl. Man läser om härbärgen runt om i staden som nu läggs ned. Stockholms stad har en tak-över-huvud-garanti som innebär att ingen som söker hjälp ska behöva tillbringa natten utomhus.

Jag skulle därför vilja fråga socialborgarrådet om han kan garantera att tak-över-huvudet-garantin kommer att följas i vinter så att ingen hemlös riskerar att frysa ihjäl.

Anförande nr 37

Borgarrådet Jönsson (L): Tack så mycket för denna viktiga fråga! Tak-över-huvudet-garantin ska följas. Det innebär att personen ska ha haft kontakt med socialtjänsten, uppsökarverksamheten eller någon av frivilligorganisationerna. För att få en plats ska man ha tagit kontakt senast klockan 24.00. Det är också viktigt att man anses tillhöra Stockholms stad eftersom vi ger tak över huvudet till dem som tillhör Stockholms stad men inte till någon från andra kommuner. De får hjälp genom att ta kontakt med sin hemkommun.

Tak-över-huvudet-garantin gäller och fungerar fullt ut hela vintern.

Anförande nr 38

Linnéa Vinge (S): Precis som borgarrådet säger finns det vissa kriterier som man behöver uppfylla för att omfattas av garantin. Jag kan tänka mig att en anledning till att man som utsatt inte söker hjälp är att man inte vet vart man ska vända sig. Jag skulle därför vilja fråga hur ni säkerställer att information om tak-över-huvudet-garantin når ut till stadens hemlösa.

Anförande nr 39

Borgarrådet Jönsson (L): Det var också en väldigt bra fråga. Vi har som sagt uppsökarteam som är ute varje kväll. Jag var ute och träffade på dem i förra veckan. De går i olika skrymslen och vrår av staden för att hitta personer och försöker motivera dem till att ta myndighetskontakter och bli inskrivna i stadens socialtjänst. Det finns också ett särskilt medborgarkontor som ligger på Söder, inte så långt från Medborgarplatsen, och som är riktat till just denna målgrupp. Dit kan man gå för att få hjälp och stöd om man behöver det.

Anförande nr 40

Linnéa Vinge (SD): Fru ordförande! Jag får tacka socialborgarrådet så mycket för svaret. Det känns betryggande att han kan garantera att ingen hemlös ska behöva frysa ihjäl i vinter. Jag kommer att återkomma under våren och följa upp att tak-över-huvudet-garantin följs.

Anförande nr 41

Borgarrådet Jönsson (L): Garantin är jätteviktig, och den firar faktiskt 20 år nästa år. Enheten för hemlösa fyllde 50 år häromveckan. Stockholm är en av de få kommuner som har ett ambitiöst arbete för denna utsatta målgrupp. Jag kommer precis som Linnéa att följa upp att detta verkligen följs.

Fråga nr 4. HBTQ-diplomering

Anförande nr 42

Sissela Nordling Blanco (FI): Fru ordförande! Min fråga handlar om vad som nu kommer att hända med stadens egen hbtq-diplomering. När jag läser er budget hittar jag inga skrivningar om detta. Jag ser att ni vill fortsätta att hbtq-certifiera skolornas verksamheter, och det är bra. Men jag undrar: Vad händer med resten?

Anförande nr 43

Borgarrådet König Jerlmayr (M): Fru ordförande! Tack för frågan! Vi har i budgeten valt att inte peka ut någon särskild certifiering. Det finns också inom

äldreomsorgen olika certifieringar. Man kan exempelvis utbilda inom demens. Men helt klart är att vi stöder denna typ av diplomering och certifiering, särskilt när det gäller hbtq-gruppen. Det har vi också drivit sedan tidigare, och det finns ett stort stöd i hela denna församling för det här.

Anförande nr 44

S i s s e l a N o r d l i n g B l a n c o (FI): Detta är en diplomering som staden själv har tagit fram just för att inte behöva upphandla varje gång vi ska kompetenshöja kring hbtq-frågor i stadens verksamheter. Själva certifieringen pekar ni faktiskt ut, och den har RFSL patent på. Jag tycker att det är lite lustigt att ni kan nämna det men inte stadens egen certifiering, som också är processinriktad och som ingår i flera steg. Över tusen medarbetare genomgår detta just nu.

Kommer de att kunna fullfölja den utbildning de genomgår just nu för att förbättra sina verksamheter? Kommer staden att kunna leva upp till hbtq-programmet när ni inte avsätter några resurser för detta och inte heller skriver i er budget att detta är en metod som ni kommer att fortsätta att använda?

Anförande nr 45

B o r g a r r å d e t K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Det var mer en förklaring till varför alla olika diplomeringar och certifieringar inte alltid nämns. Det handlar helt enkelt om ett resonemang som har funnits med i budgetarbetet. Ibland kan man sakna en viss typ av diplomering eller certifiering också inom andra områden, men det innebär inte att vi inte skulle vara för det.

Det är självklart att en utbildning inte ska avbrytas om man har påbörjat den. Men exakt hur vi kommer att gå vidare och med vilka diplomeringar eller certifieringar får vi återkomma till. Det är viktigt att lyfta hbtq-frågorna, och det görs på flera olika ställen i budgettext. Men sedan måste det givetvis också ske utbildningar. Vi kan väl återkomma till frågan inför verksamhetsplaner och annat.

Anförande nr 46

S i s s e l a N o r d l i n g B l a n c o (FI): Jag tycker att det låter som att du inte är helt emot detta. Men jag blir fortfarande orolig eftersom det inte nämns på så många ställen i er budget. Det står med på några utvalda områden. Jag tycker att det är viktigt att du nämner det bland äldre och inom skolan, men det finns så många fler verksamheter som behöver ha ett hbtq-kompetensbemötande för att ge en service med god kvalitet till alla stadens medborgare.

Det handlar om mänskliga rättigheter. Det handlar om att kunna bli bemött på olika villkor och om att människor inte ska behöva värja sig för att söka kontakt med myndigheter av rädsla för att bli illa bemötta. Det är därför väldigt oroande att ni inte nämner det mer, och det handlar inte bara om att ni inte nämner specifika diplomeringar eller certifieringar. Ni nämner inte att denna kunskap ska finnas över huvud taget, och jag måste säga att jag blir orolig.

Anförande nr 47

B o r g a r r å d e t K ö n i g J e r l m y r (M): Jag tycker inte att den oron är befogad. Vi nämner detta på flera områden, och det ska vara ett synsätt och en kunskap som ska prägla verksamheten oavsett vilken del av staden det berör. Det handlar om våld i nära

relationer och om att man särskilt ska bejaka den grupp som blir utsatt. Det handlar om fler mötesplatser för unga hbtq-personer. Det handlar också om åtgärder för att både förebygga och motverka psykisk ohälsa inom denna grupp. Det handlar om stadsdelarnas arbete. Det finns på flera ställen, men vi kan alltid bli tydligare!

Vi är överens om att detta synsätt och denna kunskap ska präglade allt bemötande oavsett vilken del av staden det berör.

Fråga nr 5. Förskolan

Anförande nr 48

Borgarrådet B u r e l l (S): Fru ordförande! Det brukar vara ganska lätt för socialdemokrater och liberaler att enas i synen på förskolan som en viktig verksamhet och en viktig utbildningsform. Men det har funnits en fråga där vi har skilt oss åt: synen på barnens rätt till förskola. Vi har i den förra majoriteten avskaffat en diskriminering som är helt orimlig och som har haft att göra med att om man är fem år och går i förskolan och råkar få småsyskon får man inte vara med lika mycket som sina skolkamrater, men om man är sju år och går i ettan får man självklart gå kvar i skolan.

Nu är det en paradfråga för er att återinföra denna diskriminering. Ni har inte satsat på att tillföra mer resurser till förskolan för att få mer personal som kan hantera detta. Ni har inte heller remitterat detta på ett sätt som gör att alla hinner komma till tals. Varför, Lotta Edholm, är det så bråttom med att återinföra diskrimineringen?

Anförande nr 49

Borgarrådet E d h o l m (L): Fru ordförande! Vi gick till val tillsammans med flera andra partier på frågan om att återinföra den extremt generösa regeln att barn till föräldralediga har rätt till 30 timmar per vecka. Vi har skyndat på processen därför att vi helt öppet i valrörelsen sade att vi kommer att göra detta och genomföra det.

Bakgrunden är att den så kallade reform som ni införde och som i praktiken innebar att barn till föräldralediga fick möjlighet att vara i barnomsorgen längre än barn till förvärvsarbetande föräldrar ledde till större barngrupper i hälften av våra stadsdelar. Det ledde till lägre personaltäthet i ännu fler stadsdelar. Det ledde till flykt av förskollärare från våra förskolor eftersom man tyckte att arbetsvillkoren blev helt orimliga. Det är klart att vi vill införa en reform så snabbt som möjligt, och det har också varit remitterat både till stadsdelar och, inte minst, till Lärarförbundet som jublar över denna förändring och att vi återinför rätten till 30 timmar. Det är betydligt mer generöst än vad de allra flesta kommuner har.

Jag tycker inte att det är särskilt snabbt. Om det går som vi hoppas kan vi inte införa det förrän den 1 februari. Men jag har sällan fått så mycket klang-och-jubel-rop från hela personalgrupper som när vi aviserade att vi skulle göra detta. Det gäller inte bara förskollärare utan även annan personal. Det beror på att denna så kallade reform har fått orimliga konsekvenser för förskolan och framför allt för barnen. Det är ju de som blir lidande av att förskollärare och annan personal inte har tid för dem i den utsträckning som de har rätt till.

Anförande nr 50

Borgarrådet B u r e l l (S): Ordförande! Det kan vara så att de som är glada över beslutet också har låga förväntningar på er förskolepolitik. I stället för att tillföra mer resurser till förskolan så att man kan avhjälpa de utmaningar som kan ha uppkommit på vissa håll driver ni en skattesänkning. Jag kan inte få in i mitt huvud hur det kan vara viktigt att sänka skatten med 16 öre. Vi har hört här att det för ett borgarråd betyder ungefär 2 000 kronor om året. Hur kan det vara viktigare än att satsa på förskolan?

I det alternativ som Socialdemokraterna går fram med tillför vi 200 miljoner kronor till förskolan. Det motsvarar 335 förskollärare och barnskötare. Det hade väl verkligen kunnat vara ett konkret sätt att lätta på trycket och se till att vi kan gå före i Stockholm och vara de som avskaffar diskrimineringen av förskolebarn. Om tio år kommer alla att tycka att det är absurt att det har att göra med hurvida man har småsyskon eller inte när det gäller att kunna delta i verksamheten fullt ut.

Anförande nr 51

Borgarrådet E d h o l m (L): Det är alltid roligt när socialdemokrater kommer i opposition och säger: Nu ska vi tillföra mer resurser! Sanningen är att ni inte gjorde det när ni införde denna så kallade reform. Det var ju det som ledde till större barngrupper och lägre personaltäthet. Lärarförbundet skriver nu att det är helt nödvändigt att riva upp reformen och återgå till 30 timmar. Det beror på att ni inte i majoritet, när ni hade chansen, tillförde mer resurser. I stället höjde ni skatten och lät bli att tillföra mer resurser.

Vi tillför mer resurser till förskolan, men vi säger också att denna reform var felaktig. Vi behöver lätta på trycket på förskolan. Vi behöver se till att det blir bättre arbetsmiljö för förskollärare så att vi kan attrahera fler förskollärare till Stockholms stad. Det är det som barnen i förskolan behöver. De behöver inte nödvändigtvis ännu fler timmar än 30 timmar, men de behöver välutbildad personal – både barnskötare och förskollärare. Det var svårt att göra med er reform.

Anförande nr 52

Borgarrådet B u r e l l (S): Vi tillförde stora resurser till förskolan under våra år vid makten här i Stockholm. Vi tillför nu i vårt budgetförslag mycket seriöst, genomarbetat och genomräknat 200 miljoner kronor till förskolan i stället för att slumpa ut pengar med en helt omotiverad skattesänkning som i stort sett ingen kommer att bli glad för. Det är en högerideologisk mani som ni delar, ni fem partier som utgör den nya majoriteten. Jag tror inte att Lärarförbundet och Kommunal kommer att jubla över att de går miste om 200 miljoner kronor som man hade kunnat få till bra verksamheter och anställning av fler förskollärare och barnskötare om man hade haft bibehållen skattesats.

Jag undrar fortfarande varför det är så farligt att remittera ärendet på ett sätt som gör att alla stadsdelar kan svara. Det gäller alltså även dem som var mest positiva till reformen när den infördes och där man ser de största vinsterna för barn, till exempel kring språkutveckling. Varför var det så farligt att höra vad de säger? Det är ett faktum att ni inte har remitterat till just dessa stadsdelar.

Anförande nr 53

Borgarrådet E d h o l m (L): Som borgarrådet Burell mycket väl vet remitterar man oftast denna typ av ärende till tre stadsdelar. Man gör det efter ett rullande schema, och det gjorde vi även denna gång. Vi remitterade till Lärarförbundet eftersom vi tyckte att det var viktigt att höra deras synpunkter. Vi har även tillfrågat och fått synpunkter från fristående förskolor, som också tycker att det här är bra. Jag har under de månader som jag har arbetat med frågan fått mängder av mejl från både enskilda förskollärare och barnskötare och ibland till och med från hela personalgrupper som tycker att det här är rätt och riktigt.

Jag är fortfarande förvånad. Om man nu tycker att det är så viktigt att satsa så mycket pengar som Socialdemokraterna gör nu, i opposition, är frågan: Varför gjorde ni inte det i majoritet?

Fråga nr 6. Begravningsavgifter

Anförande nr 54

S a r a S t e n u d d (V): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Stockholm och Tranås är de enda två kommuner där det är kommunen som är huvudman för begravingarna. I övriga landet är det kyrkan. För ett par år sedan klubbades i riksdagen att det skulle bli ett utjämningsystem så att alla i hela landet betalar samma begravningskatt. Undantagen är Stockholm och Tranås. Det är just det vi har; vi har ett undantagstillstånd. Övriga landet betalar 24,2 öre i skatt, och redan före sänkningen med ett öre som ni föreslår i er budget hade vi Sveriges lägsta begravningskatt. Nu blir den ännu lägre.

Vi är nu lite rädda för att detta undantagstillstånd ska få debatten om hur orättvist det är att inte Stockholm och Tranås är med och betalar att blomma upp igen och på sikt tvinga in stockholmarna i utjämningsystemet.

Jag undrar hur finansborgarrådet ser på detta.

Anförande nr 55

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Tack, Sara, för frågan! Jag uppfattar det som att Vänsterpartiet är lite oroliga för att Stockholm skulle ingå i detta system.

(S a r a S t e n u d d (V): Ja.)

Då delar vi samma oro, så jag tycker att det är jättebra att vi diskuterar frågorna och har en samsyn på detta. Vi tycker nämligen också att det är bra att Stockholm står utanför detta. Men vi menar att sänkningen ändå möjliggör för verksamheten att stå för alla nödvändiga investeringar framåt. Avsättningarna beräknas 2020 bli 12,2 miljoner och 2021 20,5 miljoner. Det finns alltså gott om finansiellt utrymme för de investeringar som behöver göras. Men om vi hade haft den högre avgiften hade vi fått ett ännu större överskott. Därför menar vi att det finns en rimlighet i att kunna sänka med ett öre.

Anförande nr 56

S a r a S t e n u d d (V): Jag är också medveten om att det ligger 100 miljoner och skvalpar i fonden, men vi vågade helt enkelt inte sänka skatten. Dessutom har vi ännu större investeringar som kommer, och det är också ett beslut som vi fattade gemensamt: att vi ska bygga en ceremonilokal ute på Strandkyrkogården. När jag ringde och frågade hur mycket pengar som kommer att gå åt i den första etappen ute på Järva blev svaret 330 miljoner. Jag vet inte riktigt om de här pengarna räcker tillräckligt långt, och dessutom är jag som sagt väldigt orolig för det där andra. De är inte glada på oss ute i landet för att vi har sluppit ifrån utjämningsystemet.

Jag vet alltså inte riktigt, men jag känner mig fortfarande lite orolig över sänkningen med ett öre.

Anförande nr 57

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Man får givetvis ta signalerna på allvar i våra dialoger med företrädare för andra kommuner när vi ses på SKL och annat och hålla koll på det så att vi fortsatt kan stå solitära i detta. Men vi behöver också göra de investeringar vi har sagt att vi ska göra. Vi menar ändå att vi dels har en god kassa – det finns stora investeringsmedel att ta av – dels kommer det framåt att ske årliga avsättningar som kommer att kunna täcka de behov vi ser. Det är viktigt att säkerställa att vi gör det vi har åtagit oss, men vi menar att vi kan göra det även med den sänkta nivån. Vi håller koll på frågan, för vi delar som sagt samma oro.

Anförande nr 58

S a r a S t e n u d d (V): Då har jag fått svar på mina frågor, så jag tackar finansborgarrådet så mycket för det.

Fråga nr 7. Avser den moderatledda majoriteten införa ett tiggeriförbud?

Anförande nr 59

F e l i x B y s t r ö m (SD): Fru ordförande! Enligt en rapport från Amnesty International som presenterades i förra veckan framgår att levnadssituationen för många av de EU-migranter som i dag tigger på våra gator är minst sagt undermålig. Många sover under broar, i bilar när det är minusgrader, i hemgjorda skjul eller i tält i skogen. Vissa har inte tillgång till rinnande vatten och toaletter.

Min fråga till finansborgarrådet är således följande: Avser den moderatledda majoriteten att införa ett kommunalt tiggeriförbud så att de här människorna får en möjlighet att bryta det utanförskap som cementeras till följd av en acceptans av tiggeriet? Eller kommer ni att fortsätta att duka för ansvaret och föra en politik som medför att misären fortsätter?

Anförande nr 60

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Det korta svaret är nej. Varken Moderaterna eller den grönbå majoriteten kommer att införa något lokalt tiggeriförbud. Kommunen har inga lagliga möjligheter att göra det, och det finns inte heller något politiskt stöd för saken. Det är alltså ingen aktuell fråga.

Däremot tar du upp relevanta problem. Det finns uppgifter om människohandel i den här gruppen. Vi ser också hur människor bor i svåra förhållanden. Det var en av

anledningarna till att vi under min tidigare tid som socialborgarråd startade Vinternatt för att sedan utöka till Sommarnatt. Vi hade dialog med kyrkor för att kunna öppna fler lokaler vid behov så att det alltid finns alternativ till en sovplats i skogen eller under en bro. Men vi ser också att många ändå väljer någonstans att bo i dessa väldigt svåra förhållanden.

Just människohandel och utsatthet är svårt att komma åt. Därför är det viktigt att vi jobbar med EU-teamet, som finns i Stockholm. De behärskar språket och kan komma åt denna typ av organiserad brottslighet som utnyttjar människor. Allt är ju inte organiserat. Men vi får tecken på det inom vissa grupper, och då måste man kunna agera tillsammans med polis. Människor ska inte komma till Sverige med tron och förhoppningen att få ett jobb och sedan dras in i detta. Det är också viktigt att det inte finns barn med i de här miljöerna. Socialtjänsten jobbar proaktivt för att det inte ska förekomma.

Det handlar snarare om att försöka förhindra den långsiktiga utsatthet som finns i denna grupp genom att bland annat jobba tillsammans med hemländerna och hitta bidragssystem och annat som möjliggör arbetstillfällen, att bygga skolor och att skapa långsiktiga förutsättningar att minska utsattheten i hemländerna. Det handlar också om att sätta tryck på det via EU. Den typen av åtgärder tror vi är oerhört viktiga.

Anförande nr 61

Felix Byström (SD): Fru ordförande! Tack, Anna König Jerlmyr, för det direkta svaret! Men jag måste ändå medge att svaret gör mig en aning konfunderad. Finansborgarrådet har själv påstått att det rör sig om en modern slavhandel. Risken är stor för att vår medkänsla utnyttjas av hänsynslösa krafter och att de vi vill hjälpa i själva verket far mer illa av den hjälp vi ger. Det var i alla fall vad ni anförde när Moderaterna presenterade ett förslag om tiggeriförbud tidigare i år.

Jag har full förståelse för att man behöver kompromissa om man vill ha en majoritet i Stadshuset, och kanske framför allt om man ska göra det tillsammans med Miljöpartiet. Men nu talar vi ändå om människors liv. Därför måste jag fråga: Har finansborgarrådet ändrat uppfattning om att tiggeriet är en modern form av slavhandel där människor far mer illa av den hjälp vi ger? Eller är människors utsatthet ett område som finansborgarrådet är villig att förhandla med?

Anförande nr 62

Borgarrådet König Jerlmyr (M): Fru ordförande! Det vi säger är att införandet av ett förbud är en nationell fråga. Det är inte en fråga som vi i kommunen kan ta ställning till, och det finns inte heller något parlamentariskt stöd. Det handlar inte bara om ett enskilt parti, utan det är så det ser ut i fullmäktige. Det måste vi respektera.

Däremot måste vi jobba långsiktigt med att bidra till att levnadsförhållandena blir bättre i länder som Bulgarien och Rumänien. Jag tror att vi kan göra mycket där, inte minst via EU. Men också Sverige kan göra något, och Stockholm kan göra något, bilateralt när det gäller att skapa arbetstillfällen och annat. Men sedan måste vi också jobba med den direkta utsattheten här i Stockholm för att undvika illegala boplatser och för att undvika att den typen av utnyttjande av människor uppkommer. Det handlar om prostitution och annat som vi har sett i andra städer. Då handlar det om att jobba

uppsökande med polis och socialtjänst och med människor som har förtroende och behärskar språket för att upptäcka detta, för det är allvarligt. Men det handlar också om att säkerställa att människor får rätt stöd och hjälp så att den utsatthet som finns på Stockholms gator aldrig ska vara ett alternativ.

Anförande nr 63

Felix Byström (SD): Fru ordförande! Vi är överens om att ett nationellt tiggeriförbud förmodligen är den rätta vägen att gå framåt. Även om det saknas ett stöd i den här församlingen får man väl ändå säga att det finns ett stöd bland stockholmarna. Men i slutändan handlar det inte om att en majoritet av stockholmarna är för ett tiggeriförbud av olika anledningar och att vi som politiker borde lyssna till väljarna. Det handlar om att människor kommer hit och fastnar i en utsatthet och ett utanförskap till följd av våra goda hjärtan. Konsekvenserna är tydliga; vi ser dem nu. Antingen är man beredd att göra någonting åt det eller så fortsätter man att vara passiv.

För min och Sverigedemokraternas del är svaret enkelt: Jag tänker inte stå passiv inför utsattheten och utanförskapet. Jag tänker inte stå passiv inför denna, för att använda finansborgarrådets egna ord, moderna slavhandel.

Anförande nr 64

Borgarrådet Koenig Jerlmeyer (M): Fru ordförande! Jag tror ändå att vi måste resonera längre än till bara ett förbud. Det vi resonerar om och jobbar med nu är att hitta ett långsiktigt stöd så att man inte behöver tigga och inte behöver bo i dessa utsatta miljöer. Jag tror att vi kan göra mycket mer städer emellan men också bilateralt. Vi kan skapa denna typ av förbindelser som kan skapa arbetstillfällen och bygga skolor och kunskap så att människor får en egen bit mark och har någonstans att bo i hemländerna.

Samtidigt kan vi göra saker här i Stockholm just nu. Det finns härbärgesplatser, det finns samarbete med kyrkor och det finns alternativa direkta sovplatser. Det finns dagverksamheter som förser med mat och annat samt värme i en annars utsatt tillvaro i vinternatten. Det liknar det hemlöshetsarbete som vi gör. Det finns också samarbete med frivilligorganisationer om arbetstillfällen och möjligheter att komma in på den svenska reguljära arbetsmarknaden.

Det görs alltså mycket, samtidigt som vi ser att det nog kommer att behövas något bilateralt om vi ska åstadkomma en verklig förändring.

Fråga nr 8. Utsatta EU-medborgare

Anförande nr 65

Anna Rantala Bonnier (FI): Jag har lite av samma tema som föregående frågeställare, även om jag inte har Sverigedemokraternas utgångspunkt att i stället för att vara passiv till utsatthet försöka förbjuda den. Det är inte min ingång.

Min fråga till Jan Jönsson handlar i stället om hur du och det nya styret tänker ta ansvar för de EU-medborgare som lever under stor utsatthet och hur du ställer dig till Amnestys krav på kommunerna att göra mer för långsiktiga boendelösningar för utsatta EU-medborgare.

Anförande nr 66

Borgarrådet J ö n s s o n (L): Fru ordförande! Tack för frågan! Jag får inleda med att säga att jag sympatiserar mer med den utgångspunkt som Anna Rantala Bonnier har.

Precis som finansborgarrådet beskrev i den tidigare frågan har vi i dag ett EU-team. Vad vi vet är Stockholm den enda huvudstad i Europa som har ett sådant. Vi erbjuder möjlighet till tak över huvudet genom Vinternatt och Sommarnatt. Vi har också samarbete med olika organisationer, bland annat Crossroads, som ger samhällsinformation, ordnar med myndighetskontakter och möjlighet att duscha, få vård, tvätta kläder och så vidare. Vi har ett EU-finansierat projekt som jag hoppas ska bli förlängt och som handlar om bättre hälsa. Det riktar sig framför allt till kvinnor i denna väldigt utsatta grupp.

Däremot har kommunen ansvar för dem som tillhör Stockholms invånare, och det är svårt för oss att göra ett utökat åtagande utöver det som svensk lag föreskriver. Den fria rörligheten inom Europa bygger på att om man kommer till ett annat land ska man klara sitt boende och sin försörjning på egen hand. Det socialtjänsten kan göra är mer denna typ av nödsatser. Jag träffade Amnesty i förra veckan för att gå igenom deras rapport, och vi förde ganska mycket diskussioner om att vi har svårt att se att staden skulle kunna tillgodose krav på riktiga bostäder för den här gruppen – lika lite som vi kan ordna riktiga bostäder för andra personer som inte tillhör Stockholms socialtjänst.

Anförande nr 67

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Jag känner väl till insatserna. Vi har varit med och drivit igenom flera av dem. Feministiskt initiativ i Stockholm har alltid varit tydliga med att vi har velat gå längre. Vi vill ha mer långsiktiga boendelösningar, och vi vill se skolgång för EU-medborgares barn. Det är inte omöjligt för kommunen att göra, för det görs i andra kommuner. Både Lund och Gotland tas upp som bra exempel för att man har härbärgesboende och uppställningsplatser för husvagnar. I Göteborg har man också tillåtit barnen gå i skolan.

Vi hade velat gå längre, och därför undrar jag hur du ställer dig till de här sakerna. Det jag har hört de senaste veckorna när ni har presenterat er budget och så vidare är att ni ska bli hårdare när det gäller avhysningar och att det ska ske fler avhysningar. Det kommer att leda till att fler personer lever i större utsatthet. Nu börjar det bli kallt, och vi vet båda två att de fem dagarna på härbärge mest leder till en avhysningskarusell där man i värsta fall blir av med sina ägodelar och sedan kommer tillbaka till ett utsatt läge.

Anförande nr 68

Borgarrådet J ö n s s o n (L): När människor har fått de här fem dagarna är tanken att man har möjlighet att få ekonomiskt stöd för att åka hem om det skulle vara så att man inte längre klarar sitt uppehåll här. Vad gäller att avhysa olagliga boplatser finns det inget egenvärde i att öka antalet avhysningar, men däremot har vi sagt att de olagliga boplatserna ska hållas efter. Det har mycket att göra med att när det uppstår olagliga boplatser finns det en risk för människors hälsa. Det vill vi inte bidra till. Det bidrar också till en hel del ordningsproblem och trygghetsproblem i närområdet till boplatserna. På den punkten ser jag inte heller att vi har några möjligheter att göra skillnad.

Anförande nr 69

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Finansborgarrådet gick ut i Svenska Dagbladet och lyfte särskilt hur många fler avhysningar det skulle bli och hur bra det var. Det kommer som sagt att sätta ännu fler personer i utsatthet. Det verkar ändå inom den grönbåla majoriteten finnas en tanke om att det finns ett egenvärde med avhysningar, och det gör mig såklart väldigt orolig.

I socialtjänstlagen står det att socialtjänsten har det yttersta ansvaret för alla som vistas i kommunen. Vi vet att många av dessa EU-medborgare vistas här mycket längre än tre månader, vilket i praktiken gör dem papperslösa. Men de får ändå inte möjlighet till tak över huvudet. Amnesty menar att detta är en fråga om mänskliga rättigheter, och Feministiskt initiativ håller med om det. Och mänskliga rättigheter gäller oavsett legal status eller migrationsstatus.

Jag undrar: Hur ska du hantera det här med ökade avhysningar och ett ökat antal människor som alltså riskerar att leva i oerhörd utsatthet?

Anförande nr 70

Borgarrådet J ö n s s o n (L): Fru ordförande! Det yttersta ansvaret fortsätter socialtjänsten att ta, precis som man har gjort under föregående mandatperiod. Jag tappade bort vad din andra fråga gällde – hur löd frågan?

(A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Den gällde långsiktiga boendeplatser.)

Just det – möjligheten till långsiktiga boendeplatser. När det gäller detta vidhåller jag att jag inte ser att vi kan bidra med det som Amnesty efterfrågar: permanenta bostäder för denna grupp. Det kan vi inte göra för särskilt många andra grupper heller. Jag ser att vi kan ge mycket stöd till många andra utsatta grupper som vi enligt lag ska ge stöd till, och det ska sägas att det är tufft nog. Gruppen EU-migranter får stöd i form av tak över huvudet och en biljett hem om man behöver det.

Fråga nr 9. Zinkensdamm och stadens idrottsytor

Anförande nr 71

A n d e r s G ö r a n s s o n (S): Fru ordförande! Man har kunnat läsa i medierna att Zinkensdamm ishall måste rivas. Det är en viktig hall både för ishockeyn och för övrig idrott såväl på Södermalm som i resten av Stockholm. Därför blev jag mycket glad när jag kunde läsa i Södermalmsnytt att en tjänsteman från fastighetskontoret sade följande: Stadens utgångspunkt är att bygga en ny anläggning på Zinkensdamm. Det ska finnas en ishall på platsen. Det är stadens ambition.

Med anledning av detta uttalande tänkte jag fråga borgarrådet: När tror hon att en ny hall kan vara på plats?

Anförande nr 72

Borgarrådet E r n l u n d (C): Tack för frågan! Jag vill börja med att säga att stängningen av Zinkensdamms ishall visar tydligt vilken utmaning vi står inför när det gäller både underhåll och den nybyggnationsskuld som staden har. Det får enorma konsekvenser för idrottslivet när en enda anläggning i vår stad stänger. Det gäller både elitidrotten och idrott för barn och unga. Det här handlar alltså om en enda anläggning

i vår stora stad. Man kan därför säga att det har varit en intressant och kanske nyttig start för mig som idrottsborgarråd att verkligen se vilken brist vi har på idrottsytor och framför allt på ishallar i vår stad.

Jag skulle också vilja rikta ett stort tack till alla medarbetare på idrottsförvaltningen, som verkligen har gjort ett hästjobb de senaste dagarna med att ordna nya istider för de nio föreningar som har sin verksamhet på Zinkensdamm. De har nu fått flytta till Kärrtorp men också till Husby, Farsta och Stora Mossen. Även om det kanske inte har blivit optimalt för alla klubbar har det åtminstone fungerat relativt bra.

När det gäller tidsplanen för att få till det som gäller själva frågan har jag faktiskt inget svar i dagsläget. Vi fick beskedet att vi behöver riva Zinkensdamm i slutet av förra veckan, och nu behöver vi helt enkelt sätta oss ned och titta på exakt vad det är som ska byggas upp och exakt hur lång tid det kommer att ta. Jag har faktiskt inget svar på din konkreta fråga i dagsläget, utan det får vi återkomma till.

Anförande nr 73

A n d e r s G ö r a n s s o n (S): Jag utgår då ifrån att det ändå kommer att ske så snart som möjligt. Det har fattats ett beslut i fastighetsnämnden, bland annat, om att anläggningen skulle renoveras. Men det ligger längre fram. Om man tidigarelägger detta – kommer det då att innebära att andra investeringar trängs bort? Kan du i så fall säga vilka andra det skulle kunna gälla?

Anförande nr 74

Borgarrådet E r n l u n d (C): Tack för frågan! Detta är inte heller något som jag har ett konkret svar på som jag kan lämna besked om till fullmäktige i dag. I den investeringsbudget som ligger i fastighetsnämnden när det gäller investering i idrottsytor är det 1,79 miljarder som vi ska investera i idrottsanläggningar under de kommande fyra åren, varav 770 miljoner är redan till nästa år. Här finns en plan som i mångt och mycket är ett arv som vi har tagit över från den tidigare majoriteten. Det är ingen investeringsbudget som är tagen ur luften.

Men det är klart att när vi nu står inför det faktum att Zinkensdamm måste rivas och vi har en sådan extrem brist på ishallar kommer jag att sätta mig tillsammans med fastighetsborgarrådet och med våra förvaltningar men också att ha en dialog med alla föreningar om hur vi nu ska lösa detta på bästa sätt.

Anförande nr 75

A n d e r s G ö r a n s s o n (S): Jag vill passa på att konstatera att Socialdemokraterna har 100 miljoner mer i satsningar när det gäller den här typen av grejer.

En ny hall löser problemet på sikt. Däremot handlar det om vad man kan göra på kort sikt. Jag skulle gärna vilja höra om borgarrådet kan redogöra för vad som finns. Jag vet bland annat att Ishockeyförbundet har talat om att man skulle kunna ha månskensrinkar och den typen av lösningar för att avhjälpa de kortsiktiga problemen.

Anförande nr 76

Borgarrådet E r n l u n d (C): Jag förstår att det känns skönt och kul att sitta i opposition nu och kunna säga: Nu måste ni verkligen göra mer! Under lång tid har ju

vi legat på den gamla majoriteten om att vi måste göra mer, pressa kostnader och se till att vi får fler hallar på plats.

När det gäller det kortsiktiga kommer vi bland annat att titta på möjligheten att bygga in den isbana som finns i Kärrtorp. Men vi kommer också att titta på andra alternativ. Vi kommer helt enkelt att titta på alla alternativ som läggs på vårt bord. Vi står inför en situation där vi behöver lösa både en akut brist på istider och en investeringsskuld som har byggts upp under många år. Alla kreativa förslag på hur vi kan lösa detta på kort sikt välkomnar jag och tar gärna emot.

§ 12 Fastställande av skattesats för 2019

Anförande nr 77

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! I dag fattar vi beslut om skattesatsen, som i det liggande förslaget hamnar på oförändrad nivå. Men som ni redan vet har den grönbå majoriteten redan tidigare kommunicerat att skatten kommer att sänkas med 16 öre. Den hamnar då på nivån 17 kronor och 74 öre. Det är ett beslut som kommer att fastställas i samband med budgetfullmäktigemötet i december.

Vi gör detta och visar samtidigt att vi kan förena viktiga satsningar på kärnområden som kunskaper i skolan, omsorg för äldre, trygghet för alla stockholmare och klimatomställningar. Vi förenar också allt detta med ett arbete som säkerställer att varenda skattekrona ska tas till vara på det mest effektiva sättet så att detta verkligen når fram till dem som behöver det mest.

Skattesänkningen innebär inte att vi skär i välfärden. Det kommer vi inte att göra, tvärtom. Den är möjlig på grund av att skatteunderlaget ökar i Stockholm. Vi har en större budget för 2019 än vad vi hade för 2018. Låt oss hjälpas åt att komma ihåg det. Vi har ett utökat skatteunderlag för 2019 med omkring 1,6 miljarder kronor. Efter skattesänkningen blir ändå tillförseln 1,2 miljarder kronor. Läser man vår gemensamma budget ser man tydligt att det handlar om viktiga investeringar i välfärden och att det inte står i någon som helst motsatsrelation till en mer rättvis skattesats.

Jag har sagt det förr: Kommunalskatten betalas av alla, och med tanke på att vi fortfarande har så många med små inkomster måste vi också vara varsamma med att höja skatterna eftersom det alltid riskerar att göra människor mer beroende av bidrag och mindre beroende av egna inkomster för att kunna klara sitt uppehälle. Om förutsättningarna finns ska de som tjänar minst få behålla mer av sin lön, och nu finns de, och därför gör vi det.

Fru ordförande! Vi lär återkomma till den här frågan i dag. Jag ser det också på talarlistan som är gediget lång. I samband med att vi också kommer att diskutera den här frågan i budgetdebatten, som ordföranden också har påmint om, ser jag fram emot en spännig debatt.

Med detta yrkar jag också bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 78

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Att vi har det här förfaringsättet handlar om att vi ska fatta skattebeslutet i dag för att preliminärskatter under 2019 ska kunna beräknas rätt för alla stockholmare. Skattemyndigheten måste få reda på vilken skattesats kommunen har senast i november för att kunna föra i det i sina datasystem.

Därför är min fråga till finansborgarrådet Anna König Jerlmyr: Varför fattar ni inte beslut i dag?

Anförande nr 79

Borgarrådet König J e r l m y r (M): Fru ordförande! Vi vilar detta beslut på att det har beretts av kommunstyrelsen, och det beslutet fattades för två veckor sedan. Utifrån lagstiftningen har vi inget annat val än att presentera en oförändrad skattesats, men vi har också kommunicerat att vi avser att sänka skatten. Vi återkommer med ett beslut om det under budgetfullmäktigemötet.

Anförande nr 80

A l e x a n d r a M a t t s s o n (V): Fru ordförande! Jag utgår från att er ambition ändå är att sänka skatten med 16 öre utan att skära i välfärden, som ni säger. Detta är en helt ideologiskt motiverad skattesänkning som ni går fram med. Kommunen klarar inte ens sin basverksamhet. Vi ser stora barngrupper. Socialnämnden har gått back med 20–30 miljoner kronor. Det motsvarar ungefär 400 miljoner kronor, och det är inte lite pengar för välfärden. Det ska också finansieras. Man ser att stadsdelarnas förskolor ska spara in 107 miljoner kronor under kommande år. Det räcker absolut inte till att anställa fler pedagoger eller minska barngrupperna. Äldreomsorgen ska spara 78 miljoner kronor, vilket är helt obegripligt om man vill införa en generösare biståndsbedömning. Jag förstår dessutom inte hur Miljöpartiet har kunnat gå med på det här. Det här är en kraftig utarmning av välfärden för att man ska kunna spara 400 miljoner till en skattesänkning.

Anförande nr 81

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Tvärtom bygger den sänkta skatten på att vi har ett utökat skatteunderlag nästa år. Vi tar 440 miljoner kronor från de 1,6 miljarder kronor som vi får in. Det är en större budget än i år. Vi tillför också tydliga satsningar, inte minst inom socialtjänsten i stadsdelarna, på området individ och familj, och även inom de andra välfärdsområdena därför att det är möjligt eftersom vi fokuserar på kärnverksamheterna. Ett exempel på detta är att kunna frigöra mer tid för förskollärare. Vi vet att det är brist på förskollärare runt om i våra verksamheter. Vi kan åstadkomma en bättre arbetsmiljö genom att de får färre barn att fokusera på, och därför kommer de att trivas och stanna i yrket. Det är den typen av effekter som vår politik leder till. Det möjliggörs via en bra politik, för det har vi också. Det kommer vi att återkomma till i budgetdebatten.

Anförande nr 82

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Jag utgår också från den kommande skattesänkningen. Man hör ju att ekvationen inte går ihop. Ni sänker skatten och säger att ni ändå satsar mer på välfärden. Man kan ju läsa i er budget att ni till exempel skär ned enormt på barns och ungas fritid, och avgifterna i äldreomsorgen ska höjas. Vi ser redan konsekvenserna av detta.

Jag har ofta hört dig säga att skattesänkningar ska leda till att man går från bidrag till jobb. Jag tycker att det är en moderat retorik där ni säger att människor skulle vara lata och välja bidrag framför jobb, och så är det ju inte. Tvärtom behöver man mer resurser till socialtjänsten för att de ska kunna utöka sin jobbsökarverksamhet för att fler ska kunna nås av den uppsökarverksamhet som gör att folk går från bidrag till jobb. Det är inte skattesänkningar som gör det, utan det är välfärd, socialtjänst och våra medarbetare i staden.

Anförande nr 83

Borgarráðet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Det är inte bara Moderaterna som säger det, utan det säger nästan all tillgänglig forskning. IFAU och andra pekar på sambandet mellan låga trösklar till arbete och att människor känner att den extra timmen eller den utbildning som de har investerat i också leder till en ökad inkomst och till att det finns lite mer lön i slutet av månaden. Det är många som inte har känt så tidigare. Det finns också exempel på att man faktiskt tjänar mer på att gå på bidrag än att börja arbeta. Det är klart att vi måste sänka trösklarna här. I slutändan är det just alla våra arbetade timmar som tillför medel till välfärden.

Nu kan vi kombinera båda och sänka trösklarna till jobb och göra tydliga satsningar, inte minst på socialtjänsten och stadsdelarnas sociala arbete. Det går att förena. Jag förstår att Vänstern inte kan förstå det. Men tidigare erfarenheter visar att den tidigare alliansregeringen både kunde sänka trösklarna till jobb och sänka skatterna samtidigt som man gjorde enorma investeringar i välfärden. Det går att förena. Det säger inte bara vi, utan det säger också mycket av den internationella forskningen. Det är därför vi också stöder att stimulera ekonomin, särskilt nu när konjunkturen börjar vända.

Anförande nr 84

Borgarráðet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! I alla tider har vi hört de borgerliga plädера för sänkta skatter – sänkta skatter är ett självändamål – utan att kunna uppvisa seriösa förslag på var pengarna ska tas ifrån. Nu är de ansvariga för stadens ekonomi, och nu ställs de inför uppgiften att ta fram en budget som går ihop. Vi ser genast resultatet av vad borgerliga skattesänkningar leder till. Svart på vitt i finansborgarrådets förslag till budget syns hur skattesänkningen kommer att ske på bekostnad av kvaliteten i skolan och omsorgen. Vi ser nedskärningar inom kulturen och sämre förutsättningar för bostadsbyggandet.

Vi socialdemokrater prioriterar resurser till välfärden före skattesänkningar och föreslår därför en oförändrad skatt. Konkret innebär en oförändrad skatt att vi inte behöver chockhöja avgifterna i äldreomsorgen, att vi inte måste spara på stöd och service till personer med funktionsnedsättningar och att vi inte tvingas spara på barn, kultur, fritid och vår vackra ytterstad. Konkret innebär en oförändrad skatt också att vi kan höja ambitionerna för förskolan, att personaltätheten kan öka och barngrupperna minska. En oförändrad skatt ger mer resurser till ett ökat bostadsbyggande och en bättre fungerande stad.

Att sänka skatten när vi är på väg mot en demografisk utmaning med allt fler äldre och samtidigt lägga en budget som har väldigt små marginaler och reserver är inte att ta ansvar för stadens ekonomi.

Sedan har vi hanteringen av själva ärendet, och den är något uppseendeväckande. Vi har en lagstiftning att följa om hur skattesatsen ska beslutas i kommunerna, och det är något förvånande att den nya majoriteten inte lyckas komma överens om en så fundamentalt viktig sak som skattenivån i tid för beslutsfattande i kommunstyrelsen. Nu är det faktiskt så att kommunstyrelsens ordförande kan kalla till extra kommunstyrelsesammanträden. Detta kanske kommer som en överraskning för den nya majoriteten, men ni skulle ha kunnat hantera det här på ett korrekt sätt så att stockholmarna får rätt preliminärskatt i beräkningarna för 2019.

Jag vill vara tydlig. Jag står upp för en gemensamt finansierad välfärd. Bifall till Socialdemokraternas förslag till beslut när det gäller skattesats för Stockholm!

Anförande nr 85

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Jag vet att vi har en budgetdebatt om ett par veckor. Då kommer också den slutliga skattenivån att fastställas. Jag är inte särskilt orolig för det. Vi har vi varit tydliga i den kommunikationen. Lagstiftningen medför att vi under föregående kommunstyrelsesammanträde fattade beslut om en oförändrad skatt, och om två veckor, i samband med budgetfullmäktigesammanträdet, kommer vi att fatta beslut om en ny skatt. Det är inte märkligare än så.

Däremot är jag förvånad över att ett parti som tidigare har gjort anspråk på att vara ett arbetarparti så tydligt står för en arbetarfientlig politik som hela tiden gör det mindre lönsamt att arbeta, vara flitig och investera i utbildning och att det ska straffa sig att arbeta mer och att det i så många fall ska vara mer lönsamt att gå på bidrag än att arbeta. Jag hade väntat mig ett socialdemokratiskt parti som stod upp för arbetets värde och som såg vikten av att kunna ge tillbaka medel till stockholmarna och uppmuntra arbete

Anförande nr 86

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Det är därför det är så oerhört viktigt med ett socialdemokratiskt ansvar att driva på för jobb och tillväxt, internationella investeringar, stora evenemang och att säkerställa att människor kan gå från bidrag till jobb. Vi har aldrig haft så få som har försörjningsstöd i vår stad som under den tid som jag var finansborgarråd. Nu ser vi hur antalet stockholmare som har försörjningsstöd sannolikt kommer att öka. Jag ser det med oro. Det beror på att ni inte har något aktiv arbetsmarknadspolitik. Jag vill matcha människor från arbetslöshet till jobb. Det är en politik som jag har visat är väldigt lyckosam i den här staden under fyra år. Nu går det precis tvärtom med Anna König Jerlmyr som finansborgarråd.

Anförande nr 87

S a l a r R a s h i d (S): Ordförande, ledamöter! Stockholm måste vara en stad för alla och inte bara för några få. Under de gångna fyra åren har vi socialdemokrater haft detta som målsättning, utgångspunkt och ambition för staden och dess verksamheter. Vi vill investera i vårt Stockholm, och vi vill investera i vår befolkning. Här ska alla som vill kunna bo, arbeta, studera och verka. I dag ser vi stora investeringsbehov för att staden ska klara av klimatomställningen, utbyggnaden av förskolor, skolor, parklekar, naturreservat, idrottsanläggningar, omsorgsboenden och hyresrätter. Samtidigt är arbetet för jämlikhet och för att bryta segregationen avgörande om alla stockholmare ska ha goda livsvillkor och möjlighet att förverkliga sina liv och drömmar. Vi måste ta till vara människors egen kraft och vilja att växa och se till att fler är med och bidrar till vår gemensamt finansierade välfärd.

Ordförande, ledamöter! Staden står än så länge stark med god ekonomi och sunda finanser. Nu kommer högermajoriteten att gå fram med en stramare budget för att möjliggöra en skattesänkning på 16 öre. Det kommer att innebära, efter vad som kan utläsas av finansborgarrådets förslag till budget, stora neddragningar inom kultur, idrott, omsorg om personer med funktionsnedsättning, blygsamma, ibland nästan uteblivna, schablonökningar inom skolan och välfärden och besparingar i ytterstaden,

till exempel i Skärholmen och Skarpnäck. Och redan nu planerar man för utförsäljningar och ombildningar av bostäder och centrumanläggningar och en p-terror där man ska öka p-boten för hela 100 000 bilar, vilket är helt oseriöst. Samtidigt ser vi att vi får fler äldre och fler barn, och samtidigt behöver investeringarna öka och låneskulden minska, vilket högermajoriteten har tjatat om de senaste fyra åren. Det är en ekonomi som helt enkelt inte går ihop.

Ordförande, ledamöter! Varje gång som staden går fram med en uppstramad budget stramar vi även upp rättigheter. Rätten för våra invånare att få sina välfärdsbehov tillgodosedda, rätten till bostad, rätten till bra skola och förskola, rätten till bra omsorg, rätten till högkvalitativ välfärd är något som högermajoriteten kommer att behöva komma ihåg nu när man går fram med en skattesänkning på 16 öre. Ni prioriterar bort nödvändiga investeringar i Stockholm. Ni prioriterar bort nödvändiga investeringar i välfärden.

Med detta sagt vill jag yrka bifall till Socialdemokraternas förslag till beslut.

Anförande nr 88

M a r t i n H a n s s o n (MP): Fru ordförande! Det kommer att bli en jättekonstig debatt här där 20 socialdemokrater kommer att stå och påstå att vi gör nedskärningar när vi inte gör det. Anna har varit mycket tydlig med att skatteintäkterna ökar i år med 1,6 miljarder kronor. Efter skattesänkningen på 16 öre är ökningen fortfarande 1,2 miljarder kronor. Det innebär satsningar, Salar. Det är satsningar. Inom till exempel LSS-området ökar budgeten med 89,9 miljoner kronor. Inom stadsdelarna totalt ökar budgeten med 210 miljoner kronor. Inom förskola och skola ökar budgeten med 840 miljoner kronor. Det är ökningar. Ni ungefär 20 socialdemokrater som kommer att säga ungefär samma sak måste tala om vad ni i sådana fall hade gjort för dessa 400 miljoner kronor. Ni kan inte påstå att vi gör nedskärningar. Det är en ökning med 1,2 miljarder kronor. Det är det ni måste ha med er här. Ni får i sådana fall säga vad ni vill satsa ytterligare. Det är så ni måste lägga upp det, annars blir det jättekonstigt.

Anförande nr 89

S a l a r R a s h i d (S): Det här är en skattedebatt, och vi vill självfallet redovisa vad konsekvenserna av en sänkning av skatten innebär. Ni har inte tagit in några pris- och lönekompressionsökningar. Det är klart att man kan säga att skatteunderlaget ökar, men samtidigt blir det fler äldre och fler barn. Vi blir fler invånare, och därmed kommer det att bli volymökningar. Det är egentligen en stram budget som vi ser. Den har inte tagit någon som helst höjd för välfärden. Det är blygsamma schablonökningar. Det är näst intill neddragningar. I bästa fall blir det kanske status quo inom välfärden.

Anförande nr 90

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Jag tycker att det har varit lite roligt att lyssna på den här diskussionen hittills. Vi pratar fortfarande om en skattesänkning på 16 öre. Den här skattesänkningen ska tydligen leda till att fler ska få jobb. Flit ska belönas och pensionärer ska få mer pengar i plånboken. Men om man tittar på vad en skattesänkning på 16 öre egentligen betyder för en person med låg- eller medelinkomst ser man att den är nästan obetydlig. En undersköterska får 40 kronor mer i månaden med den här skattesänkningen. Fattigpensionären, som Anna pratade om med darr på rösten under presskonferensen, får 26 kronor mer i månaden. Det räcker knappt till två wienerbröd på Matdax i Hökarängen.

Den här skattesänkningen är rent ideologisk. Det får en väldigt liten betydelse för den enskilda person som får den, men det får en jättestor betydelse för välfärden. Något som jag tycker är så oerhört fascinerande är att om ni inte behöver finansiera den här skattesänkningen med nedskärningar, varför täcker ni då inte ens upp för pris- och löneökningar? Vi kan ta äldreomsorgen som exempel. Jag är lite upprörd, Erik Slottnér. Under fyra år som äldreborgarråd har jag inte en enda gång lagt fram en budget som innehåller generella effektiviseringar inom äldreomsorgen. Anledningen till det är att när man lägger generella effektiviseringar där – ni lägger nästan 80 miljoner kronor på detta – hamnar det på biståndsbedömningen. Det är beställarsidan som måste betala. När man lägger schablonökningar som ligger under det så kallade OPI, omvårdnadsprisindex som ligger på 2,6 procent just nu, vilket ni gör på alla verksamhetsområden, är det i praktiken en nedskärning. Det innebär att man inte ens har täckning för pris- och löneökningar.

Dessutom är det helt uppenbart att ni också finansierar skattesänkningar med till exempel höjda hemtjänstavgifter. Det handlar om 269 kronor i månaden. Ska den pensionär som kanske har fått 30 kronor extra i månaden vara jätteglad för det samtidigt som man får en höjd hemtjänstavgift. Jag förstår faktiskt inte detta.

Den här budgeten är inte en budget som satsar på välfärden. Det är en budget som rakt igenom inte ens täcker upp för löneökningar, som innebär stora generella effektiviseringar och som till exempel sparar över 100 miljoner kronor inom äldreomsorgen.

Vi föreslår en skattehöjning med 14 öre jämfört med i dag. Det innebär att vi kommer att ha 827 miljoner kronor mer än majoriteten att satsa på välfärden. Det här innebär också att vi fortfarande har en av länets och landets absolut lägsta kommunalskatter, men vi har betydligt mer resurser än ni att satsa på välfärden. Den här skattesänkningen bekostas av våra äldre. Den bekostas av verksamheter som inte ens får pris- och löneökningar. Ja, den totala budgeten ökar självfallet, men vi är också fler stockholmare och fler äldre, så det är inte en ökning per skulle.

Bifall till Vänsterpartiets utdelade förslag!

Anförande nr 91

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Vad ska man säga? Det är spännande. Jag ser fram emot den kommande budgetdebatten. Det är självklart så, som har framförts här, att skatteunderlaget ökar. Jag vill påminna om det. Det är 440 miljoner kronor som vi väljer att ge tillbaka till stockholmarna samtidigt som vi också kan tillföra satsningar inte bara inom äldreomsorgen utan också inom socialtjänsten och andra viktiga välfärdsområden.

Hur kan man då effektivisera? Ja, allt handlar inte om biståndstimmar. Man kan göra det genom digitalisering. Vi ser stora behov av detta inte minst på äldreområdet. Genom digitalisering kan vi frigöra tid som vi kan lägga på mer omsorg om de äldre. Genom smarta lås och smarta armband och genom att använda den teknik som finns får också de anställda i äldreomsorgen bättre förutsättningar att göra sitt arbete.

Nu tillför vi medel, men vi satsar också på välfärdsverksamheter samtidigt som vi möjliggör en liten skattesänkning. För Vänsterpartiet finns det bara en riktning, och det är alltid höjd skatt.

Anförande nr 92

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Nej, det är inte alls alltid höjd skatt. Jag hade mycket hellre haft en progressiv regering som hade omfördelat och skickat ned mer pengar till kommunerna. Då hade jag inte haft några som helst problem. Då hade jag gärna gått med på oförändrad eller i vissa fall sänkt skatt. Vi har till exempel pratat om begravningsavgiften förut.

Men vi har det här snacket om satsningar återigen. Vilka satsningar handlar det om, Anna? Menar du på fullaste allvar att ni ska digitalisera hela äldreomsorgen på ett år? Det är det du säger. Du säger att de 80 miljoner kronor som ni lägger som ett direkt sparbeting på äldreomsorgen inte skulle få någon konsekvens för biståndsbedömningen. Det är inte sant. Saken är den att arbete med digitalisering, smarta lås och nattillsyn till exempel pågår. Det är någonting som kommer att införas. Men när jag var äldreborgarråd tänkte jag att de här digitaliseringarna skulle leda till att personalen får mer tid för äldre. Du vill uppenbarligen ta bort personal, för annars får du inte dessa 80 miljoner kronor någonstans ifrån.

Det här är inte en budget som satsar på välfärden. Om det var så att ni satsade på välfärden, varför lägger ni konsekvent schablonökningar på 2 procent när omvårdnadsprisindex, som är framtaget av Sveriges Kommuner och Landsting och vårdföretagen ligger på 2,6 procent.

Anförande nr 93

Borgarrådet S l o t t n e r (KD): Fru ordförande! Jag måste börja med att dementera det som Clara Lindblom står här och säger och även sagt i medierna, nämligen att den här budgeten skulle innebära neddragningar på äldreomsorgen med 100 miljoner kronor. Det är lögn att stå och säga det. Den här budgeten tillför äldreomsorgen 150 miljoner kronor. Det är en ¼ miljard kronor i skillnad mellan din sanning och den verkliga sanningen.

Effektiviseringar är någonting som vi jobbar med generellt i Stockholms stad. Jag tror att det är bra om vi i olika verksamheter försöker jobba med effektiviseringar och får se att man alltid kan få ut mer nytta och mer kvalitet för de pengar vi lägger. Vi har aldrig någonsin jobbat med pris- och lönekomensation. Det gjorde faktiskt inte ni i er majoritet heller.

Vänsterpartiet visar sitt rätta ansikte i den här budgeten. Ni vill höja skatten varje år oavsett om behoven finns eller inte. Ni vill höja skatten i en högkonjunktur, och ni kommer att behöva höja skatten ännu mer i en lågkonjunktur. Med den politiken hamnar ni till slut på skattenivåer som är fullkomligt orimliga.

Anförande nr 94

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Under mina år som äldreborgarråd fick man pris- och lönekomensation. Det beror på hur man förhandlar. Du säger att vi aldrig har jobbat så i den här staden. Jag jobbade så som äldreborgarråd. Det gör uppenbarligen inte du. Där har schablonerna legat så att de motsvarar omvårdnadsprisindex eftersom

allt annat är en förtäckt nedskärning. Under mina fyra år som äldreborgarråd fanns det inte en generell effektivisering under ett enda år.

Man ska självfallet jobba effektivare. Tro mig! Gör som jag! Gå ut och gör praktik i hemtjänsten! Gör praktik på äldreboenden, Erik. Där kommer du att se att personalen vrider och vänder på sig och vänder sig ut och in varje dag för att få ihop sina scheman och jobba lite effektivare för att möta de äldres behov. Om de lyckas att jobba lite effektivare tycker jag att de pengarna ska stanna där. Då ska de kunna lägga mer tid på att sitta ned, hålla handen och prata med de äldre. Du rycker undan 80 miljoner kronor. Den som har koll på biståndsbedömningen vet att de pengarna kommer att tas just därifrån. Det är i hemtjänsten och särskilda boenden som man kommer att dra undan de här pengarna. Det här är en nedskärningsbudget, Erik. Jag är faktiskt uppriktigt oroad över äldreomsorgen.

Anförande nr 95

S i s s e l a N o r d l i n g B l a n c o (FI): Fru ordförande, fullmäktige, åhörare! En feministisk politik kräver en stark välfärd framför skattesänkningar. Vi vet att de som blir lidande med Alliansens skattesänkarpolitik framför allt är kvinnor, barn och äldre. Stockholm är en segregerad stad där kvinnor och barn med utländsk bakgrund står ut bland de grupper som lever under sämst ekonomiska villkor. Att sänka skatten ger inte dessa människor ett bättre liv. Att bryta segregationen och utjämna ojämlikhet och ojämställdhet kräver resurser.

Vi behöver skapa bättre framtidsutsikter för barn och unga i Stockholms förorter. Det gör vi genom att satsa på förskola, skola och barns och ungas kultur och fritid. Det grönbå styret ökar klyftan mellan barn och barn när det finansierar sina skattesänkningar genom nedskärningar på verksamheter för barn och unga. I en tid då rasismen fortsätter att växa måste vi också satsa på att stärka vår demokrati och de mänskliga rättigheterna. Det gör inte det grönbå styret. När man sparar in och tar bort det arbete som har gjorts under fyra år för att stärka mänskliga rättigheter och förbättra jämställdheten i Stockholm kommer det att bli en mycket sämre stad. En öppen stad kräver också ett starkt kulturliv där konstnärlig frihet får gå före kommersiella intressen och där fler får utöva och ta del av kultur.

Feministiskt initiativ vill satsa på välfärden, på barnen, på kulturen och på att stärka mänskliga rättigheter. Det kräver en omfördelning av resurser där vi stärker våra gemensamma tillgångar. Därför yrkar jag bifall till Feministiskt initiativs förslag till beslut, en höjning med 10 öre.

Anförande nr 96

Borgarrådet B j u g g r e n (S): Ordförande, fullmäktige! Det kan kännas lite märkligt ibland att lyssna på och delta i de här debatterna när majoriteten lite tveksamt vill stå för sina beslut, och i dag inte ens förslag till beslut utan bara beslut som komma skall. Det gäller hela debatten om skattesänkning versus välfärd och om att det inte har någon påverkan på välfärden att sänka skatten. Jag tror att vi alla är överens om att befolkningen i den här staden ökar och det innebär att även om man får ökade skatteintäkter är det fler människor som ska ha del av stadens välfärd.

Jag tror att även majoriteten kan räkna. I många nämnder är det de facto minskade ekonomiska anslag. Det handlar inte bara om minskad kompensation, utan det handlar

om minskat antal kronor och ören. Det ser ut så när det gäller kulturnämnden och idrottsnämnden. När det gäller barns och ungas fritid ger en skattesänkning kraftiga nedskärningar i stadsdelarna, och det är i de stadsdelar där barnens föräldrar är som fattigast som det blir störst hål.

Vi har haft många och långa debatter i den här fullmäktigesalen om trygghet, och det med rätta. Många människor i Stockholm känner sig otrygga. Den nuvarande majoriteten har också många gånger haft ett mycket högt tonläge i den debatten. Nu ser vi i stället en budget där man fortfarande talar om trygghet i form av brottsbekämpning, men där man skär ned på de förebyggande åtgärderna. Man skär ned i satsningar på barns och ungas fritid i vår stad och, som jag just sade, i de stadsdelar där barnen kanske behöver det som mest.

Jag tror också att den här diskussionen om huruvida skatt och välfärd inte kan stå i motsats till varandra kommer att bli väldigt tydlig när vi ser vilka effekter den här budgeten får på antalet bibliotekarier, bibliotek, badvakter i våra simhallar, vaktmästare på våra idrottsplatser och på våra fritidsgårdar. Då kommer vi kanske inte längre behöva ha debatterna om huruvida man ska räkna i kronor och ören eller per capita, utan då kan vi ha debatten om vi ser nedskärningen i våra verksamheter. Jag är helt övertygad om att när man gör den skattesänkning som föreslås kommer vi att få se nedskärningarna i våra verksamheter.

Fullmäktige! Därför yrkar jag bifall till Socialdemokraternas förslag till beslut.

Anförande nr 97

M a r i a J a n s s o n (FI): Ordförande! Det är första gången jag står i den här talarstolen, och det är väldigt roligt att det då handlar om en sådan här viktig ideologisk fråga.

En sänkning av skatten betyder alltid mindre pengar till välfärden. Sedan kan man hålla på och diskutera hur man ska räkna, men så är det. Mindre pengar till välfärden slår hårdast mot kvinnor. Det gör det globalt, och det gör det här i Stockholm också. Kvinnor drabbas nämligen på flera olika sätt av minskade resurser till kommunal verksamhet.

För det första är en majoritet av dem som arbetar i välfärden kvinnor. Mindre pengar kommer att leda till sämre villkor på något sätt. Senast i går läste jag i tidningen om hur personal på förskolor vittnar om helt orimliga arbetsförhållanden. Det är förmodligen inte bättre på många andra ställen. Här finns det satsningar att göra. Är de då verkligen rimligt att sänka skatten?

För det andra är kvinnor än i dag mer beroende av en fungerande välfärd för att kunna gå till jobbet, för att kunna vara trygga med att deras barn har det bra i förskolan och för att de vet att någon tittar till mormor Rut så att hon inte har ramlat igen. Är det då rimligt att sänka skatten? Eller ska vi satsa på de här verksamheterna?

För det tredje är kvinnor förlorare när minskade skatteintäkter leder till öknings av egenavgifter. Erik Slottners parti, som gick till val på att göra det bättre för äldre, gick i går ut och flaggade för höjningar av maxtaxan i hemtjänsten för att undvika, jag

citerar ur tidningen, underfinansiering. I dag vill Erik Slottner sänka skatten. Det krävs en särskild sorts logik för att få det att gå ihop.

Skillnaden i genomsnittspension mellan kvinnor och män är nästan 7 000 kronor. Kvinnor får ut 14 300 kronor i månaden före skatt, och män får ut 21 100 kronor enligt Pensionsmyndigheten. Då ska man minnas att genomsnitt betyder att många faktiskt har en lägre pension. För kvinnor betyder det alltså lägre än 14 300 kronor. Vi kommer att få många fler kvinnor som ska leva på det minimibelopp som ska finnas kvar efter att man har betalat avgifter och boende. Det är 5 732 kronor i månaden att använda till mat och andra saker. Då kan man fråga sig vem den här höjningen av hemtjänsttaxan kommer att slå värst mot. Jag tror att det är kvinnorna.

Att betala skatt är en solidaritetshandling. Vi betalar för att försäkra oss om att de som behöver kommunal omsorg ska få det och för att de som är anställda av kommunen har goda villkor och en lön som går att leva på, men vi gör det också därför att vi vet att en dag kanske det är vi själva eller någon i vår närhet som behöver den här omsorgen. För oss i FI är det här en enkel ekvation. Det är rätt väg att gå

Anförande nr 98

Borgarrådet S l o t t n e r (KD): Ordförande! Jag ska bara mycket kort säga att höjd maxtaxa inte kommer att drabba dem med låga pensioner. Om vi ska titta på vem som kommer att drabbas mest är det nog snarare män som kommer att drabbas mer eftersom höjd maxtaxa skyddar människor. Det är därför vi höjer maxtaxan och inte de generella avgifterna för att skydda dem med lägre inkomster. Vi har ett förbehållsbelopp i socialtjänstlagen som är jätteviktigt och som framför allt är till för att skydda kvinnor med lägre pensioner.

Anförande nr 99

M a r i a J a n s s o n (FI): Då kan jag säga det minimibelopp som du pratar om och som man reserverar är 5 732 kronor, som jag sade, för en ensamstående pensionär. De allra flesta som kommer att drabbas av detta är de som i dag har lite mer än 5 732 kronor. De kommer att få betala de här pengarna också. Det betyder att det är fler som kommer att få mindre kvar.

Anförande nr 100

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Jag tänker beskriva ett annat område som används av majoriteten som finansieringsgrund för att kunna sänka skatten. Det handlar om trafikpolitiken där det saknas hela 140 miljoner kronor. Jag ska berätta vad det är för någonting som inte syns tydligt i budgeten. Det syns delvis.

En sak är beskrivet, nämligen att man ska öka felparkeringsintäkterna med 85 miljoner kronor under ett enda år. Man har också en post som handlar om upphandling av ny entreprenör för parkeringsövervakning som man satt till 30 miljoner kronor. Vi vet sedan ett bra tag tillbaka att kostnaden är 10 miljoner kronor mer. Vi har också något som kanske inte så många känner till, och det vet vi som har suttit en hel del år i trafiknämnden, nämligen att varje år som vi byter entreprenörer minskar våra felparkeringsintäkter med 10–15 procent. Det är mycket pengar. Det handlar om minst 42 miljoner kronor. Det gäller de byten som har varit, och då har vi räknat lågt.

Då är vi uppe i 140 miljoner kronor som plötsligt saknas som en del av den här finansieringen av skattesänkningen. Då kan man naturligtvis höja, vilket utlovas av majoriteten, höja med 100 kronor, men det kommer inte att kunna beslutas förrän senare i år och ger på årsbasis 25 miljoner kronor. Det är ett stort hål i den här finansieringen. Vi kommer alltså inte upp i de här pengarna. Då kan man undra hur man ska göra.

Det är många som har skämtat om att vi kommer få se de tio borgarråden i blågröna uniformer gå runt och lappa bilarna. Det återstår att se, men det kommer inte att vara så lätt att lappa de här bilarna. I våras fick vi en redovisning som visar att nio av tio betalar rätt. När det gäller farliga parkeringar på platser som övergångsställen, korsningar och annat är det faktiskt bara 1 procent av platserna som numera är belamrade med bilar. De ska naturligtvis bötfällas, men det har skett en stor förbättring när det gäller antalet. Det gäller också andelen som betalar. Den är uppe i 90 procent mot 80 procent tidigare. Det kommer att vara svårt för de tio borgarråden i blågröna uniformer som ska jaga rätt på de åtminstone 120 miljoner som saknas om man nu räknar med att ni kommer att höja med 100 kronor.

Det är stora pengar, och ni har också byggt den här skattesänkningen på ni ska få de här intäkterna som helt saknas.

Anförande nr 101

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Fru ordförande! Jag har hört Valeskog kommentera det här i medierna ett antal gånger. Jag har också kommenterat och förklarat att han har fel. Men eftersom vi om ungefär två veckor ska ha en lång budgetdebatt och vi då har två timmar på oss att prata om trafikfrågorna kan vi ta detta fullt ut då. Då har vi sett er budget, FI:s budget, Vänsterpartiets och SD:s budget. Då kan vi prata var ni tar era pengar ifrån. Alldeles nyss lät det som om ni hade hur mycket pengar som helst om ni lät bli att röra skatten, men nu visar det sig att inte ens de pengarna finns. Det finns ändå mindre pengar för er att röra er med.

Hela den diskussion som förs här nu blir ju absurd. Det måste ju innebära att ni dessutom skulle dra ned här därför att ni tycker att den här satsningen eller förändringen av uttaget på parkeringen är fel. Ni skulle ju egentligen behöva höja skatten.

Anförande nr 102

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Vi beskriver i vår budget att det man kan laborera med inte är felparkeringsavgifterna, utan det är parkeringsavgifterna. Man kan inte få in så här mycket pengar på felparkeringsavgifterna. Det är fullständigt omöjligt. Då undrar man hur fort det har gått att få ihop en budget när det saknas 120 miljoner kronor. Dessutom har ni sagt, för att ta ett fjärde exempel, att ni ska sänka mc-avgifterna, men ni har inte räknat med att det minskar intäkterna med någon miljon kronor. Så här kan man hålla på. Man kan inte göra en budget på det här sättet. Det är ni i majoriteten som har ett särskilt ansvar för få ihop en budget.

Anförande nr 103

U l f W a l t h e r (S): Fru ordförande! Som av en händelse började jag ett nytt jobb i dag, och jag fick faktiskt en duktig löneförhöjning. Så den här skattesänkningen kommer mig väl till gagn. Det blir ganska mycket pengar över i plånboken för oss som

är höginkomsttagare. Det är här vi behöver se till den stora bilden. Det är vi som redan har mer som nu också får ännu mer och får mest över i plånboken efter det moderatledda styrets skattesänkning. Däremot får skattesänkningen betalas av alla stockholmare när det nu ska hyvlas på välfärden eller avgifter höjas.

Vi behöver inte bara prata om nedskärningar som mina kamrater när nämnt en hel del om. Vi kan också ställa oss frågan vad vi försakar, vad vi inte väljer. Då kan vi till exempel se på Miljöpartiets affischer där de pratar om att nu är det dags för klimatet. Det är viktigt. Vilka är de satsningar som vi hade kunnat göra på viktiga klimatsmarta omställningar som ni har valt bort? Vad hade de kostat? Vad hade vi kunnat göra för de här pengarna?

Ett annat parti, Centern, skrev på valaffischerna att vi måste satsa framåt för medmänsklighet. Det här är ett parti som faktiskt har stort kredd i den här frågan och som jag har stor respekt för, men här hade vi kunnat investera massvis med pengar för att nya stockholmare snabbare skulle kunna komma i arbete och integreras i samhället.

Den kanske klatschigaste valaffischen hade nog Liberalerna. Det var ofta korta och kärnfulla budskap. Men jag tror att den här skattesänkningen hade kunnat gå till fler barnskötare i förskolorna eller till de elever i skolan som behöver särskilt stöd. Där hade pengarna gjort stor nytta. Man kan fråga sig lite retoriskt om det som gäller nu är ett finansierat pluggande, som jag hoppas, eller om det är ett underfinansierat kuggande som är framtidens Stockholmsskolor.

På KD:s affischer kunde man se bland annat texten: Du ska kunna lita på Sverige. Eller på Stockholm för den delen. Det här är pengar som vi hade kunnat använda till att stärka mötesplatserna för äldre för att bryta ensamheten, KD och Erik. Men för att finansiera den här skattesänkningen höjer ni maxtaxan. Det stämmer inte, som jag läste att du hade sagt i tidningen i går, att ni är tvungna att höja avgiften för äldre. Det här är den prioritering i ert politiska hantverk som ni har valt.

Stockholmsmoderaternas valmanifest hette Ett Stockholm för hoppfulla. Stockholmarna ska aldrig behöva förlita sig på hoppet. Stockholmarna har alltid rätt att känna tryggheten att samhället finns där.

Vi socialdemokrater står fortfarande för ett Stockholm för alla, och det finansierar vi solidariskt. Rösta därför på Socialdemokraternas förslag!

Anförande nr 104

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Fru ordförande! Det blir mer och mer absurt att stå här och diskuterar budgetar och förändringar när vi inte har budgeten framför oss. Vi har inte era budgetar. Vi vet inte vad vi förhåller oss till. Som jag förstod det skulle den skattesats som vi inte antar i dag utan i samband med budgeten innebära att vi gör kraftiga neddragningar på klimatinvesteringar. Det lilla jag har sett, en liten blänkare i någon tidning, av Socialdemokraternas budget innebär att de drar bort klimatmiljarden. Jag har ingen aning om hur resten kommer att hanteras, för jag har inte sett budgeten. Det blir absurt att diskutera de här sakerna. Det går inte att föra en debatt på det sättet. Kan ni i vänta dessa två veckor så att vi har era budgetar och vet vad vi ska förhålla oss till? Det blir konstigt för alla som lyssnar på det här.

Anförande nr 105

Ulf Walther (S): Jag tror att Daniel Helldén gillar bussar. Man brukar ju säga att det är ungefär en SL-buss om dagen som kommer hit till Stockholm. Befolkningen ökar. Vi bor i en stad som växer. Här kommer vi att behöva fler samhällsfunktioner än någonsin tidigare. Då är det fel tillfälle att sänka skatten, Daniel. Satsa i stället på att hjälpa dina kollegor i landstinget att bygga ut kollektivtrafiken! Gör sjysta klimatinvesteringar för pengarna i stället för att skära ned! Jag hoppas framför allt att ditt parti och även mina socialliberala vänner ser till att vi inte finansierar den här skattesänkningen genom riva ned välfärden, som alliansstyret tidigare har gjort.

Anförande nr 106

Borgarrådet Edholm (L): Fru ordförande! Man kan verkligen få bilden av att denna skattesänkning på 16 öre är skillnaden mellan himmel och helvete, och så är det naturligtvis inte. Vi har en gigantisk budget, och vi kommer att ha en ännu större budget nästa år. Skatteintäkterna kommer att öka med ungefär 1,6 miljarder kronor bara på ett enda år. Av dem tar vi ungefär en fjärdedel och ger tillbaka till skattebetalarna.

Finns det något egenvärde med att sänka skatten? Ja, egenvärdet är väl att människor själva får bestämma över en större andel av sin lön. Det tycker jag är ett egenvärde. Samtidigt måste vi alltid bevaka hur vi använder våra skattemedel så att vi har pengar så att det räcker till välfärdens kärna.

Det märkliga med Socialdemokraterna är dock att deras skattesats alltid är den perfekta oavsett om skatteintäkterna ökar eller minskar, och man kan vara helt säker på att det inte finns någon socialdemokrat som någonsin föreslår sänkta skatter. Det spelar ingen roll hur mycket skatteintäkterna ökar, sänkta skatter föreslås aldrig från socialdemokratiskt håll. Det är egentligen det jag bär med mig efter den här minibudgetdebatten. Några sänkta skatter blir det inte med Socialdemokraterna.

Anförande nr 107

Borgarrådet Lindblom (V): Jag vill återigen påminna om att när ni pratar om mer pengar kvar i plånboken betyder det 26 kronor i månaden för en fattigpensionär och ungefär 40 kronor i månaden för en undersköterska. Det låter lite på dig som om de generella effektiviseringar och låga schablonökningar som ni har lagt på till exempel äldreomsorgen inte skulle spela någon roll ute i verksamheterna. Hemtjänsten får 2 procent fast OPI ligger på 2,6. Det kommer att göra skillnad. 80 miljoner i generella effektiviseringar kommer att hamna direkt på biståndsbedömningen. Det är så det ser ut i den här staden med budgetstyrningen. Det kommer att göra skillnad. Och för den pensionär som får betala 269 kronor mer i månaden för att ni höjer maxtaxan i hemtjänsten kommer det att göra stor skillnad. Skattesänkningar ska betalas någonstans ifrån. Och om ni inte finansierar er skattesänkning med nedskärningar, varför skär ni i välfärden?

Anförande nr 108

Borgarrådet Edholm (L): Jag sade tidigare att man alltid kan vara säker på att socialdemokrater aldrig någonsin sänker skatten, och lika säker kan man vara på att Vänsterpartiet alltid höjer skatten. Det finns aldrig något stopp. Läser man ert partiprogram ser man också att ni vill avskaffa marknadsekonomin, och de samhällena vill ingen av oss leva i.

Anförande nr 109

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Ordförande, åhörare! I morse satt jag på bussen hit och träffade en kompis vars fru jobbar inom socialtjänsten i en av våra stadsdelar. De hade tittat på budgeten och genast sagt att de kommer att behöva göra sig av med sex tjänster. Det är vad de här skattesänkningarna kommer att kosta Stockholm och socialtjänsten, och det i en tid när till och med polisen ropar efter fler socialsekreterare. Man ropar efter mer förebyggande arbete och mer fritidsverksamhet för unga. Det är då ni skär i den. Jag tycker att det är oansvarigt, och det följer ingen logik.

Men det är klart att politik handlar om att välja och att prioritera. Det vet vi. Och här har ni gjort ett väldigt tydligt val. Ni har satt skattesänkningarna först. Då gör det tydligen ingenting att avgifterna för de äldre ökar. De får betala mer för sin omsorg. Man skär drastiskt i barns och ungas fritid. Kvinnoföreningarna får mindre pengar. Man tar bort pengarna för biblioteken i ytterstaden, och man sparar på offentlig konst. Men jag kanske inte ska vara så förvånad över just de här sänkningarna på kulturen eftersom den numera moderata ordföranden i Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd i går gick ut på Twitter och sade att han inte tycker att en enda skattekrona ska läggas på kulturen. Det säger något om hur man prioriterar.

Jag tycker i stället att vi ska prioritera att öka kostnaderna för välfärden och resurserna till välfärden. Välfärden måste få kosta. Det är så vi säkerställer att alla barn har en bra förskola och skola, att socialtjänsten har de resurser som de behöver, att vi faktiskt har en äldreomsorg där vi inte sparar på de fattiga äldre och där vi ser att vi inte kan prioritera skattesänkningar när vi har en välfärd som behöver mer resurser.

Jag vill yrka bifall till Feministiskt initiativs förslag på ny skattesats där vi i stället höjer skatten från nuvarande skattesats med 10 öre eftersom vi behöver prioritera förskolan, skolan, kulturen, barns och ungas fritid och socialtjänsten. Det är så vi bygger ett välfärdssamhälle som inte struntar i dem som har sämst utan i stället ser till att ha resurser för att säkerställa en bra välfärd för alla.

Anförande nr 110

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Fru ordförande! Det stämmer inte att vi skär i socialtjänsten. Vi tillför 88 miljoner kronor till stadsdelarna. Men låt oss ta detta i budgetdebatten. Det går alltså att förena sänkta skatter med tydliga satsningar på välfärden. Se bara på alliansregeringens år 2006–2014! Fem jobbskatteavdrag gjorde det mer lönsamt att arbeta. Det i sig skapade fler arbetade timmar som förstärkte välfärden med 30 miljarder kronor. Det går alltså att kombinera satsningar på välfärd med sänkt skatt om bara viljan finns, men den finns ju inte. Det är så uppenbart. Däremot ser vi nu senast en regering som har höjt skatterna med 60 miljarder kronor och ökat utgifterna med 100 miljarder kronor, men vi har färre poliser och sexualbrottsanmälningar som läggs på hög därför att rättsväsendet inte hinner med. Det gynnar inte en trygg miljö för kvinnor. Det går att förena sänkt skatt med satsningar på välfärd. Glöm inte det!

Anförande nr 111

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Jag förstår att det här är vad ni kommer att upprepa tills ni blir blå i ansiktet, för det har jag hört så många gånger i kväll. Men det är de facto så att socialtjänsten i den stadsdelen hade tolkat den här budgeten så att de

behövde skära i socialtjänsten. Vi kommer att se det här. Ni pratar om satsningar, men ni ger väldigt låga schablonökningar och gör stora effektiviseringar. Det slår mot verksamheterna. Det kommer vi att bli varse. Vi kommer att ha de här debatterna många gånger. Vi kommer att få socialsekreterare som går ut och protesterar igen. Vi kommer att se hur det här slår mot dem som har det sämst. Det är så era skattesänkningar och era prioriteringar i den här budgeten kommer att falla ut.

Sedan kan ni stå här och upprepa att ni kan göra allting och att ni kan kombinera skattesänkningar och satsningar på välfärden, men det är inte så det kommer att uppfattas i verksamheterna. Det är inte så det kommer att slå mot stockholmarna.

Anförande nr 112

Borgarrådet Burell (S): Fru ordförande! Jag vill börja med att yrka bifall till Socialdemokraternas förslag. Att borgerliga politiker i alla lägen vill sänka skatten har jag aldrig upphört att förvånas och förundras över, men jag har upphört att försöka förstå det. Det lite grann som att jag har upphört att försöka förstå hur man kan heja på ett helt annat fotbollslag än det jag hejar på eller lyssna på någon musik som jag inte ens vet att den finns.

Jag har under fyra år haft förmånen att jobba med skickliga och engagerade miljöpartister i utbildningsfrågor. Vi har tillsammans analyserat situationen och försökt hitta sätt att göra det bättre för våra barn på förskolorna och roligare att jobba i verksamheten som barnskötare och förskollärare och få tid för det pedagogiska utvecklingsarbetet. Vi har tagit fram förslag på hur vi kan utöka satsningarna på en giftfri förskola ännu mer. Vi har gjort satsningar på pedagogikcollege.

Därför är det så otroligt sorgligt att se hur Miljöpartiet – jag känner många miljöpartistiska väljare, åtminstone före detta, som bor i mina kvarter på Södermalm – sviker den visionen om att kunna förbättra förskola och skola när tillfälle ges. När nu skatteunderlaget växer till väljer ni att slumpa bort flera hundra miljoner kronor som kunde gå till förstärkningar av förskola och skola, socialtjänst, klimatarbete och så många viktiga saker. Precis som Clara Lindblom sade betyder er skattesänkning ungefär 40 kronor mer i månaden för en undersköterska och betydligt mer för oss som tjänar mer. Men hur många hundra kronor är inte jag beredd att avstå ifrån och hur många hundra kronor är inte väldigt många stockholmare beredda att avstå ifrån. Det är så genialiskt att man i en stor stad som vår kan skrapa lite på ytan och få ihop så mycket pengar som man kan satsa på att Stockholm ska ligga i framkant.

I stället för att tillföra resurser till förskolan för att få fler förskollärare och barnskötare så att vi kan värna alla barns rätt till förskola även om man råkar få ett småsyskon slumpas ni bort det helt i onödan. Jag måste säga, fru ordförande, att jag är väldigt besviken. Jag kommer att vara tvungen att ägna en stor del av de kommande fyra åren åt att försöka förstå hur Miljöpartiet i Stockholm resonerar.

Anförande nr 113

Borgarrådet Edholm (L): Fru ordförande! Det kan tyckas en smula övermaga av Olle Burell att stå här och prata om de fantastiska satsningarna som har gjorts på förskolan de senaste åren samtidigt som vi har haft stora demonstrationer från förskollärare här utanför mot den politik som i praktiken har lett till större barngrupper och lägre personaltäthet i mer än hälften av våra stadsdelar. Sanningen är att de

satsningar som ni har genomfört genom till exempel rätt till heltid för barn till föräldralediga i praktiken har lett till nedskärningar. Och när förskollärarna stod här utanför och demonstrerade vågade du inte ens gå ut och möta dem.

Anförande nr 114

Borgarrådet B u r e l l (S): Fru ordförande! Om jag har haft fysisk möjlighet har jag aldrig avstått från att möta människor som protesterar. Det finns folk som kan intyga det. Jag har inte talat om de satsningar som vi har gjort. Vi har satsat mer. Jag skulle kunna prata om det. Jag skulle kunna ge Lotta Edholm siffror. Jag har pratat om det utrymme som finns framåt och hur vi kan utnyttja det faktum att många flyttar hit och tjänar mer för att förskolan ska bli ännu bättre. Ni är fortfarande tvungna att förklara för stockholmarna varför det är viktigare att sänka skatten med 16 öre än att anställa fler förskollärare och barnskötare och gå alla dem till mötes som kräver ännu bättre förutsättningar för att arbeta i förskolan. Det är det som frågan handlar om framöver.

Vi har ett budgetförslag, och jag är stolt över det. Jag yrkar återigen bifall till Socialdemokraternas förslag.

Anförande nr 115

I n g e l a E d l u n d (S): Ordförande! Förra söndagen deltog jag i mammornas manifestation mot våldet på Sergels torg. Det var sorgligt med många starka berättelser om barn som aldrig fick bli vuxna men också hoppfullt. Mammornas budskap var tydligt. De är trötta på allt prat om hårdare tag och fler poliser. Det som behövs är fungerande förskolor och skolor. Det som behövs är bostäder. Det som behövs är ett långsiktigt förebyggande arbete och för all del fler poliser, men då ska de aktivt delta i det förebyggande arbetet. Det är så vi skapar framtidstro på riktigt för alla och inte bara för dem som föds i områden där framtidstron tas för given. Om alla våra barn ser att de på riktigt har en chans till utbildning, jobb och bostad kommer de att känna framtidstro och se möjligheter till ett liv utan kriminalitet och droger. Det är det vi socialdemokrater vill.

När jag läser majoritetens budgetförslag ser jag att det innehåller många vackra ord om just framtidstro och möjligheter, men ju mer jag läser, desto mer oro känner jag. I majoritetens värld är det tydligen viktigare att vi som redan har både framtid och möjligheter får sänkt skatt. Jag vet inte hur jag ska kunna förklara att jag får en dryg hundring mer i månaden när det finns så mycket kvar att göra och när skattesänkningen i praktiken betyder besparingar i de förorter där framtidstro är en bristvara.

Och som om det inte vore illa nog vill ni fortsätta att ombilda vår allmännytt. Ni sålde ut 10 av 14 gårdar i Enskededalen i förra omgången. Inte hjälpte det mot skottlossningarna. Just nu är det ganska lugnt hos oss. I Dalen vet vi att det fungerar när vi hjälps åt, men det kostar pengar och det krävs en politisk vilja att verkligen ge möjligheter och framtidstro åt alla.

I stället för att sänka skatten skulle vi till exempel kunna behålla och utveckla dagverksamheten på vår kvartersgård i Dalen, säkerställa våra egna fältassistenter och vårt community center, fortsätta att utveckla vårt bibliotek tillsammans med det lokala föreningslivet och faktiskt få känna att vårt enträgna nattvandrande inte har varit förgäves. Så låt vår skatt ligga kvar på dagens nivå och låt oss föra en debatt i december

om hur vi på riktigt lägger våra skattemedel på åtgärder som gynnar alla och inte bara oss som redan har.

Bifall till Socialdemokraternas förslag!

Anförande nr 116

Borgarrådet S l o t t n e r (KD): Fru ordförande! Jag är helt övertygad om att den här debatten hade låtit precis likadan oavsett om vi hade sänkt skatten med 1 öre eller om vi hade sänkt den med 50 öre. Retoriken skulle vara precis likadan. Med den retorik som förs, inte minst från den socialdemokratiska bänken, undrar jag också varför ni inte röstar på FI:s eller Vänsterns skattesats. De föreslår ju en ännu högre skattesats än den vi har i dag. Det är väl jättebra. Då kan vi få ett ännu större himmelrike i samhället eftersom skatterna blir ännu högre. Varför vill ni inte höja skatten med den retorik som ni har?

Kristdemokraterna gick till val på en lägre skatt. Vi tycker att det är moraliskt riktigt att när intäkterna ökar ska en del av de intäkterna gå tillbaka till medborgarna i form av en lägre skatt. Jag tror att det är väldigt farligt att höja skatten år efter år i en högkonjunktur. Vad gör vi då den dagen då lågkonjunkturen kommer? Jag utesluter inte att skatten någon gång kan behöva höjas, men den ska inte höjas i en högkonjunktur. Den ska i så fall höjas när vi verkligen behöver det. Och hur mycket skattehöjningen kommer att bli i era budgetförslag när lågkonjunkturen kommer vågar jag knappt tänka på.

Jag tycker också att debatten om de 16 öre som skiljer Socialdemokraternas förslag från det grönbå styrets är intressant. Det är skillnaden mellan himmel och helvete. Det skiljer 14 öre mellan Socialdemokraternas och Vänsterpartiets förslag. Vad är då skillnaden mellan Vänsterpartiet och Socialdemokraterna? Hur mycket högre ambitioner kan Vänsterpartiet skapa som Socialdemokraterna inte kan? Er argumentation hänger inte ihop.

Den skattesänkning som vi föreslår är inte gigantisk, men den visar en riktning som är viktig. När ekonomin växer, när stockholmarna jobbar mer och vi blir fler ska en del av de ökade intäkterna, en del av den ökade tillväxten, gå tillbaka till stockholmarna i form av en lägre skatt. Skatteintäkterna ökar med 1,6 miljarder kronor 2019. Vi ger tillbaka en fjärdedel av dessa 1,6 miljarder kronor. 1,2 miljarder kronor satsas på en utvecklad välfärd, och ni har mage att kalla detta en nedskärningsbudget för att vi prioriterar skattesänkningar. Det är helt fel. Vi ger tillbaka en del av den ökade tillväxten till stockholmarna, men vi ger tillbaka ännu mer till verksamheterna och till välfärden.

Anförande nr 117

A n d e r s G ö r a n s s o n (S): År 1980 var inflationen 13,6 procent. Jag gissar att omslutningen av stadens budget ökade med kanske 10–12 procent. Om man bara räknar det nominella beloppet skulle det vara en fem gånger så stor satsning som den så kallade satsning som ni gör nu. Är det inte rimligt att man tar hänsyn till ökade kostnader när man diskuterar om det är en satsning eller inte? Inflationen i Sverige är 2,4 procent just nu. Slår det igenom åter den faktiskt upp hela satsningen och mer därtill.

Anförande nr 118

Borgarráðet S l o t t n e r (KD): Fru ordförande! Det gör vi också. Vi kompenserar till exempel för volymförändringar. Det har vi alltid gjort. Vi höjer också pengarna i de olika systemen. Men vi måste också kunna få ut mer nytta av de pengar vi lägger. Där tycker jag att oppositionen tänker fel. Ni tänker väldigt statiskt och nominellt, det vill säga att för de pengar vi får in kan vi göra exakt det vi gör i dag, och sedan kan vi aldrig effektivisera verksamheterna. Det tror jag är fel. Offentlig sektor måste, precis som privat sektor, lära sig att effektivisera och få ut mer nytta för de pengar vi lägger. Jag vill absolut påstå att detta är en reformbudget och en budget för ökade satsningar på välfärden.

Anförande nr 119

Borgarráðet L i n d b l o m (V): Jag kan fortfarande inte komma ifrån detta att du säger att en del av intäkterna ska gå tillbaka till stockholmarna. Vi pratar återigen om en pensionär som får ungefär 20 kronor mer i månaden. Om den pensionären har ett mycket stort behov av hemtjänst höjer du samtidigt månadskostnaden för den personen med 269 kronor i månaden. På vilket sätt är det att stärka den här pensionärens plånbok? På vilket sätt är det att ge tillbaka till den här personen? Den går ju back på din budget.

Och inte nog med det, Erik. För första gången på fyra år finns det generella effektiviseringskrav på äldreomsorgen på 80 miljoner kronor. Det spelar ingen roll hur mycket Anna pratar om smart lås. Generella effektiviseringar hamnar på beställarsidan. Låga schablonökningar hamnar på utförarsidan. Ni skär på båda hållen. Schablonökningar under pris- och lönekomponent och generella effektiviseringar strax under 80 miljoner kronor. På vilket sätt skulle det här vara en stark budget för äldreomsorgen? Jag är besviken, Erik.

Anförande nr 120

Borgarráðet S l o t t n e r (KD): Ordförande! Det har framkommit, och vi ska diskutera äldreomsorg och äldrebudget om två veckor. Men den pensionär som får sänkt skatt med 20 kronor får ingen höjd avgift inom hemtjänsten. Det vill jag verkligen säga.

Jag tror att det är mycket farligt att föra resonemanget att sänkningen på 40 kronor inte betyder någonting. Gör man så år efter år blir det ganska många hundralappar och till slut tusenlappar som ni har höjt skatten med om vi ska låta er retorik slå igenom fullt ut. Skulle man ha sagt nej till alla de skattesänkningar som ni har sagt nej till under alliansåren i både kommun, landsting och riksdag skulle det innebära 50 000 kronor för en familj med två vuxna under ett helt år. Det är 50 000 kronor som ni har sagt nej till i sänkta skatter. Det kan bli väldigt mycket. Jag tycker att det är en farlig retorik.

Anförande nr 121

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Jag tycker att det är lite intressant hur den här nya majoritetens retorik går. Ibland säger ni att ni har satsat väldigt mycket på välfärden, och det gör ni fast ni sänker skatterna. Sedan har ni också sagt att verksamheterna måste lära sig att nyttomaximera och man ska effektivisera, och helt plötsligt är det inget konstigt med att man skär i budgeten för de här verksamheterna. Det är ju så det blir om man har generella effektiviseringar och blygsamma schablonhöjningar. Det är ju det som de facto blir utslaget i verksamheterna.

Jag undrar också hur du tänkte när du gjorde valet mellan skattesänkningar och den höjning som du fick göra av avgiften för äldreomsorgen, Erik Slottnér. Du säger att det är svåra val att göra, men du har ju gjort ett väldigt tydligt val när du har sänkt skatten. Är inte det en mycket tydlig indikation på hur era skattesänkningar faktiskt slår mot verksamheterna? Du har ju själv bevisat det.

Anförande nr 122

Borgarrådet S l o t t n é r (KD): Fru ordförande! Generella effektiviseringar jobbade er majoritet med, och det kommer vår majoritet också att jobba med. Jag tror att det vore oerhört farligt om vi inte tror att verksamheter kan effektiviseras så att vi kan få mer nytta för de pengar vi lägger. Om vi inte tror att det är möjligt står vi inför en tickande skattehöjningsbomb de kommande åren med tanke på den demografiska utmaning vi står inför. Jag tror att det är oerhört viktigt att ha med sig detta och att det finns drivkrafter för att få mer nytta för de pengar som vi lägger.

Det ska bli intressant att se era skuggbudgetar och se om ni inte lägger några generella effektiviseringar och om ni ger full prisutvecklingskompensation. Jag tvivlar faktiskt på det. Det finns många exempel inom offentlig och privat sektor där man får mer nytta för de pengar man lägger. Jag tycker att det är mycket viktigt att vi lär oss av dessa positiva exempel för att utveckla välfärden och för att inte ta ut mer skatt än vi behöver från hårt arbetande stockholmare.

Anförande nr 123

M a r t i n W e s t m o n t (SD): Fru ordförande! Jag ska tala om den aktuella punkten till skillnad från många andra föregående talare. Sedan det här ärendet har behandlats har den styrande majoriteten återkommit med en skattesats som är 16 öre lägre än den vi har haft under 2018. Under den mandatperiod som har gått har skatten höjts för stockholmarna. Vi sverigedemokrater tycker att det är problematiskt. I grund och botten hämmar det Stockholms utveckling. Därför kommer Sverigedemokraterna i sin reservationsbudget att föreslå en skattesänkning på 25 öre, det vill säga 9 öre mer än den blågröna majoriteten. Vi kommer att återkomma mer om vår syn på skattetrycket i Stockholm i budgetdebatten, och jag önskar att fler som står på talarlistan också gör så.

Sverigedemokraterna yrkar att kommunal inkomstskatt utdebiteras med 17 kronor och 65 öre för 2019.

Anförande nr 124

A l e x a n d e r L i n d h o l m (S): Ordförande, ledamöter och åhörare! Jag står här för att yrka bifall till Socialdemokraternas förslag. Jag gör det utifrån att jag i den roll jag haft som ordförande i idrottsnämnden, numera vice ordförande, har varit ute och träffar föreningar, föräldrar och de idrottande ungdomarna i de nedgångna lokalerna. Jag har till och med varit i Zinkensdamm och träffat föreningar. Jag vet hur viktigt det är att vi investerar i idrottsanläggningar. Då kan vi inte sänka skatten. Vi måste lägga pengar där. I vårt budgetförslag lägger vi 100 miljoner kronor mer än vad man gör i majoritetens förslag.

Jag hörde att Karin Ernlund var förvånad över den situation som råder när det gäller idrottsanläggningarna. Det här är ingenting som förvånar oss. Just nu har vi 1 000 flickor som står i kö för att få börja med gymnastik. Vi har föräldrar som är frustrerade

för att de inte kan skjutsa sina barn till träningarna eftersom träningarna börjar på helt orimliga tider innan de ens har slutat på jobbet.

Vi har tydligt höjt ambitionsnivån under vår tid vid makten. Vi höjde den avsevärt. Man kan säga att vi fördubblade den i kronor och ören. På fyra år lade vi mer pengar än ni gjorde under åtta år vid makten. Centerpartiet pratade tidigare om att det är bekvämt när Socialdemokraterna kommer i opposition och kräver mer, och att ni alltid har gjort det. Det stämmer inte. Vi har varje år lagt mer pengar i budgeten för idrottsinvesteringar än vad ni har gjort.

Sedan den här skattesänkningen blev känd har jag varit ute och träffat innebandyföreningar, hockeyföreningar och fotbollsföreningar. De har alla varit otroligt tydliga med att de inte behöver den här skattesänkningen. Det de behöver är nya anläggningar som de kan bedriva verksamhet i.

Vi vet att barn som idrottar presterar bättre i skolan, har lättare att hitta nätverk och lättare att få ett jobb, och det bidrar till folkhälsan. Det är också en fostran i demokratiskt föreningsliv. Det är någonting som vi måste prioritera i den här församlingen.

Med det sagt yrkar jag bifall till Socialdemokraternas förslag.

Anförande nr 125

Borgarrådet L a r s s o n (M): Jag har suttit och lyssnat på dessa domedagsprofetior under den här debatten, Alexander. Det är så intressant att höra hur mycket 16 öre kan räcka till. Nu tar du upp idrottsinvesteringarna, och det är väldigt många som har talat om alla de investeringar ni ska göra. Med tanke på att du har träffat så väldigt många efter att skattediskussionen kom upp undrar jag vilka frågor du får om att en ishall som du har haft ansvar för i stort sett rasar ihop. Vilka frågor får du när du säger att trots vår höga skattenivå har vi inte lyckats att ha den basala fastighetsförvaltningen kring Zinkensdamms ishall på plats? Hur har du lyckats förklara detta för alla dessa människor som du har träffat de senaste tre veckorna?

Anförande nr 126

A l e x a n d e r L i n d h o l m (S): Jag har varit mycket tydlig med att vi fick indikationer under våren att Zinkensdamm inte skulle hålla så länge till. Därför lade vi in i den långsiktiga investeringsplanen att det skulle utredas en ny ishall på Zinkensdamm under 2019, och den skulle byggas under 2020–2021. Nu visade det sig att det inte höll. Vi lägger 100 miljoner kronor mer i budgeten, vilket gör att vi kan komma igång med byggandet av en ny ishall på Zinkensdamm mycket snabbare. Ni kan inte göra det. Om ni ska börja bygga en ny ishall på Zinkensdamm måste ni välja bort någonting annat. Vad väljer du bort då?

Anförande nr 127

Borgarrådet E r n l u n d (C): Du säger att jag har sagt att jag var förvånad. Det har jag inte alls sagt. Jag har sagt att jag tror att det är väldigt nyttigt för oss alla, inklusive mig själv, att se vilka enorma konsekvenser stängningen av Zinkensdamm får för så många utövare av idrott i Stockholm.

Något som jag däremot är förvånad över är hur tonläget hos Socialdemokraterna har höjts under de sex veckorna sedan ni gick från majoritet till opposition. Jag är förvånad över att plötsligt går det att göra så otroligt många saker som ni aldrig gjorde när ni satt i majoritet och att det går att göra alla de här sakerna med en skattehöjning på 16 öre. Jag ser verkligen fram emot att läsa er budget, för det har jag inte haft tid att göra ännu, och det är inte heller den vi debatterar i dag. Men att säga att en skattehöjning på 16 öre ska kunna rädda hela idrottsrörelsen. Jag ser fram emot att läsa Socialdemokraternas budget.

Anförande nr 128

A l e x a n d e r L i n d h o l m (S): Nu är det ingen skattehöjning vi föreslår, utan vi föreslår en bibehållen skattesats. Under den mandatperiod som har gått har vi höjt ambitionen avsevärt. Vi har gjort mer än dubbelt så mycket som ni lyckades göra under de åtta år som ni styrde. Jag har inget problem alls att möta föreningarna. Jag har också sagt åt föreningarna att det inte är mig de ska prata med, utan att de ska bjuda in Karin Ernlund. Det är där de har problemet. Det är henne de måste prata med. Jag hoppas att du kommer att gå ut och träffa föreningarna lika mycket som jag har gjort och att du kommer att se vad era bristande satsningar på idrottsinvesteringar leder till.

Jag vet också mycket väl vad det innebär att Zinken förfaller. Jag spelar själv hockey. Jag fick ett slagskott i häcken på Kärrtorps IP när vi flyttade dit. Jag är mycket medveten om vad det här betyder.

Anförande nr 129

Borgarrådet H e l l d é n (MP): På något sätt kommer jag att tänka på Immanuel Kant och alla hans idéer om saker och ting. Det finns olika typer av världar och man kan inte nå riktigt fram. Man vet inte riktigt vad man kan uttala sig om. Och här står vi och uttalar oss om en massa budgetar som inte existerar ännu, eller möjligtvis finns i någon sinnevärld och några har fått se dem, och så ska vi få ihop det här till en vettig debatt. Det känns inte riktigt bra, och det har jag sagt förut.

Precis som Karin Ernlund, Joakim Larsson och flera andra har sagt kan 16 öre räcka till hur mycket som helst hos oppositionen. Karin Wanngård kan få in massor av bostäder för dessa 16 öre. Enligt Olle Burell blomstrar skolan och förskolan som attan, och Emilia Bjugghrens verksamheter prunkar som jag vet inte vad. Enligt Salar Rashid var det plus i alla verksamheter i staden. Ingela Edlunds hela Dalenverksamhet kunde också rymmas i de här pengarna, och Alexander Lindblom pratade visserligen om investeringsmedel, så det handlade väl inte om dessa 16 öre. Det kanske inte är som Kant, men Särimmer är här på något vis.

Det är spännande eftersom vi egentligen inte har någon chans att titta på vad det är ni försöker få ihop. Det enda vi vet är att Jan Valeskog har bestämt sig för att budgeten för trafiknämnden inte går ihop. Där fattas det 140 miljoner. De 16 öre som vi förändrar skatten med är 400 miljoner kronor. Jan Valeskog säger att det saknas 140 miljoner för trafiken. Då är 260 miljoner kronor kvar. Med den uppräknings som alla har gjort blir det ännu mindre kvar. Jag tror inte ens att det räcker till dagverksamheten i Dalen. Jag vet inte. Okej, den kostar inte 260 miljoner. Men det blir så märkligt att debattera det här när vi inte vet hur ni får ihop era skattesatser. Ja, V och FI höjer skatten, så det kanske är lite enklare där, men jag får inte ihop det hos Socialdemokraterna. Jag ser

fram emot den diskussion vi ska ha senare när vi har de vettiga underlagen och kan förhålla oss till dem.

Anförande nr 130

Borgarrådet B u r e l l (S): Fru ordförande! I förmiddags lade Karin Wanngård fram vårt förslag, borgarrådet Helldén. Det går absolut, och har gått hela dagen, att ta del av de olika förslagen. Vi har en diskussion här som baserar sig på presenterade idéer om hur Stockholm borde styras.

Jag reagerar lite negativt på försöken att raljera över den kritik som vi framför. Jag har inte påstått att allting är guld och gröna skogar i förskolor och skolor i Stockholm. Det finns stora behov, och det är dem som vi vill möta med satsningar motsvarande 200 miljoner ytterligare på förskolor, på att våra barn ska kunna vara trygga och på att våra barnskötare och förskollärare ska få fler kollegor. Det är faktiskt det som vi pratar om, och det är också därför som jag är väldigt besviken över att ni miljöpartister väljer att slösa bort pengar i stället för att använda dem till viktig verksamhet.

Anförande nr 131

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Det är Olles ord om att slösa bort pengar. Du säger att du lägger satsningar på 200 miljoner kronor. Som jag har sagt tidigare i pressen har jag noterat att det har lagts en socialdemokratisk budget. Jag såg en bild på någon Powerpoint. Jag har inte sett budgeten. Det är möjligt att vi kunde ha gått upp till er och fått den, men vi har inte hunnit det eftersom den inte riktigt har presenterats.

Nu har du 200 miljoner kronor här. Då är det 60 miljoner kronor kvar. Ni andra kan väl gå upp och förklara hur ni ska få ihop det.

Anförande nr 132

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Ordförande! Nu har jag hört dig säga flera gånger att det är så himla jobbigt att vi ska behöva diskutera det här innan ni har sett våra budgetar, Daniel. Det som står på dagordningen för kommunfullmäktige är ju skattesatsen. Då är det rimligt att vi debatterar skattesatsen, och det gör vi ju. Vi debatterar er skattesänkning med 16 öre. Vi ser att den slår mot barn och unga och mot kvinnor. Jag förstår att det här är jobbigt för Miljöpartiet. Det här är ju grupper som ni har sagt er värna och som ni har sagt att ni vill satsa på, och nu ingår ni i ett alliansstyre som inte alls värnar den här gruppen och som inte alls värnar välfärden. Nu måste ni stå för det, och jag förstår att det är jobbigt. Men det är inte orimligt att diskutera er skattesänkning när vi diskuterar skattesatsen.

Anförande nr 133

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Det jag säger är att vi inte kan ha en seriös debatt när vi inte ser era förslag och vad ni hittar på för någonting. Jag har ingen aning om vad FI har gjort i sin budget. Det är möjligt att ni har 10 miljarder extra som ni kan röra er med och göra en massa saker för, men det vet vi inte. Ni kanske har mindre pengar därför att ni drar in på andra saker där vi har fått in pengar på andra sätt och inte bara genom skattesatsen. Det är det här som gör att det är så komplicerat och svårt och egentligen ganska dumt att diskutera det här.

Vi diskuterar skattesatsen i dag separat från budgeten beror på att kommunallagen tvingar oss att anta en skattesats innan vi har presenterat budgeten ett sådant här år när

vi har haft ont om tid. Därför tycker jag att det hade varit mer seriöst från er sida mot oss och gentemot de stockholmare som försöker lyssna på det här om vi tog debatten när vi också har budgetarna så att vi får ihop det. Jag tycker inte att det är seriöst att diskutera skattesatsen utan att vi vet vad ni vill göra för de pengar som ni påstår att ni får ihop.

Anförande nr 134

J o h a n P a c c a m o n t i (M): Fru ordförande! Det märks tydligt att det är dags med en ny tid för Stockholm, och allra tydligast märks det i stockholmarnas plånböcker. Det är oerhört glädjande att Stockholms stadshus återigen har en majoritet som ser till att stockholmarna får tillbaka mer av de pengar som de jobbar ihop. Flit, arbete och ansträngning ska nu löna sig bättre, och det är rätt makalöst att det inte är någonting som alla partier i kommunfullmäktige kan ställa sig bakom. Jag kan notera en viss kritik. Jag tror att i praktiken halva Socialdemokraternas KF-grupp har varit uppe och varit upprörd över någonting så basalt som att stockholmarnas pengar är stockholmarnas egna, det vill säga de tillhör deras plånböcker och inte stadens skattekista först och främst.

Den typ av kritik som kommer upp verkar vara att dessa 16 öre kan räcka till allting och lite till. Men en av de kanske märkligare invändningarna mot det vi gör är att många av de röda partierna tycker att skattesänkningen verkar vara för liten. Talare efter talare har sagt att det inte är så mycket pengar, att det inte går för sig och undrat hur det ska bli och varför någon ska bli glad över det här. Gå fram med större skattesänkningar själva då om ett av problemen med vår skattesänkning är att den är alldeles för liten! Jag skulle vara den förste att välkomna det.

Det andra argumentet, att det här är en automatisk nedskärning, kan man nog bara föra fram om man har som grundinställning att Stockholms skattebetalares pengar tillhör Stockholms stadshus och inga andra. Jag vägrar att acceptera det synsättet. Det borde vara tydligt att sänkt skatt för alla dem som dag ut och dag in jobbar i Stockholms välfärdsverksamhet inte är ett hot mot välfärden. Det är själva definitionen på välfärd.

Stockholms ekonomi behöver bli ännu starkare när vi rör oss in i ett läge där ekonomin viker. Arbete måste löna sig bättre. Vi behöver stramare bidrag och bättre företagsklimat. Jag är glad att vi med den budget som nu föreligger från de grönbå kan ta ett steg mot den första punkten, det vill säga att arbete ska löna sig bättre.

Anförande nr 135

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Om ni hade sänkt skatten på ett bräde med 60–70 öre hade jag faktiskt haft mer förståelse. Nu blir det 16 öre, vilket ger oerhört små effekter för låg- och medelinkomsttagare. Det blir bara en principfråga. Faktum är återigen att pensionen i Sverige i snitt ligger på ungefär 17 900 kronor i månaden. Den genomsnittliga pensionären får 25 kronor mer i månaden, men den kommer att få betala mer för hemtjänsten. Den kommer att få bo på ett äldreboende där man måste spara in på personalen. På punkt efter punkt, område efter område har ni generella effektiviseringar där verksamheterna kommer att få mindre pengar att röra sig med. Sedan försöker verksamheterna alltid jobba effektivare. Tro mig! Gå ut på våra äldreboenden och våra förskolor och titta hur personalen jobbar! De vänder ofta ut och in på sig själva för att få ihop det. Ni rycker undan 80 miljoner bara i hemtjänsten för

att symboliskt kunna sänka skatten, vilket inte ens kommer att märkas för dem ni säger er värna.

Anförande nr 136

J o h a n P a c c a m o n t i (M): Fru ordförande! Jag tycker att det här visar oerhört tydligt på Vänsterpartiets synsätt på skattepengar. Det är fullt och dåligt, även om de själva säger att de också gör det, att försöka använda Stockholms skattebetalares pengar på ett bättre sätt. Det är väl en alldeles utmärkt inriktning att man säger: Det är klart att vi ska ha en generös och bra välfärd i Stockholm, men vi måste också använda skattebetalarnas pengar på ett effektivare sätt.

Genom att göra det, genom att prioritera tydligare kan vi också se till att man får mer pengar i plånboken. Men jag är stolt över att vi kan ta ett första steg. Vem vet om det kan bli fler steg? Men det är tydligt att du under inga som helst omständigheter tycker att stockholmarnas pengar ska vara kvar i stockholmarnas plånböcker.

Anförande nr 137

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Fru ordförande, kära ledamöter! Sverige har 290 kommuner. Det vet ni förstås. Av dem har 286 högre kommunalskatt än Stockholm. Tre har lägre. Det är Solna, Danderyd och Täby. Nu föreslår alltså det blågröna styret ytterligare en sänkning av kommunalskatten i Stockholm med 16 öre.

Vi har pratat mycket om huruvida det finns några satsningar i den grönbå budgeten. Vi på den rödrosa sidan säger att det inte finns så många satsningar, men det här är ju satsningar. Ni lägger 400 miljoner kronor på att ge tillbaka pengar till stockholmarna, vilket man kan beskriva det som. Det är den stora budgetprioritering ni gör. Jag kan väl tycka att det är lite förvånande. Ni säger till exempel att ni satsar på trygghet. Det är 50 miljoner kronor extra, men ni lägger åtta gånger mer på skattesänkningen.

Så länge ni var i opposition klagade ni ganska mycket på saker här i staden. Det var brister här och där. Då blir man lite förvånad över att ni kan ta 400 miljoner kronor och sänka skatten med och att det inte fanns något annat som var högre prioriterat. Det fanns inget mer man kunde göra i skolan. Det var inga fler cykelbanor som behövde byggas, utan det fanns 400 miljoner kronor över. Det är helt enkelt en satsning. Det är en prioritering och en ideologisk inriktning.

Men faktum är att de här åtstramningarna rakt över välfärden inte räcker för att täcka upp för den här skattesänkningen, utan ni tar dessutom 300 miljoner kronor mer ur bolagskoncernen Stadshus AB än vad som från början föreslogs från stadsledningskontoret. Vi i Vänsterpartiet gillar att investera. Vi tycker att man ska använda stadens eget kapital för att investera i viktiga saker, nya skolor, äldreboenden, parker, fler cykelbanor och solceller. Det är investeringar som ger långsiktigt avkastning och gör Stockholm och stockholmarna rikare. Men att tömma bolagen för att sänka skatten tycker vi är ekonomiskt oansvarigt. Det försvagar stadens ekonomi när vi är på väg in i en lågkonjunktur. Det gör välfärden sämre för dem som behöver den mest. Det minskar stadens investeringskraft just när vi står inför de här stora välfärdsbehoven och nödvändiga omställningar av klimatet. Dessutom innebär det också en överföring av medel från offentlig till privat konsumtion som vi vet är sämre för klimatet. Så det är lite förvånande att Miljöpartiet och en majoritet som kallar sig för grönbå gör det här.

Bifall till Vänsterpartiets förslag!

Anförande nr 138

Borgarrådet L a r s s o n (M): Fru ordförande! Jag tycker fortfarande att det blir mycket märkligt att debattera budgeten i stället för att debattera skattesatsen. Vi har inte läst Vänsterpartiets budget ännu. Jag vet inte vad ni har tänkt er för uttag ur koncernen till exempel. Jag vet att ni gjorde ett rekordstort uttag innevarande år på 1,7 miljarder kronor. Det här måste trappas ned. Därför har vi föreslagit ett lägre uttag i nästa års budget. Men vi vet väldigt lite, så det blir en mycket ojämn diskussion här, vilket kan förklara antalet talare från er sida. Jag hoppas att vi får en bra budgetdebatt, för den behövs. Fram till budgetdebatten kan ju ni fundera på varför alla vill flytta till Stockholm och varför just de här lågskattekommunerna är attraktiva. Varför vill inte alla flytta ned till Blekinge som har 3 kronor mer i skatt? Det vore väl spännande.

Anförande nr 139

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Jag försökte faktiskt hålla mig just till skattesatsen och kallade den för den största satsningen i budgeten. Jag kan ge en liten spoiler från vår budget. Nej, förresten jag får inte säga någonting. Det är klart att vissa saker blir ojämna här. Det viktiga är att vi har tagit avkastning från bolagen för investeringar. Det är en väldigt viktig principiell skillnad från att ta det till att sänka skatten. Det är inte hållbart på sikt att ta mycket pengar ur bolagen för att sänka skatten. Det ger inga extra intäkter till kommunen. Det ger inte fler fotbollsplaner eller cykelbanor. De medlen ska man använda till investeringar, och det är jätteviktigt att skilja på detta.

Anförande nr 140

T o r u n B o u c h e r (V): Ordförande! Jag tänker nu avslöja en uppenbarligen väl bevarad hemlighet. Vänsterpartiet är emot platt skatt till skillnad från till exempel Moderata ungdomsförbundet. Vi föredrar omfördelande och progressiva skatter. Och, nu kommer också en historielektion. På 50-talet yrkade Vänsterpartiet i varje budget i den här salen, just på grund av detta motstånd mot platt skatt, på en skattesänkning. På 50-talet yrkade också Moderaterna på en skattehöjning i varje budget. Dessutom skällde det dåvarande Högerpartiet på oss för att vi inte tog ansvar för kommunens ekonomi genom att yrka på en skattesänkning.

Vad ska jag då säga med allt detta? Vi har lyssnat på det. Vi tycker att vi behöver ta ansvar. Sedan 2006 har dessutom den statliga progressiviteten i skattesystemet, de omfördelande effekterna, minskat. Statsbidragen till kommunerna har legat näst intill still. Dessutom har kostnader för a-kassa och sjukersättning vältrats över på ekonomiskt bistånd i kommunerna, LSS och ledsagning i kommunerna.

Vi ser oss ingen annan råd än att, trots vårt motstånd mot platt skatt, ta ansvar för stadens ekonomi. Trots att vi gör det, och även om ni skulle rösta på vår skattehöjning, har till exempel en stabil, moderat kommun, i samma län och med samma landstingsskatt, som Nacka fortfarande betydligt högre skatt än vad vi har. Jag gillar Nacka.

Med det sagt yrkar jag bifall till Vänsterpartiets förslag.

Anförande nr 141

Borgarrådet E r n l u n d (C): Ordförande, fullmäktige! Att få in mer skatt för att kunna finansiera vår gemensamma välfärd får man genom att man ser till att fler jobbar och att fler startar företag. Det är när fler jobbar som vi får in mer pengar. Det här är ingen budgetdebatt, men jag märker ändå att det är mycket det vi diskuterar och att ni har läst vårt budgetförslag. Om läser det ser ni också tydligt att vi prioriterar stadens kärnverksamhet. Vi prioriterar miljö och klimat, vi prioriterar att återupprätta företagsklimatet, att satsa på integration och se till att fler kan försörja sig själva. Det är så vi bygger en stabil välfärd.

Man ska vara försiktig med hur man använder andras pengar. Skatteunderlaget ökar, som ni har hört och läst, det ökar ju med 1,6 miljarder kronor. Vi väljer helt enkelt att inte ta ut 400 miljoner kronor av dessa från Stockholms skattebetalare därför att det inte finns något egenvärde i att spendera andras pengar.

Inför budgetdebatten som vi ska ha i december ser jag fram emot att debattera budgeten och debattera alla partiers budgetförslag. Jag hoppas då också att vissa kanske är lite mer pålästa. Förskjutna hyreskostnader och att prioritera andra saker än den gamla majoritetens otydliga demokratimedel är inte att frånta någon mänskliga rättigheter eller att slakta välfärden. Jag ser fram emot att vi ska debattera partiernas olika budgetförslag i december.

I dag vill jag yrka bifall till kommunstyrelsens förslag, och sedan kommer jag att yrka bifall till vårt budgetförslag i december.

Anförande nr 142

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Jag skulle vilja få borgarrådet Ernlunds definition på vad kärnverksamhet är. I ert budgetförslag med den här skattesänkningen drar ni ned ersättningen för personer med funktionsnedsättning. Ni kompenserar inte upp det socioekonomiska tillägget för förskolan i ytterstaden, och ni chockhöjer avgiften med 15 procent för personer i behov av äldreomsorg. Då är min fråga till borgarrådet Ernlund: Vad är kommunens kärnverksamhet som ni satsar på?

Anförande nr 143

Borgarrådet E r n l u n d (C): Om du läser vårt budgetförslag ser du att de totala intäkterna till staden är högre. Du ser också att vi satsar mer på skola, socialtjänsten och äldreomsorgen. Genomgående i hela budgeten satsar vi mer på välfärden.

Anförande nr 144

P a t r i k S i l v e r u d d (L): Fru ordförande! Till att börja med vill jag yrka bifall till kommunstyrelsens förslag, vilket jag tror att Liberalerna inte har gjort än så länge.

Fru ordförande! Vänstern ondgör sig över att det finns så många kommuner som har högre skatt än vi. Detta har man tydligen upptäckt nu och föreslår därför en ny skattehöjning. FI vill inte vara bättre eller sämre, beroende på hur man ser det naturligtvis, än Vänstern och höjer därför skatten lite mer. Då kan man konstatera att skillnaden mellan FI och Socialdemokraterna är lika stor som skillnaden mellan Socialdemokraterna och den grönbållsalliansen. Utifrån det höga tonläget och antalet inlägg från Socialdemokraterna skulle man kunna tro att de gör en rejäl skattehöjning

för få fram pengar till angelägna satsningar, men det känns mer som en revoluform än en revolution att föreslå oförändrad skatt.

Knappt har den nya grönbå alliansen bildat en ny majoritet innan den rödrosa oppositionen helt krackelerar. Ni ägnade allihop fyra år åt att påtala varje olikhet i Alliansens olika förslag. Själva lyckades ni inte hålla ihop kring de ekonomiska grundförutsättningarna, inte ens en kaffepaus. Jag utgår dessutom ifrån att FI och Vänstern i kommande budgetdebatt starkt kritiserar Socialdemokraterna för deras ovilja att höja skatten tillräckligt mycket.

Jag återigen bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 145

Borgarrådet L i n d b l o m (V): Jag vill göra några förtydliganden. Även när vi styrde Stockholm under de senaste fyra åren hade vi en av länets och landets lägsta kommunalskatter. Trots Vänsterpartiets förslag att höja skatten med 14 öre skulle vi fortfarande ha en av landet och länets lägsta kommunalskatter även om det låter på Lotta Edholm som om vi ska införa något slags sovjetstyre på grund av 14 öres skattehöjning. I så fall ligger Nacka betydligt mer illa till när det gäller sådana saker.

Det är inte ett självändamål för mig att höja eller sänka skatten. Jag ser problem med kommunalskatten eftersom den inte är omfördelande. Däremot måste man utgå ifrån vilka behov som finns i verksamheterna. Nu blir det att föregå budgetdebatten men ni har ju som sagt inte haft schablonökningar som motsvarar pris- och löneökningar. Ni lägger stora generella effektiviseringar på till exempel äldreomsorgen. För mig, när jag sitter och försöker få ihop en budget, går sådana här saker som satsningar på vår gemensamma välfärd alltid före skattesänkningar. Så enkelt är det.

Anförande nr 146

P a t r i k S i l v e r u d d (L): Jag konstaterar att även Clara Lindblom väljer att lyfta upp att det är ett problem att det är väldigt många andra kommuner som har högre skatt än vad vi har. Jag tycker att det är ett lite udda problem. Däremot har jag full respekt för att man inte tycker att skattehöjningar eller skattesänkningar i sig är viktiga. Jag kan inte påstå att 16 öre i skattesänkning är världsrevolutionerande heller.

När det gäller satsningarna kan man alltid diskutera procentsatser hit och dit, men jag litar på att du i budgetdebatten som kommer, djupt kommer att kritisera även Socialdemokraterna som uppenbarligen inte har lika mycket pengar som ni att satsa på det ni tycker är viktigt.

Anförande nr 147

A n n a R a n t a l a B o n n i e r (FI): Jag vill mest korrigera ett litet faktafel från din sida. Vi vill inte vara sämre än någon annan utan snarare bäst så klart som alla partier, men vi höjer inte skatten riktigt mycket som Vänsterpartiet. Vi höjer skatten med 10 öre. Apropå den rödrosa oppositionens enighet är vi fullständigt eniga om att vi ska satsa på välfärden i stället för att sänka skatten, och det är jag nöjd med.

Anförande nr 148

P a t r i k S i l v e r u d d (L): Jag ber om ursäkt om jag har vänt på siffrorna från Vänstern och FI. Jag ska alltså inte säga att ni är sämre än Vänsterpartiet. Ni är något

mindre dåliga. Det kan vi väl enas om. I övrigt tycker jag faktiskt att den budget som vi lägger fram innehåller en hel del satsningar på välfärdens viktigaste områden. Inte minst för oss liberaler som har fått den stora äran att ansvara för såväl skola som socialtjänst känns det faktiskt rätt bra.

Anförande nr 149

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Jag hade låtit det passera om du hade varit den första som sade det, men jag har hört andra prata om antalet inlägg från den socialdemokratiska fullmäktigegruppen. Då känner jag som gruppleddare för den socialdemokratiska fullmäktigegruppen ett behov av att upplysa Patrik Silverudd om att vi är det största partiet i den här salen. Vi har 23 ledamöter, och vi sitter här för att delta i den demokratiska debatten. Min fråga till Patrik Silverudd är: Vill du på något sätt strypa den demokratiska debatten i den här salen?

Anförande nr 150

P a t r i k S i l v e r u d d (L): Jag tycker till att börja med att påståendet är löjeväckande. Jag sade inte att det var fel. Jag konstaterade bara att jag nog aldrig under de år som jag har suttit i fullmäktige sett så många socialdemokrater gå upp i en enskild fråga för att debattera en enskild punkt som i den här debatten. Jag har inte sett det en enda gång. Ja, det gäller naturligtvis inte budgetdebatten, men där handlar det om väldigt många olika frågor. När det gäller en enda fråga där man har debatterat någonting som dessutom med största sannolikhet kommer att förändras om bara två veckor kan man tycka att det är lite anmärkningsvärt, och det kan möjligen föranlåta en att tycka att det var väldigt mycket skrik för lite ull.

Anförande nr 151

A r v i d V i k m a n (S): Ordförande, fullmäktige! Här kommer fortsättningen på den demokratiska debatten. Jag är glad att vara här. Jag är ny i kommunfullmäktige, och det här är min första gång i talarstolen. Det känns väldigt roligt och spännande. Men även om jag är ny det här sammanhanget tycker jag inte att den här debatten om skattesatser och satsningar på välfärd är ny. Jag har varit ordförande i Kungsholmens stadsdelsnämnd under de senaste fyra åren, och där har vi haft väldigt många bra debatter.

Även om vi inte fattar beslut om skattesatsen i stadsdelsnämnden har vi inte kunnat hålla oss ifrån att debattera lite skattefrågor också. Många gånger under de här senaste fyra åren har vi fått kritik från den dåvarande Alliansen, den nya majoriteten, som har sagt att vi inte satsar på välfärden, som har sagt att de schabloner vi har haft på 2,5 eller 3 procent har varit för snåla så att man inte har några pengar att göra några satsningar för. Jag tycker att man kan diskutera om en schablon på 2,5 procent är för snålt och om man kan kalla det för en satsning eller inte. Vi har i stället fått ett löfte från Alliansen om att vi skulle få se satsningar på äldreomsorgen, socialomsorgen och förskolan. Det skulle prioriteras.

När den nya budgeten nu kom – det kan vara för att det är december snart – tänkte jag: Sjyst! Nu ska vi se hur det ser ut. Nu vill jag se de här satsningarna. Men jag måste erkänna att jag blev besviken. När såg budgeten såg jag att det inte var en prioritering på välfärden, utan det var framför allt en prioritering på att sänka skatterna. Det kunde vi se genom att vi i regel fick väldigt små schabloner till välfärdsområdet. I regel var

det 2 procent och dessutom bara 1 procent till området för stöd och service för funktionsnedsatta.

Med min erfarenhet från stadsdelsnämnderna är det här ingen satsning på dessa verksamheter utan snarare tvärtom. Jag tycker att det låter på en del här i kväll som om det här inte skulle spela så stor roll, men jag kan säga att det gör det. Jag är också helt övertygad om att verksamheterna vet att det här spelar roll. Jag har funderat på hur man får ihop idén om att sänka skatten och samtidigt göra satsningar på välfärdens kärna. Och jag kan konstatera att det får man inte.

Med anledning av detta vill jag yrka bifall till Socialdemokraternas förslag till beslut.

Anförande nr 152

L a r s S v ä r d (M): Ordförande, ledamöter och åhörare! Jag kunde inte låta bli att gå upp eftersom det är första gången du är uppe. Ingen kan väl undgå att notera att ni socialdemokrater föreslår en oförändrad skattesats för 2019. Jag tänker hålla mig till skattesatsen, ordförande, för det är den vi har på bordet att diskutera i dag. Med tanke på den samlade oppositionens olika förslag hade vi garanterat fått en skattehöjning om ni på den sidan hade fått förtroende att leda den här staden i fyra år till. Flera har i kväll nämnt att den föreslagna sänkningen bara ska ge 25 eller 40 kronor mer för den individ som får den här skattesänkningen. Jag tror att alla stockholmare som lyssnar på det här i dag förstår att om ni hade fått majoritet tillsammans med FI och Vänstern, som ni måste förhandla med om ni ska ha majoritet, hade det blivit en skattehöjning. Då hade varje stockholmare blivit av med ett par tiotus till 2019.

Anförande nr 153

A r v i d V i k m a n (S): Tack för att jag också fick en replik på mitt första anförande! Efter ditt anförande är jag osäker på om du tycker att det här är en satsning på välfärdens kärna och på den verksamheten. Jag kan konstatera att jag tycker att stockholmarna förtjänar en bra och trygg välfärd, och jag vet att vi står inför stora utmaningar framöver. Då tror jag inte på den här inriktningen. Jag tycker inte heller att det är ett självändamål med sänkta skatter eller höjda skatter, men så länge som vi kan se att skattesänkningarna bidrar till en lägre välfärdsambition kommer jag att vara emot dem.

Anförande nr 154

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Diskussionen om skattenivå för staden blev en spännande debatt! Det jag vill återkomma till är beredningsfrågan och varför ni har detta förfaringsätt. Jonas Naddebo suckar högt i stolen, men det är nämligen så här att kommunstyrelsen inför fullmäktiges sammanträde har beredningstvång på de ärenden som ska hanteras. Sedan är fullmäktige fritt att fatta beslut inom det beredningstvånget. Ändå väljer Alliansen i dag att stå fast vid ett förslag från kommunstyrelsen som är två veckor gammalt, fastän de i dag på detta möte kan lägga fram sitt förslag om skattesänkning.

Antingen var det för att ni hoppades slippa skattedebatten – det funkade inte – eller så känner ni inte till den lagstiftning som vi har att förfoga över. Jag är därför fortfarande nyfiken på varför ni inte lägger fram ert förslag på skattesänkning i dag när det är uppgiften för fullmäktiges sammanträde. Jag är väldigt nyfiken på svaret.

Anförande nr 155

Borgarrådet K ö n i g J e r l m y r (M): Ordförande! Jag upplever det senaste inlägget som ganska tramsigt. Vi har stämt av med ansvariga tjänstemän om hur vi ska bereda detta ärende. Det krävs ett kommunstyrelsebeslut för att kunna ta detta, och det hade inte tjänat någonting till med ett extra kommunstyrelsesammanträde. Det hade alltså kunnat överklagas enligt de uppgifter vi har fått och enligt dem vi bedömer vara mest kunniga på det här området.

Nu har vi varit öppna med att det är en oförändrad skattesats som vi tar i dag men att vi avser att återkomma med en förändrad skattesats om två veckor i samband med budget. Därmed tycker jag att vi kan lämna frågan därhän. Om det finns frågor kan vi ta dem med berörda personer vid sidan av. Men det är vår bestämda uppfattning att det här behöver hanteras på detta sätt.

Jag tycker att det har varit en spänstig debatt, om än kanske lite lång. Men det är nödvändigt eftersom det inte är så vanligt att vi tar beslut om skattesänkningar i den här salen. För mig är det ändå moraliskt viktigt att vi fattar beslut om en skattesänkning. Det är nämligen inga små fickpengar som vi ströslar med; det är stockholmarnas egna förtjänta pengar, och vi ger tillbaka en liten del. Vi får därutöver 1,2 miljarder i investeringar till välfärden och kan satsa på den, inte minst när det gäller socialtjänsten, förskolorna och så vidare.

Det här visar att det visst går att förena sänkta skatter och investeringar i välfärden. Det här är viktigt därför att vi blir påmind om att det är stockholmarnas egna medel som vi förvaltar, och dem ska vi vara rädda om. Det möjliggör både en skattesänkning och tydliga satsningar. Det är jag stolt över. Låt oss om två veckor när tillfället ges fortsätta den här debatten om budgeten!

§ 14 Godstrafikplan

Anförande nr 156

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Ordförande! Nu kan vi gå igång om godstrafikplanen som vi nu ska anta. Det här är ett centralt styrdokument som indirekt ligger under översiktsplanen och direkt under vår framkomlighetsstrategi som är antagen för ett antal år sedan. Där finns ett stort antal dokument som visar hur vi ska klara av olika typer av transporter i en stor och växande stad, och där är godstransporterna helt centrala för att all verksamhet ska fungera. Mycket av det vi gör i staden och som gör den attraktiv förutsätter just godstransporter. Kaffet på våra uteserveringar på sommargångatorna finns till exempel inte där av sig självt. Avfallet måste köras till materialåtervinning och så vidare.

Inriktningen är att Stockholm ska ha ett väl fungerande transportsystem med minimal klimatpåverkan. Människor ska snabbt och enkelt kunna röra sig i hela regionen, och en effektiv godshantering ska säkerställas. Detta ställer krav på nytänkande och innovation i utvecklingen av nya lösningar, och med planen som utgångspunkt vill vi tillsammans med andra aktörer hitta lösningar som kan bidra till pålitliga transporter och en mer attraktiv stad.

Jag vet att intresset är stort för till exempel samlastningsprojekt och tysta transporter med elfordon nattetid. Vi har redan kört tester av det i ett antal år, och vi kommer att fortsätta att utveckla det. Näringslivet har mycket att vinna på fungerande och bra transporter, och det gäller även för storstaden i stort.

Flera av godstrafikplanens aktiviteter syftar direkt till att förbättra trafiksäkerheten. Det kan till exempel handla om att flytta leveranser till skolor till andra tider än när eleverna är där. Det handlar om att ställa krav på geofencing, det vill säga ny teknik som nu utvecklas och som innebär att godstransporterna helt enkelt spärras så att de inte kan köra var som helst och inte snabbare än i en reglerad hastighet. Inne på skolgårdarnas område är de till exempel begränsade till 20 kilometer i timmen. Det här är ny och bra teknik som vi ska använda och som ingår i planen. Andra aktiviteter kan vara att bidra till lägre hastigheter, mindre trängsel och mindre buller i staden.

Den största vinsten med att genomföra planens aktiviteter är att det bidrar till ett mer pålitligt transportsystem och mer attraktiva offentliga rum för alla. Listan över aktiviteter i handlingsplanen är inte uttömmande, utan fler kommer att tillkomma under genomförandetiden som är från 2018 till 2022, helt enkelt mandatperioden. Sedan får en ny plan tas fram. Syftet med detta är helt enkelt att planen ska vara anpassningsbar i den föränderliga tid vi har framför oss, där helt nya transportsätt växer fram. Vi pratar i dag mycket om lastbilar. Vi vet till exempel att typer av fordon som är små, eldrivna och självkörande är på väg in. Men vi vet inte riktigt vad vi har för typ av transporter de närmaste åren, och därför måste detta vara en flexibel plan som blickar framåt och inte låser sig fast för mycket vid de tekniklösningar vi känner till i dag.

Som sagt: Planen avser 2018 till 2022. Därefter kommer det att tas fram en ny. Jag yrkar med detta bifall till kommunstyrelsens förslag och ser fram emot bra, effektiva och klimatsmarta lösningar för transporter i Stockholm under de kommande fyra åren.

Anförande nr 157

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Ordförande, fullmäktige! Den här godstrafikplanen är mycket bra som ett policydokument för staden och faktiskt betydligt mer konkret än landstingets motsvarande dokument. Vår plan utgår också väldigt tydligt från en verklighet med en kraftigt ökad befolkning som självklart måste försörjas med varor av olika slag i framtiden. Nu blir det upp till politiken att möta upp de här målen om bättre och mer hållbara varutransporter, också med konkreta förslag.

Generellt sett är kommunerna i länet välvilliga till exempel i sina översiktsplaner när det gäller hur man ska planera för förstärkt terminalkapacitet, bättre vägar, samordning av varutransporter och annat. Men i verkligheten händer väldigt lite. Konkurrenten om marken är stor, och i praktiken prioriteras frågor om godstrafik och varuförsörjning väldigt lågt i kommunerna.

Jag skulle vilja säga att ett sådant exempel i den här planen är frågan om Tvärförbindelse Södertörn. Den är väldigt viktig för containerhamnen i Norvik i Nynäshamn som kommer att försörja östra Mellansverige med stora mängder konsumtionsvaror. Landstingets blågröna majoritet säger ju nej till att arbeta med och medfinansiera projektet, fastän hälften av pengarna faktiskt finns i den nationella planen.

Tvärförbindelse Södertörn är av stor betydelse för att Norviks hamn ska kunna bli en effektiv och lättillgänglig terminal. Vägen har också stor betydelse för att motverka den regionala obalans som finns i Stockholm, där endast en tredjedel av arbetstillfällena finns i södra Stockholmsregionen medan hälften av befolkningen bor där. Vägen kommer alltså att underlätta för fler arbetsplatser på Södertörn och minska den regionala obalansen. Därmed kan förhoppningsvis också mycket av det onödiga pendlandet minska i framtiden.

I dag finns alltså cirka hälften av de 10 miljarderna som Tvärförbindelse Södertörn kostar i den nationella planen, och ska den kunna finansieras måste privata, kommunala och statliga medel tas fram de närmaste åren. Det är också av stor betydelse för att i praktiken kunna genomföra den föreslagna godstrafikplanen.

Det är därför viktigt att Stockholms stad, precis som det står i planen, verkar för att Tvärförbindelse Södertörn påbörjas de närmaste åren. Därför lägger vi på bordet, som ni kanske har noterat, ett förslag till beslut som innebär att vi även konkret agerar och inte bara i teorin tycker att denna vägsträcka bör prioriteras. Med detta yrkar jag bifall till Socialdemokraternas förslag till beslut.

Anförande nr 158

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Det är trevligt att herr Valeskog uppskattar själva planen i sig, även om han vill ha ett tillägg till beslutssatsen. Jag skulle säga att den här godstrafikplanen inte handlar om stora infrastrukturprojekt, utan den handlar om hur vi ska köra transporter i staden. Framför allt handlar det inte om stora infrastrukturprojekt utanför kommungränsen, så därför yrkar jag ånyo bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 159

Borgarrådet V a l e s k o g (S): Den som har läst planen vet att Tvärförbindelse Södertörn nämns vid ett flertal tillfällen, och den är väldigt central. Man kan inte enbart se det utifrån Stockholms stads perspektiv, särskilt inte varustransporterna och godsförsörjningsfrågorna. Det är verkligen en regional fråga och även lite grann en fråga för östra Mellansverige. Framför allt handlar det dock om vårt län som är en stor och växande konsumtionsregion.

Att då ducka för frågan, som man tyvärr gör i landstinget, vore oansvarigt av Stockholms stad. Jag tror inte heller att man har samma negativa inställning i kommunerna på Södertörn. Tvärtom inser man även där att den här vägen är viktig, och därför vore det konstigt om inte vi i Stockholms stad kunde göra ett tydligt ställningstagande för denna väg som är viktig även för godstrafikplanen.

Anförande nr 160

P a t r i k S i l v e r u d d (L): Ordförande! Till att börja med vill jag, för formens skull om inte annat, yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Jag brukar ibland stå här i talarstolen och säga att delar av trafikpolitiken är tråkig. Tyvärr måste jag göra det i dag också. Godstrafik – det är inte direkt charm. Man känner inte liksom wow – toppen! Men, mina vänner, det är otroligt viktigt att vi får ännu bättre fungerande godstransporter i vår stad och för all del även i vårt län.

Jag tycker att de målsättningar som ligger fast är väldigt bra. Tillgänglighet och förutsägbarhet för godstransporterna ska öka. Godstransporternas negativa påverkan på vår miljö och stadens attraktivitet ska minska. Godstransporterna ska utvecklas genom nära samverkan mellan staden och andra aktörer.

Jag tycker att väldigt mycket av innehållet i det här är mycket bra, och det kommer också att vara till gagn för såväl invånarna i Stockholm som näringsidkarna och möjligen även för oss som håller på med stadsplanering.

Anförande nr 161

U l l a H a m i l t o n (M): Ordförande! Tack så mycket för det här ärendet! Som gammalt trafikborgarråd – inte gammalt förresten; före detta låter kanske trevligare – jobbade jag otroligt mycket med de här frågorna, och om det är någonting som vi har underlåt att uppmärksamma är det just det som borgarrådet Helldén pratade om här och som jag försökte lyfta. Därför är jag väldigt glad över att dessa frågor nu kommer upp på agendan ordentligt med den nya majoriteten.

Godstransporterna och framkomligheten i staden för just godstransporterna är otroligt viktiga saker, men när jag hade möten med företrädare för åkeribranschen och transportbranschen så var de ganska förvånade över att det var någon politiker i stadshuset som ville prata med dem. De var inte vana vid att någon tänkte på dem över huvud taget. Även då gjorde vi tester med tysta transporter, leveranser och sådana saker nattetid. Det finns också väldigt mycket att göra i övrigt när det gäller att freda lastplatser och liknande, där man kan använda sig av den teknik som har utvecklats sedan dess.

Jag vill alltså bara passa på tillfället att säga att jag tycker att det är väldigt kul att vi nu får fokus på dessa frågor, och att vi nu, fyra år senare, kan gå vidare är toppen. Det känns väldigt bra, och jag förstår att branschen är väldigt glad och nöjd över detta. Bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut!

§ 18 Återremiss av motioner

Anförande nr 162

Borgarrådet W e d i n (M): Ordförande! Jag skulle vilja begära återremittering av följande motioner från Sverigedemokraterna. Det gäller motion 41, motion 47, Svenska flaggan ska alltid pryda stadshusets silhuett, och motion 52, Inför ett lokalt tiggeriförbud i Stockholms stad, detta för att vi i den nya majoriteten ska kunna processa dessa motioner.

§ 19 Bordläggning av motioner

Anförande nr 163

M a r t i n W e s t m o n t (SD): Jag önskar bordlägga följande motioner som jag har inkommit med: motionerna 54, 55, 60 och 65.

§ 20 Parkeringsapplikation för rörelsehindrade med parkeringstillstånd

Anförande nr 164

M a r t i n W e s t m o n t (SD): Ordförande! Jag ska börja med att yrka bifall till motionen. Vi har under föregående mandatperiod diskuterat problematiken kring fusket med handikapptillstånd. Tyvärr har det blivit så att fusket har gått ut över de rörelsehindrade, och den föregående majoriteten valde då helt enkelt att avgiftsbelägga handikapparkeringar.

Sverigedemokraterna tycker att det är fel väg att gå att lägga en avgift på de människor som behöver bilen för att kunna transportera sig i Stockholm, för att kunna arbeta och för att kunna träffa släkt och vänner.

Den här motionen tar upp ett alternativt tillvägagångssätt, nämligen en parkeringsapplikation, men det finns självklart fler alternativ när det gäller hur man kan hantera problemet. Frågan om hur man ska få bukt med fusket har även varit uppe i riksdagen.

Det skulle vara intressant att höra hur Daniel Helldén ser på frågan nu när vi har en ny majoritet i Stockholms stad. Den förra majoriteten valde att avgiftsbelägga dem med rörelsehinder. Hur ser den nya majoriteten på det här? Arbetar man för en annan lösning?

Anförande nr 165

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Ordförande! Jag ska börja med att yrka bifall till kommunstyrelsens förslag när det gäller denna motion som handlar om en parkeringsapplikation som fungerar så att parkeringsövervakarna ska kunna se om bilen ifråga har rätt att stå där den står eller inte.

Problemet är att det inte riktigt går att göra så. Vi har infört ett system där man ansöker om rätt att parkera gratis på Stockholms stads parkeringsplatser. Man betalar då en administrativ avgift för detta, just nu 500 kronor om året. Detta innebär att varje person som har ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade måste visa upp att de har rätt till detta tillstånd, vilket gör att alla som på olika sätt har haft falska tillstånd inte har kunnat verifiera sina tillstånd. Därmed har de inte heller fått rätt att parkera gratis på alla parkeringsplatser. De kan fortfarande använda sitt tillstånd, men de måste betala avgiften. Det finns vissa platser där man inte får stå om man inte har ett sådant tillstånd.

Detta har gjort att fusket har gått ned så mycket att det nu nästan inte existerar fusk med falska parkeringstillstånd i Stockholm, något som vi är ensamma om i landet. Det är ett enormt väl fungerande reform för att skapa bra parkeringsplatser för just dem som behöver det. När man har detta tillstånd får man registrera vilka bilar det gäller för, och så måste man samtidigt ha själva det fysiska papperstillståndet med sig. Detta kräver lagstiftningen, och då hjälper det inte att man har ytterligare en applikation: Man måste gå dit och se efter att tillståndet ligger i rutan och att bilen ifråga har detta tillstånd att stå där. Alla parkeringsövervakare kan i sina små handdatorer se vilka fordon som har tillstånd att parkera gratis. Man kan alltså säga att vi redan har en sorts parkeringsapplikation för rörelsehindrade. Vi har fått bort missbruket, vilket har varit mycket bra för alla.

Martin Westmont frågar vad den nya majoriteten tycker om detta, och vi säger att vi kommer att halvera den administrativa avgiften. Avgiften kommer dock att finnas kvar, för den har också funktionen att man inte slentrianmässigt kommer in med ansökningar till Stockholms stad – som kostar en massa pengar – om man egentligen inte har tänkt parkera i Stockholms stad. Det finns alltså en poäng med att se till att inte hela den del av Sveriges befolkning som har sådana här tillstånd skickar in tillståndet till trafikkontoret. Det blir dyrt.

Bifall till kommunstyrelsens förslag!